

เลยโฮนา

ฉันจะช่วยเหลือได้อย่างไร?

เมื่อบุคคลอันเป็นที่รักออก
จากศาสนจักร หน้า 30

เรียนรู้จากคนที่กลับมา
หน้า 26

การเข้าใจประวัติศาสตร์จักร
ช่วยเหลืออย่างไร หน้า 12

ศาสนจักร
อยู่ที่นี่

ปุนตาอาเรเนส ชิลี

ศาสนจักรเข้มแข็งในชิลี ตั้งแต่เมืองทะเลทรายทางภาคเหนือจดใจกลางเมืองหลวงซานเตียโก ไปจนถึงสเตปุนตาอาเรเนสทางภาคใต้ที่มีเจ็ดวอร์ดและสองสาขาต่อไปนี้เป็นข้อเท็จจริงเพิ่มเติมบางประการเกี่ยวกับชิลีและศาสนจักรที่นั่น:

สมาชิกศาสนจักร **595,526**

3.3 เปอร์เซ็นต์ของประชากรที่เป็นสมาชิกของศาสนจักร

77 สเตค
590 กลุ่มผู้ชุมนุม
10 คณะเผยแผ่

100 ศูนย์ประวัติครอบครัว

พระวิหาร: ซานเตียโก (อุทิศในปี 1983)
กอนเซปช็อน (อุทิศในปี 2018)
อันโตฟากัสตา (ประกาศสร้างในปี 2019)

3

2,653 ไมล์ (4,270 กิโลเมตร) จากชายแดนภาคเหนือของชิลีจนถึงชายแดนภาคใต้ กว้าง 217 ไมล์ (350 กิโลเมตร) จากตะวันออกจนถึงตะวันตก

1956 จัดตั้งการประชุมแห่งแรก

1972 จัดตั้งสเตคแรก

1988 ประเทศที่สี่ในโลกที่มีถึง 50 สเตค

1994–1996 จัดตั้ง 26 สเตคใหม่

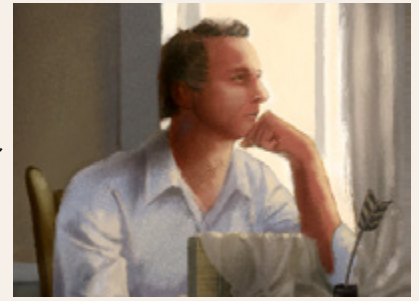
ภาพ: iStock/Getty Images

จาก เลียโฮนา

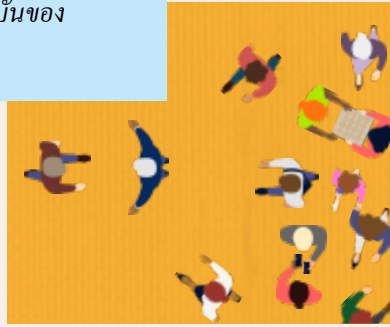
เนื้อหาในเล่มนี้จัดทำขึ้นก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 รายละเอียดบางอย่างอาจใช้ไม่ได้ในปัจจุบัน โปรดปรับเปลี่ยนคำแนะนำตามความจำเป็นตามแนวทางปัจจุบันของศาสนจักรและรัฐบาล

ประวัติศาสตร์จักร: บ่อเกิด
ของพลังและการคลไจ
เอ็ดเดอร์เวอนทิน แอล. กุก,
เกท ฮอลบรูค,
และแมทท์ โกรว์
12

ผมมีความสนใจหาเพศเดียวกัน—
สมาชิกศาสนจักรจะยินดีต้อนรับ
ผมกลับมาหรือเปล่า?

บุค “บ็อบ” เอส. เอก โคม่า เวอร์สตีจ
40

เมื่อผมรู้สึกถูกหลอก
เกี่ยวกับศาสนจักร
ทราวิส เอเวลล์
26

วิธีเสริมสร้างศรัทธาของเรา—ด้วยกัน

ในการศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนของเราเดือนนี้ เราเรียนรู้เกี่ยวกับคอรินธ์ผู้โน้มน้าวสมาชิกศาสนจักรจำนวนมากให้เชื่อว่าพวกเขาถูกสาตราพยากรณ์หลอกแต่ยอมรับในเวลาต่อมาว่าคนที่ถูกสาตราพยากรณ์หลอกคือตัวเขาเองและเขาหลอกคนอื่นต่อ เราเรียนรู้เกี่ยวกับชาวโซรัมกลุ่มคนที่แยกตัวออกจากศาสนจักร และเราเห็นแอลมาผู้บุตรที่เคยต่อต้านศาสนจักรอย่างมาก ผู้พยายามทำให้ลูกที่เป็นผู้ใหญ่ของเขามีพลังต่อต้านการเลือกอันจะนำพวกเขาออกห่างจากพระเจ้าและศาสนจักรของพระองค์

พวกเราบางคนมีคนที่ครอบครัวหรือเพื่อนๆ ที่เลือกไม่เข้าร่วมศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเจ้าอีกต่อไป สิ่งนี้สามารถทำให้เราผู้รู้สึกว่าตนมีศรัทธาแรงกล้าเจ็บปวด เราต้องการช่วย แต่พวกเราหลายคนสงสัยว่าจะช่วยอย่างไร

นิตยสารฉบับเดียวไม่สามารถอธิบายเหตุผลทั้งหมดได้ว่าทำไมศรัทธาจึงลดน้อยลงหรือจะทำอย่างไรถ้า

ศรัทธาลดน้อยลง เส้นทางศรัทธาของทุกคนต่างกัน แต่เราหวังว่าฉบับนี้จะให้ความช่วยเหลือบางอย่าง เช่น

- ประสบการณ์ที่ชายคนหนึ่งกลับมาโบสถ์และสิ่งที่เขาเรียนรู้จากประสบการณ์นั้น (ดูหน้า 26)
- ความสำคัญของการต้อนรับทุกคน (ดูหน้า 40)
- ข้อเสนอแนะสำหรับบิดามารดาเกี่ยวกับวิธีหาหนทางจัดการความสัมพันธ์ของพวกเขากับบุตรที่เป็นผู้ใหญ่ผู้เลือกเส้นทางต่างจากพวกเขา (ดูหน้า 30)
- มุมมองที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ศาสนจักรและวิธีที่ประวัติศาสตร์ศาสนจักรสามารถเสริมสร้างศรัทธาของเรา (ดูหน้า 12)

เราหวังว่าบทความเหล่านี้จะทำให้ท่านมีจุดเริ่มต้นแสวงหาการนำทางจากสวรรค์สำหรับการเปิดเผยส่วนตัวของท่าน

ขอแสดงความนับถือ
อาดัม ซี. โอลสัน
บรรณาธิการบริหาร

สารบัญ

- 5 **เชิญชวนศิลปินทั่วโลก** 🕒
- 6 **ภาพแห่งศรัทธา** 🕒
อิกเนเชียสกับแอดิเลด บาดู
ครอบครัวบาดูเห็นพระของโปรแกรมการอ่านออกเขียนได้เกี่ยวกับพระกิตติคุณในสแตกและครอบครัวของพวกเขา
- 8 **หลักธรรมของการปฏิบัติศาสนกิจ**
การปฏิบัติศาสนกิจผ่านกิจกรรมศาสนจักร
กิจกรรมศาสนจักรเปิดโอกาสให้เราสร้างความสัมพันธ์ฉันเพื่อน ยื่นมือช่วยเหลือ และปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่น
- 12 **ประวัติศาสตร์ของบ่อเกิดของพลังและการคลาย**
โดย **เอ็ดเดอร์เวินทิน แอล. คูก, เกท ฮอลบรูค และแมทท์ โกรว์**
การศึกษาประวัติศาสตร์จะช่วยให้ศรัทธาของเราลึกซึ้งขึ้นและปรารถนาจะดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างเต็มที่มากขึ้นได้อย่างไร?
- 20 **นิกภาพผู้บุกเบิกในอินเดีย**
โดย **ตุนาลีน รูเธอร์ฟอร์ด**
วิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์เหล่านี้เป็นตัวอย่างให้เห็นว่าการเป็นเสาหลักของศาสนจักรหมายความว่าอย่างไร
- 26 **เมื่อผมรู้สึกถูกหลอกเกี่ยวกับศาสนจักร**
โดย **ทราวิส เอเวลล์**
หลังจากบราเดอร์เอเวลล์เรียนรู้สิ่งที่ทำให้ศรัทธาของเขาสั่นคลอนและเป็นเหตุให้เขาออกจากศาสนจักรไปช่วงหนึ่ง เขารู้ว่าเขาจะเอาอย่างไร
- 30 **คุณรัก พระองค์ทรงช่วยให้รอด** 🕒
โดย **คริสตา โรเจอร์ส มอร์เทนเซ็น**
มารดาคนหนึ่งตระหนักว่าไม่ว่าลูกที่โตแล้วจะเลือกอะไร เธอต้องรักพวกเขาเท่านั้น
- 32 **เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย** 🕒
ครอบครัวหนึ่งปฏิบัติศาสนกิจโดยไม่คำนึงถึงการทดลองของตน ทหารอากาศผู้แก่ล้าวัยยืนหยัดตามความเชื่อของเขาและเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นมารดาคนหนึ่งยึดมั่นในคำสัญญา การให้อภัยมาในเวลาที่ไม่ถึง
- 36 **จงตามเรามา: พระกัมภีร์มอรมอน** 📖 🕒
ใช้บทความรายสัปดาห์เหล่านี้ยกระดับการศึกษาพระกัมภีร์มอรมอนของท่านในเดือนนี้
- 40 **ผมมีความสนใจหาเพศเดียวกัน—สมาชิกศาสนจักรจะยินดีต้อนรับผมกลับมาหรือเปล่า?**
บุก “บ็อบ” เอส. เอกโคมา เวอร์สตีจ
เมื่อบราเดอร์เวอร์สตีจรู้สึกถูกดึงให้กลับไปโบสถ์ เขาเป็นห่วงว่าจะสมาชิกคนอื่นจะยอมรับเขาหรือไม่

🕒 เรื่องสั้น

📖 การสนับสนุน **จงตามเรามา**

ภาพปก
รูปภาพจาก
stock.adobe.com และ
unsplash.com

หมวดต่างๆ

คนหนุ่มสาว

44

อนาคตอาจเป็นเรื่องน่ากลัว แต่ด้วยความช่วยเหลือของพระบิดาบนสวรรค์ เราทุกคนสามารถเดินทางด้วยศรัทธาในอนาคต เดือนนี้ให้อ่านเรื่องราวจากหนุ่มสาวคนอื่นๆ ที่เรียนรู้หลักคำสัญญาบางอย่างของการเตรียมรับอนาคต

เยาวชน

52

เรียนรู้ว่า พระกิตติคุณจะเปลี่ยนครอบครัวท่าน ได้อย่างไร และเหตุใด การเลือกง่ายๆ ในชีวิตท่านจึงสำคัญ

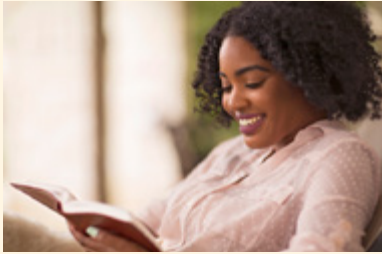
เด็ก

เพื่อนเด็ก

ท่านสามารถ เป็นผู้สอนศาสนาเหมือนแอลมา ได้!

บทความดิจิทัลที่น่าสนใจของเดือนกรกฎาคม

ท่านเคยมีคำถามเกี่ยวกับพระกิตติคุณหรือไม่? ต่อไปนี่เป็นวิธีหาคำตอบหาวิธีโดย ซาเคลล์ วอร์ดลีย์

หญิงสาวคนหนึ่งแบ่งปันว่าคำถามจะทำให้ศรัทธาแรงกล้าได้อย่างไรถ้าท่านยอม

วิธีที่ผมกำลังเตรียมพร้อมสำหรับพระวิหารในอินเดีย โดย เยชวันท์ โกสิเรตี

ชายหนุ่มคนหนึ่งจากอินเดียแบ่งปันว่าเขากำลังเตรียมตัวสำหรับการเข้าพระวิหารครั้งแรกอย่างไร

สิ่งที่ต้องทำเพื่อเราจะมีความปลอดภัยที่ขอบธรรม

โดย มาร์ก เดโอ เดลา ครูซ

ชายหนุ่มคนหนึ่งในปีสิบแปดปีแบ่งปันว่าเขาพบศรัทธาอย่างไรเมื่อแผนสำหรับอนาคตของเขาเปลี่ยนไป

กรกฎาคม 2020 ปีที่ 26 เล่มที่ 7
เลียโฮนา 16722 425

นิตสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: ริสเซลด์ เอ็ม. เนลสัน, สตีเฟน เอช. โอลด์, เฮนรี่ บี. อาชริงก์

โคออร์ดิเนเตอร์อาวุโส: เอ็ม. ริสเซลด์ บัลลาร์ด, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, ดีเทอร์ เอฟ. ลูทเทอร์, เดวิด เอ. เบเนนาร์, เคาน์ตี แอล. ลูค, ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน, โรนัลด์ เอ. ราสเบนดี, แกรีบี อี. สตีเวนสัน, เดล จี. เรนสันดี, เกอริท คัมเบล, กอง, อูเลียส ซาเวส

บรรณาธิการ: แรเนดี้ ที. ฟิงก์
ที่ปรึกษา: เบกกี เกรเวน, แรอน ชูเบิร์ต, คริสติน่า บี. ฟรังโก, วอลเตอร์ เอฟ. กอนซาเลส, แลร์รี่ เอส. เคเซอร์, แจน อี. นิวแมน, เอลรีน โอซาวา, ไมเคิล ที. รังวูล, เว็เรน ที. สแตนฟิลด์

ผู้อำนวยการบริหาร: ริชาร์ด ไอ. ฮิติน

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตสารศาสนาจักร: อัลเลน อาร์. ลอยฮอก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน
บรรณาธิการบริหาร: อดัม ซี. โอลสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: ไรอัน คาร์รัฟ
ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: คามิลลา เคสทริลลอน

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟัลด์สัน, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, จอน ไรอัน เจนเซ็น, แอรัน จอห์นสัน, ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, อีริก บี. เมอร์ดอกซ์, โจเซฟ เอ. เทอร์รี่, เจน ฟินโบโร, ริชาร์ด เอ็ม. โรมนี, มินดี เซอ, ลอรี ฟูลเลอร์, โซซา, เซคเคิล วอร์ดลีย์, มาร์ตินา วิคตัน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลปะ: แทด อาร์. ทีเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินนัต แอนดรูว์ส, เฟย์ ที. แอนดรูว์ส, เมนดี้ เบ็นท์ลี, ซี. คิมบิลด์ บอธ, โรมัส ไชลด์, โจเซฟ เดนนิส, เดวิด กรีน, คอลลีน ฮิกกินส์, เอริก ที. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟทรัน, สก็อตต์ เอ็ม. มอด, อดนี เรกเกอร์, มาร์ค คัมเบล, ไรบัส, เอ. นีโกล ออลเคนฮอร์สต์

ผู้ประสานงานทรัพยากรปัญหา: โกลเดิล เนเบเกอร์ ฮูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: โอราเกลิน อะแควร์, จูเลียเรตต์, โซซาซาวา, โทมัส จี. โครนิน, ไบรอัน คัมเบล, ทิกกี, จีนนี่ เอ. นิลสัน, มาร์ตินา เอ็ม. สมิธ

งานกองพิมพ์: โจเซฟ เดนนิส, แอมมอน แอสริส

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: สตีเวน ที. ลูวิส
ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: เนลสัน กอนซาเลส

งานแปล: สุพัตริศา แกนจักร

เลียโฮนา (ISSN 0853-2513) นิตสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครราชสมาคมในประเทศไทย 130 บาทต่อปี หรือฉบับละ 15 บาท สมาชิกสมาชิกรับค่าตอบแทนนิตสารเลียโฮนาของอัครราชสมาคมไทยส่งไปรษณีย์ไปที่ ศูนย์หนังสือ 47/359 (K100200) อาคารไคคัม ชั้นที่ 10 ถนนปิ่นเกล้า ตำบลบางใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120 โทรศัพท์ 082-457-0044 หรือสมัครได้ด้วยตนเองโดยส่งอีเมลแจ้งความจำนงไปที่ DC-Thailand@ChurchofJesusChrist.org หรือ Line ID: @DC-Thailand ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่ กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามวัน

ส่งคืนฉบับและข้อซักถาม: ทางออนไลน์ที่ liahona.ChurchofJesusChrist.org; ทางอีเมลที่ liahona@ChurchofJesusChrist.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, flr. 23, 50 E. North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

เลียโฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอนหมายถึง "ขิมทีส" หรือ "เครื่องขิม") จัดพิมพ์ในภาษาอังกฤษอเมริกัน ณ ประเทศบราซิลกับภาษาเขมร จีนกลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) ไครเอเชีย เซ็ก เดมวาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตนเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คีร์กีซสถาน เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาลา มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ฮาวาย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก คาซัคสถาน ไทย ตองกา ตุรกี และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามเวลาที่จัดพิมพ์)

© 2020 โดย Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ข้อยกสิทธิ์: เว้นแต่ระบุเป็นอย่างอื่น ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพจาก **เลียโฮนา** ไว้ใช้ส่วนตัวได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ (รวมทั้งใช้ในการเรียกขอศาสนจักร) สิทธินี้อาจถอนคืนได้ทุกเมื่อ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada:

July 2020 Vol. 26 No. 7. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.

Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.ids.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

เชิญชวนศิลปิน ทั่วโลก

ศาสนาจักรเชิญชวนท่านสร้างสรรค์งานศิลปะชิ้นใหม่ เข้าร่วมการประกวดศิลปะนานาชาติครั้งที่ 11 ซึ่งอุปถัมภ์โดยพิพิธภัณฑสถานจักรในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์

ศาสนาจักรยินดีรับสื่อศิลปะ ผลงานด้านศิลปะ และแนววัฒนธรรมทุกรูปแบบ ศาสนาจักรจะจัดแสดงผลงานที่ได้รับคัดเลือกในพิพิธภัณฑสถานจักรและทางออนไลน์

การประกวดที่ตัดสินโดยคณะกรรมการครั้งนี้รับผลงานจากศิลปินทั่วโลกเพื่อพยายามส่งเสริมการสร้างสรรค์ศิลปะคุณภาพของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย จัดแสดงผลงานหลากหลายทางวัฒนธรรมของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย และขยายงานสะสมของพิพิธภัณฑสถานจักร

- หัวข้อ: “ทุกคนเหมือนกันหมดสำหรับพระเจ้า” ได้แรงบันดาลใจจาก 2 นิโอฟะ 26:33
- กำหนดส่งผลงาน: 1 กุมภาพันธ์-1 มิถุนายน 2021
- อายุ: ผู้ส่งผลงานเข้าประกวดต้องมีอายุ 18 ปีขึ้นไป
- รางวัล: จะแจ้งผู้ส่งผลงานที่ได้รับคัดเลือกให้แสดงในงานนิทรรศการในเดือนตุลาคม 2021
- วันจัดนิทรรศการ: มีนาคม 2022 ถึงตุลาคม 2022

ดูรายละเอียดกติกา ข้อกำหนดสำหรับผู้มีสิทธิ์สมัคร การสมัครทางออนไลน์ และผลงานที่สร้างแรงบันดาลใจจากการประกวดที่ผ่านมาใน ChurchofJesusChrist.org/artcompetition ■

“[พระเจ้า] ไม่ทรงทำสิ่งใดเลยนอกจากมันจะแจ้งชัดต่อลูกหลานมนุษย์; และพระองค์ทรงเชื่อเชิญพวกเขาทั้งหมดให้มาหาพระองค์ และรับส่วนพระคุณความดีของพระองค์; และพระองค์ไม่ทรงปฏิเสธผู้ใดที่มาหาพระองค์เลย, ไม่ว่าคำและชาว, ทาสและไท, ชายและหญิง; และพระองค์ทรงคำนึงถึงคนนอกศาสนา; และทุกคนเหมือนกันหมดสำหรับพระเจ้า, ทั้งชาวยิวและคนต่างชาติ”
—2 นิโอฟะ 26:33

ทุกคน
เหมือนกัน
หมดสำหรับ
พระเจ้า

อีกเนเซียสกับแอติเลด

บาอิดู

อัครา กานา

อีกเนเซียสกับแอติเลดเห็นว่าโปรแกรมการอ่านออกเขียนได้ของศาสนจักรและการเน้นเรื่องเรียนพระกิตติคุณที่มีบ้านเป็นศูนย์กลางเป็นพระแก่สมาชิกในสเตคและครอบครัวของพวกเขามาแล้วอย่างไร

คริสตินา สมิธ ช่างภาพ

อีกเนเซียส:

ผมเข้ามามีส่วนใน โปรแกรมอ่านออกเขียนได้เกี่ยวกับพระกิตติคุณ ในฐานะสมาชิกคนหนึ่ง ในฝ่ายประธานสเตค ผม ไปเยี่ยมชั้นเรียนหนึ่งและทราบว่โปรแกรมดังกล่าวไม่ได้มีเพื่อคนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้เท่านั้น แต่มีไว้ให้เราทุกคนเข้าใจพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ดีขึ้นด้วย

จงตามเรามา และการเรียนพระกิตติคุณที่มีบ้านเป็นศูนย์กลางจะช่วยให้ครอบครัวอ่านพระคัมภีร์ด้วยกันและเรียนรู้จากกันด้วย

แอติเลด:

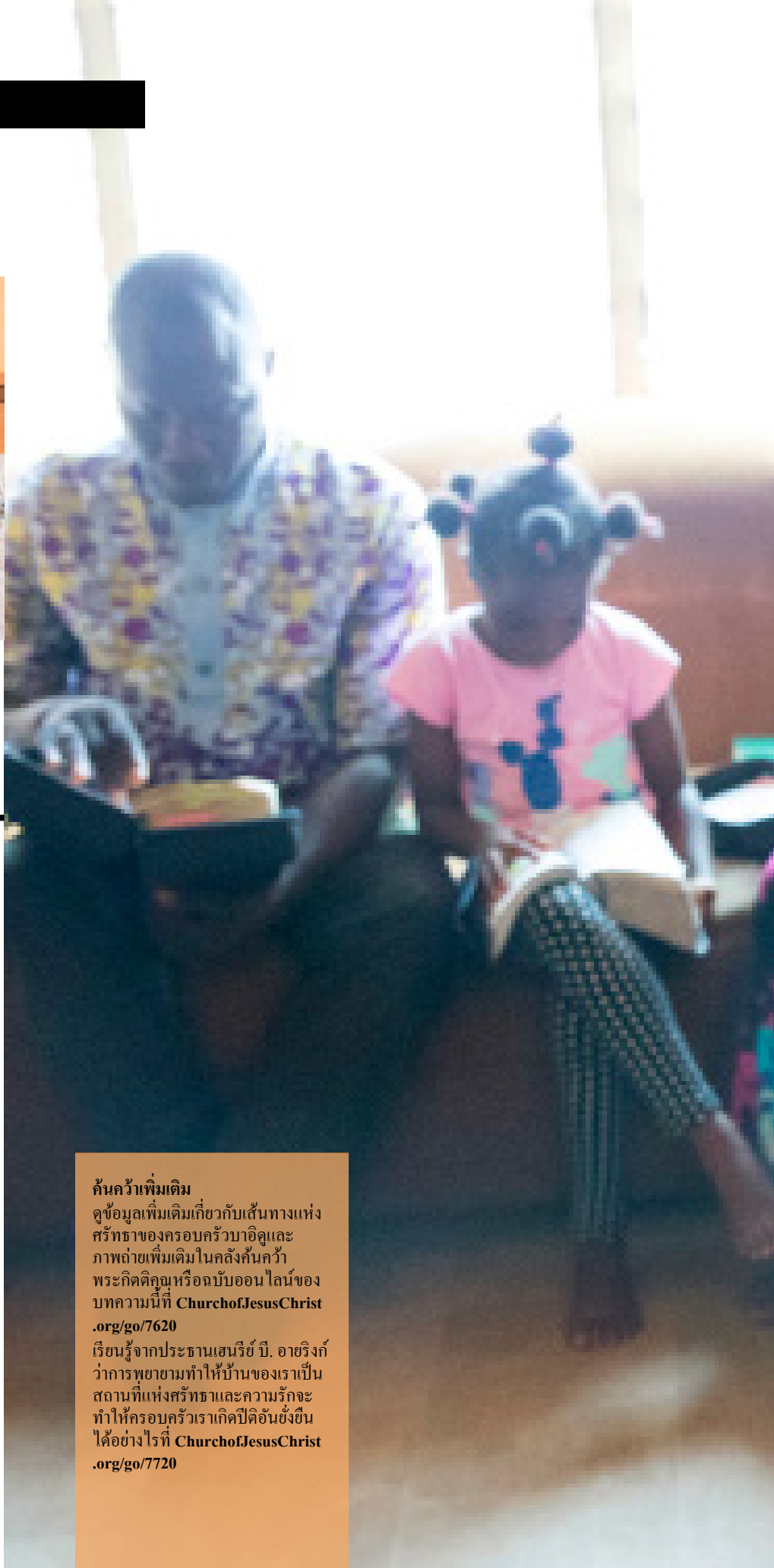
ในครอบครัวเรา เราพยายามทำสุดความสามารถ ทุกคนมีส่วนร่วม ดิฉันมีความสุขมากที่ลูกๆ ช่วยกันขณะที่เราอ่านพระคัมภีร์มอรมอนด้วยกัน พวกเขารักพระคัมภีร์มอรมอน เรามีเวลาที่พิเศษอ่านและแบ่งปันประจักษ์พยานให้กัน

อีกเนเซียส:

ประธานรัสเชลล์ เอ็ม. เนลสันกล่าวว่า “ความสูงส่งเป็นเรื่องครอบครัว” ผมรักภรรยาที่ลูกๆ ผมต้องการอยู่กับพวกเขาและพระบิดาบนสวรรค์ของเราตลอดไป เราจึงต้องช่วยเหลือกัน

อ้างอิง

1. รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, “มาติดตามเรา,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2019, 89.

ค้นคว้าเพิ่มเติม

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเส้นทางแห่งศรัทธาของครอบครัวบาอิดูและภาพถ่ายเพิ่มเติมในคลังค้นคว้าพระกิตติคุณหรือฉบับออนไลน์ของบทความนี้ที่ [ChurchofJesusChrist.org/go/7620](https://www.ChurchofJesusChrist.org/go/7620)

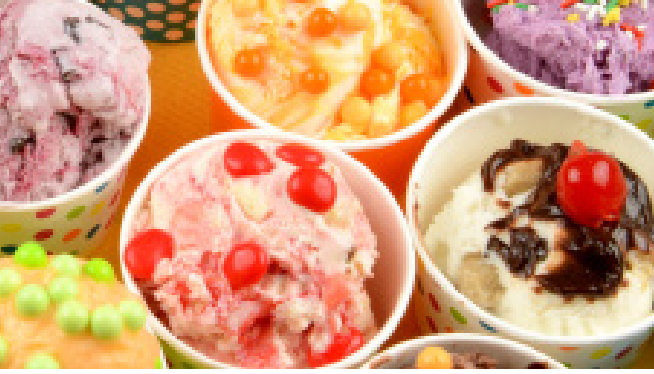
เรียนรู้จากประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ว่าการพยายามทำให้บ้านของเราเป็นสถานที่แห่งศรัทธาและความรักจะทำให้ครอบครัวเราเกิดปีติอันยั่งยืนได้อย่างไรที่ [ChurchofJesusChrist.org/go/7720](https://www.ChurchofJesusChrist.org/go/7720)

หลักธรรมของการปฏิบัติศาสนกิจ

การปฏิบัติศาสนกิจ ผ่านกิจกรรมศาสนจักร

วิธีหนึ่งที่เราสามารถปฏิบัติศาสนกิจต่อเพื่อนสมาชิกในวอร์ดของเรา เพื่อนบ้าน และมีมิตรสหายของเราคือผ่านกิจกรรมศาสนจักร ไม่ว่าจะทำแผนงานกิจกรรมตามความต้องการหรือความสนใจของคนที่ทำนปฏิบัติศาสนกิจหรือทำนชวนพวกเขามาร่วมกิจกรรมหรือโอกาสในการรับใช้คนอื่นๆ กิจกรรมระดับวอร์ด สแต็ค หรือแม้แต่พหุสแต็คจะจัดเตรียมวิธีสนุกๆ และมีความหมายไว้ให้ส่งเสริมความเป็นหนึ่งเดียวกันและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สมาชิก

กิจกรรมศาสนจักรสามารถเปิดประตูสู่โอกาสมากมายให้ปฏิบัติศาสนกิจเช่นกัน ตัวอย่างเช่น กิจกรรมศาสนจักรสามารถจัดเตรียมโอกาสให้เข้าร่วมโครงการบำเพ็ญประโยชน์ที่เป็นพรแก่ผู้อื่นและสร้างความสัมพันธ์อันดีในชุมชน กิจกรรมศาสนจักรสามารถเป็นโอกาสให้ยื่นมือช่วยเหลือสมาชิกแฉ่งชันอ่อนของศาสนจักร มิตรสหายต่างศาสนา หรือมิตรสหายที่ไม่มีศาสนาเช่นกัน การรวมคนมากมายไว้ในกิจกรรมศาสนจักรสร้างโอกาสให้พระเจ้าอวยพรและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้วอร์ดและสาขาของเรา และแก๊งค์เล็กๆ และชุมชนของเรา

การสร้างความสัมพันธ์อันดี

ฤดูหนาวกำลังมา และเดวิด ดิคสันไม่รู้วิธีทำให้ครอบครัวเขาอุ่นสบาย

เดวิด ภรรยา กับลูกสาวสองคนเพิ่งย้ายมาอยู่แถบชนบทของเฟรโดเนีย แอริโซนา สหรัฐอเมริกา ภูมิทัศน์แถบนั้นเป็นที่ราบสูงทะเลทราย แวดล้อมไปด้วยหน้าผาสีแดงดูสง่างามไม้ตระกูลโอ๊กจิวาลัมพา และต้นไม้ที่เขียวชอุ่มตลอดปี

บ้านที่ครอบครัวดิคสันเช่าอยู่มีเพียงเตาฟืนให้ความอบอุ่น เดวิดตระหนักอย่างรวดเร็วว่าการเก็บฟืนเป็นทักษะจำเป็นเพราะฤดูหนาวในเฟรโดเนียเต็มไปด้วยหิมะและน้ำแข็ง

“ผมไม่มีฟืน ไม่มีเลื่อยยนต์ หรือไม่รู้แม้กระทั่งวิธีใช้เลื่อยยนต์!” เดวิดกล่าว “ผมไม่ทราบจะทำอย่างไรดี”

สมาชิกวอร์ดบางคนถามเดวิดว่าครอบครัวเขามีฟืนพอใช้ตลอดหน้าหนาวหรือไม่ “พวกเขาใช้เวลาไม่นานก็รู้ว่าผมไม่มีพอ” เดวิดกล่าว “โควรัมเอิลเดอร์เสนอตัวช่วยเก็บฟืนแทนที่ ผมยอมรับข้อเสนอด้วยความดีใจ”

ไม่นานเดวิดก็พบว่า การไปเก็บฟืนครั้งนี้เป็นแบบฉบับของกิจกรรมมากมายที่วอร์ดวางแผนเป็นอย่างดี จัดระบบเป็นอย่างดี และมีคนเข้าร่วมพอสมควร เช้าวันเสาร์วันหนึ่ง เดวิด โควรัมเอิลเดอร์ และสมาชิกวอร์ดคนอื่นๆ ขับรถบรรทุกทุกคันและรถพ่วงตามกันเป็นขบวนเข้าไปในเขา

“เพราะเครื่องมือ ความรู้ และทักษะของพวกเขา สมาชิกวอร์ดจึงใช้เวลาแค่ช่วงบ่ายวันเดียวจัดเตรียมฟืนกองหนึ่งให้ครอบครัวผมที่เราใช้ได้เกือบสองฤดูหนาว” เดวิดกล่าว “ที่สำคัญกว่านั้นคือพวกเขาสอนผมทุกอย่างที่ผมต้องรู้เกี่ยวกับการเก็บฟืนด้วยตนเอง ตอนที่ผมออกจากเฟรโดเนีย ผมรู้วิธีใช้เลื่อยยนต์ และผมช่วยในกิจกรรมเก็บฟืนของวอร์ดหลายครั้งจนผมนับไม่ไหว”

กิจกรรมวอร์ดเช่นนี้ไม่เพียงสร้างความสัมพันธ์อันดีในหมู่สมาชิกของศาสนจักรเท่านั้นแต่สร้างความสัมพันธ์อันดีกับทุกคนในชุมชนด้วย

“ผมจำผู้หญิงคนหนึ่งได้ เธอไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร เธอเป็นคนใหม่ในละแวกนั้น” เดวิดกล่าว “เธอนำไม้ฟ้านบ้านมาเผาเพื่อให้ตนเองอุ่น ทันทีที่เราทราบเรื่องนี้เราจึงจัดแจงให้เธอมีฟืนพอใช้ตลอดฤดูหนาว เธอรู้สึกขอบคุณจนพูดไม่ออก”

งานปฏิบัติศาสนกิจในเฟรโดเนียทำให้ทุกคนอยู่อย่างปลอดภัยและอบอุ่นตลอดฤดูหนาว

ภาพต้นตรีทำโครงการบำเพ็ญประโยชน์ โดย ลอเรน อัดัมส์ ภาพถ่าย ไลศกริมและเด็ชอนด์ จาก GETTY IMAGES

4 แนวคิดสำหรับการปฏิบัติศาสนกิจผ่านกิจกรรมศาสนจักร

- **วางแผนกิจกรรมที่ขานรับความต้องการ:** กิจกรรมเป็นวิธีที่ดีในการขานรับความต้องการหลายด้าน อาจวางแผนกิจกรรมที่ขานรับความต้องการเฉพาะด้านของบุคคลหรือกลุ่ม อีกทั้งควรขานรับความต้องการของผู้เข้าร่วมด้วยไม่ว่าความต้องการนั้นจะเป็นการทำความรู้จักกันมากขึ้น เรียนรู้พระกิตติคุณมากขึ้น หรือรู้สึกถึงพระวิญญูณก็ตาม
- **เชิญทุกคน:** เมื่อท่านวางแผนกิจกรรม จงพยายามเป็นพิเศษที่จะเชิญผู้จะได้ประโยชน์จากการมีส่วนร่วม อย่าลืมสมาชิกใหม่ สมาชิกแข่งขันน้อย เยาวชนผู้ใหญ่โสด คนพิการ และคนที่นับถือศาสนาอื่น เชิญโดยคิดถึงประโยชน์สูงสุดของพวกเขาเสมอ และแสดงให้เห็นว่าท่านอยากให้พวกเขามา
- **ส่งเสริมการมีส่วนร่วม:** คนที่ท่านเชิญจะได้ประโยชน์จากกิจกรรมมากขึ้นถ้าพวกเขามีโอกาสมีส่วนร่วม วิธีหนึ่งที่จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมคือให้บุคคลผู้ใช้ของประทาน ทักษะ และพรสวรรค์ของพวกเขาในระหว่างกิจกรรม
- **ต้อนรับทุกคน:** ถ้าเพื่อนของท่านเข้าร่วมกิจกรรม จงทำสุดความสามารถเพื่อให้พวกเขารู้สึกถึงการต้อนรับ นอกจากนั้น ถ้าท่านเห็นคนที่ท่านไม่รู้จักรัก จงเป็นเพื่อนและต้อนรับพวกเขาด้วย! ■

การยื่นมือช่วยเหลือผู้อื่น

ขณะรับใช้งานเผยแผ่ในโรมาเนีย เม็ก โยสต์กับคู่ของเธอไปเยี่ยมครอบครัวหนึ่งที่ไม่ได้มาโบสถ์มานานแล้วเป็นประจำ “ครอบครัวสตาเนียกาเป็นหนึ่งในสมาชิกรุ่นแรกสุดของศาสนจักรในโรมาเนีย” เม็กกล่าว “และเรารักพวกเขา”

เมื่อถึงเวลาวางแผนและจัดเตรียมกิจกรรมสาขา ผู้นำตัดสินใจว่าสาขาจะจัด “คืนผู้บุกเบิก” กิจกรรมนี้จะจัดตอนเย็นเพื่อสรรเสริญผู้บุกเบิกที่กล้าหาญผู้ข้ามสหรัฐมาถึงหุบเขาซอลท์เลค นั่นจะเป็นโอกาสให้ยกย่องผู้บุกเบิกของศาสนจักรในโรมาเนีย

“เราคิดว่านั่นจะเป็นวิธีที่สมาชิกบางคนจะได้แสดงประจักษ์พยานถึงการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของพวกเขาและบอกว่าพวกเขาเห็นศาสนจักรเติบโตในโรมาเนียอย่างไร” เม็กกล่าว “เราคิดทันทีว่าครอบครัวสตาเนียกาควรมีส่วนร่วม เราจึงเชิญพวกเขาเข้ามาเข้าร่วมและพวกเขาตื่นเต้น!”

ในคืนวันกิจกรรม ครอบครัวสตาเนียกายังไม่ถึงตอนกิจกรรมเริ่ม

“เรากำลังคิดว่าพวกเขาจะไม่มา” เม็กจำได้ “แต่พวกเขาเดินเข้าประตูมาทันเวลาพอดี” ครอบครัวสตาเนียกาแสดงประจักษ์พยานที่สวยงามถึงพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ พวกเขาได้วิสาสะกับสมาชิกคนอื่นๆ ที่พวกเขาไม่ได้เจอมานานด้วย”

สมาชิกในสาขาอ้าแขนต้อนรับครอบครัวสตาเนียกา วันอาทิตย์ถัดมา เม็กประหลาดใจระคนยินดีเมื่อเห็นซิสเตอร์สตาเนียกาที่โบสถ์

“เมื่อดิฉันมาเยี่ยมสาขาในอีกไม่กี่เดือนให้หลัง เธอยังมาเหมือนเดิม!” เม็กกล่าว “ดิฉันคิดว่าโอกาสที่เธอได้แสดงประจักษ์พยานรู้สึกมีส่วนร่วม และเป็นที่ต้องการในสาขาช่วยเธอจริงๆ”

ค้นคว้าเพิ่มเติม

บน ChurchofJesusChrist.org ท่านสามารถดูวิดีโอที่สั้นเรื่อง “Inviting Others to ‘Come and Help’” เพื่อให้เห็นว่าท่านสามารถชวนผู้อื่นมารับใช้กับท่านง่ายเพียงใด

เปิดใจท่าน

“เราควรใส่ใจและมองหาหน้าใหม่ ๆ เสมอเมื่อเราเข้าร่วมกิจกรรมและการประชุมของศาสนจักร . . . เราสามารถทำสิ่งเรียบง่ายเพื่อช่วยให้เพื่อนใหม่รู้สึกถึงอ้อมกอดและการต้อนรับ . . . เช่น ทักทายอย่างอบอุ่น ยิ้มอย่างจริงใจ . . . และแนะนำให้พวกเขารู้จักสมาชิกคนอื่น ๆ เป็นต้น เมื่อเราเปิดใจรับเพื่อนใหม่ . . . เรากำลังปฏิบัติตามตามเจตนารมณ์แห่งการปฏิบัติศาสนกิจ”

เอ็ดดอร์ลูอิสเสส ชาวเรสแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง “เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระคริสต์” *เลียโฮนา* พ.ย. 2018, 38

ปฏิบัติศาสนกิจโดยการเชื้อเชิญ

เช็คูกิจกรรมที่วอร์ดหรือสาขาจะจัด นึกถึงคนที่ท่านปฏิบัติศาสนกิจและเชิญพวกเขาเข้าร่วมกิจกรรม

แบ่งปันประสบการณ์ของท่าน

ส่งประสบการณ์เมื่อท่านปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่นหรือผู้อื่นปฏิบัติศาสนกิจต่อท่านมาให้เราไปที่ liahona.ChurchofJesusChrist.org และคลิก “Submit an Article or Feedback”

โดย เอ็ดเดอร์
ควอนทิน แอล. คุก
แห่งโคเวิร์ม
อัครสาวกสิบสอง
ข้อมูลในกรอบ
สีเหลี่ยมด้านข้าง
โดยเคท ฮอลบรูค
และแมทท์ โกรว์
นักประวัติศาสตร์
ศาสนจักร

ประวัติ ศาสนจักร

บ่อเกิดของ พลังและ การคล้อย

ในบทความนี้ซึ่งมาจากการให้ข้อคิดทางวิญญาณทั่วโลกที่จัด
ในนอวู อิลลินอยส์เมื่อวันที่ 9 กันยายน ค.ศ. 2018 เอ็ดเดอร์
ควอนทิน แอล. คุก และนักประวัติศาสตร์ศาสนจักรสองท่าน
คือเคท ฮอลบรูคและแมทท์ โกรว์จะตอบคำถามเกี่ยวกับ
ประวัติศาสตร์ที่คนหนุ่มสาวทั่วโลกถามมา

เอ็ดเดอร์คุก: ประวัติศาสนจักรสามารถเป็นบ่อเกิด
สำคัญของศรัทธา แต่มีคนเข้าใจผิดหรือมองข้ามประวัติ
ดังกล่าว บางคนถึงกับจงใจตีความเรื่องราวในอดีตอย่าง
ผิดๆ เพื่อหว่านความสงสัย

ในการเรียนรู้ประวัติที่ เชื่อถือได้ ของศาสนจักร เราจะผูก
ใจเราไว้กับวิสุทธิชนของวันวานและวันนี้ เราจะพบตัวอย่าง
ของคนไม่ตีพร้อมเช่นท่านและข้าพเจ้าผู้ดำเนินต่อไปด้วย
ศรัทธาและยอมให้พระเจ้าเป็นเจ้าของพวกเขาเพื่อ
ทำให้งานของพระองค์สำเร็จลุล่วง ข้าพเจ้าสัญญาว่าการ
ศึกษาประวัติของศาสนจักรจะทำให้ศรัทธาของท่านลึก

ขณะที่เราเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับ
กับวิสุทธิชนในอดีต เราจะมี
พลังในการทำพันธกิจของเรา
ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในฐานะบิดา
หรือบุตรของพระเจ้า

ซึ่งขึ้นและปรารถนาจะดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่าง
เต็มที่มาากขึ้น

เรื่องราวการฟื้นฟูเป็นเรื่องราวของการเสียสละ ความตั้งใจ
แน่วแน่ และศรัทธา เราทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของการฟื้นฟู
และประวัติศาสตร์จักร เราแต่ละคนมีพันธกิจต้องทำให้สำเร็จ
ในชีวิตนี้ที่จะช่วยให้พระกิตติคุณเต็มแผ่นดินโลก ขณะที่เรา
เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับวิสุทธิชนในอดีต เราจะมีพลังในการทำ
พันธกิจของเราให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในฐานะบิดาหรือบุตรของ
พระเจ้า

ตลอด 24 ปีที่ข้าพเจ้ารับใช้เป็นเจ้าของหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ความ
ปรารถนาของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่โปร่งใสที่สุดเท่าที่จะโปร่งใส
ได้ ทั้งในแง่ของประวัติศาสตร์และในหลักคำสอน เรารู้สึก
ว่าการพยายามเอาแหล่งข้อมูลใหม่ๆ ออกมา—โดยเฉพาะ

*Joseph Smith Papers, Gospel Topics Essays, Church
History Topics และ วิสุทธิชน* อีก
หลายเล่ม¹—เป็นวิธีที่ดีเยี่ยมใน
การให้ผู้คนได้ศึกษาเรื่องต่างๆ ใน
บริบทที่ถูกต้องเป็นจริงและจะช่วยให้
พวกเขาเข้าใจพระกิตติคุณของ
พระเยซูคริสต์ในวิธีที่เชื่อถือได้

เรื่องโปรดเรื่องหนึ่งของข้าพเจ้า
ใน *วิสุทธิชน* คือเรื่องแอตติสัน
แพรทท์ไปแปซิฟิกใต้ เขาให้
บันทึกมาประมาณ 60 คน ข้าพเจ้า
กับแมรีภรรยามีโอกาสไปเยือน
หมู่เกาะออสเตรเลีย เฟรนช์โปลินีเซีย
สถานที่ซึ่งแอตติสัน แพรทท์สอน
หนึ่งในประสบการณ์อันน่าทึ่ง
ที่สุดที่ข้าพเจ้าเคยมีคือเมื่อไต้ยีน
เยาเวนหญิงคนหนึ่งที่น่าทึ่งพูดว่า
“ดิฉันเป็นสมาชิกรุ่นที่เจ็ดของ
ศาสนจักร” แอตติสัน แพรทท์ให้
บันทึกมาบรรพบุรุษของเธอก่อน
วิสุทธิชนไปยุทธหา

ไม่ว่าท่านอยู่ที่ใดในโลก ไม่ว่า
ท่านมาจากเชื้อสายอะไร ท่านสำคัญ
ท่านเป็นส่วนหนึ่งของประวัติ

ศาสนจักร เราต้องมีท่านและเรา
ต้องการท่านมาก ท่านจะเป็นพร
แก่ชีวิตผู้คน

โจเซฟ สมิธและพระคัมภีร์ มอรมอน

เมื่อข้าพเจ้าเป็นวัยรุ่น เรา
คิดว่าพี่ชายข้าพเจ้าจะไม่ได้รับ
ใช้งานเผยแผ่เพราะอนุญาตให้
วอร์ดส่งเยาวชนชายไปเป็นผู้สอน
ศาสนาได้ทีละคนเท่านั้น
นอกนั้นต้องไปเกณฑ์ทหาร แต่
อธิการและประธานสแตคของเรา
พบว่าพวกเขาส่งได้อีกหนึ่งคน
พวกเขาจึงคุยกับพี่ชายข้าพเจ้า
เรื่องนี้ และเขากลับมาบอกคุณ
พ่อคุณแม่

คุณพ่อข้าพเจ้าเป็นคนดีมาก
แต่ท่านไม่แข่งขันในศาสนจักร
ท่านตอบปฏิเสธ—แต่ด้วย
เหตุผลที่ไม่ธรรมดา ท่านไม่ได้
วิจารณ์ศาสนจักรหรือแม่กระทั่ง
งานเผยแผ่ แต่พี่ชายข้าพเจ้า
กำลังเตรียมเข้าโรงเรียนแพทย์
คุณพ่อพูดว่า “ลูกเตรียมตัวเข้า
โรงเรียนแพทย์แล้ว ลูกเรียน

เหตุใดศาสนจักรไม่เปิดกว้างมากขึ้นเกี่ยวกับประเด็นโต้แย้งบางอย่าง ในประวัติศาสตร์ศาสนจักร?

โดย เคท ฮอลบรูค

เมื่อดิฉันอายุสี่ขวบ คุณแม่กับคุณยายทำงานที่บีโฮฟว์เฮาส์บ้านเก่า
ของบริษัท ยังกัในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ พวกท่านสอนดิฉันทุกอย่าง
เกี่ยวกับบริษัท ยังกัและสอนว่าท่านมีภรรยาหลายคน ราว 10 ปีให้
หลัง ดิฉันทราบว่าโจเซฟมีภรรยาหลายคน ดิฉันไม่ทราบเรื่องศิลา
ผู้หยั่งรู้ซึ่งโจเซฟใช้ช่วยแปลพระคัมภีร์มอรมอนจนกระทั่งดิฉันเป็น
ผู้ใหญ่ ศาสนจักรไม่ได้ปกปิดข้อมูลจากดิฉัน แต่ไม่ได้เน้นข้อมูลทาง
ประวัติศาสตร์สมัยที่ดิฉันยังเด็ก

สิ่งที่ดิฉันเรียนรู้ในการประชุมวันอาทิตย์และชั้นเรียนเซมินารี
คือสิ่งที่เป็งานหลักของศาสนจักร ดิฉันเรียนรู้ว่าต้องกลับใจ ดิฉัน
เรียนรู้ว่าต้องทำให้ชีวิตสอดคล้องกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
ดิฉันเรียนรู้วิธีสร้างความสัมพันธ์กับพระบิดาในสวรรค์ นี่เป็นสิ่งที่
ดิฉันเห็นค่ามากที่สุดในชีวิต ดิฉันรู้ว่าบางคนเจ็บปวดมากเมื่อได้
เรียนรู้บางอย่างที่ท่านคิดว่าท่านควรจะรู้มานานแล้วแต่ไม่รู้ นั่นคือ

สาเหตุที่เมทท์กับ
ดิฉันทำงานที่เรา
ทำอยู่ เราหวังว่า
ประสบการณ์แบบ
นั้นจะกลายเป็น
ส่วนหนึ่งของอดีต
เพราะเรามีหนังสือ
วิสุทธิชน ซึ่ง
พรรณนาประวัติ
โดยครบถ้วนให้
ผู้คนรับรู้

เรารู้ได้อย่างไรว่าแหล่งใดเชื่อถือได้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์จักร?

โดย แมทท์ โครว์

ผมทำงานเขียนประวัติให้ศาสนจักรมาเกือบแล้ว ผมได้เห็นเจตคติของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เกี่ยวกับประวัติของเรา พวกเขาไม่ได้สนทนาว่า “เราจะปกปิดหรือตัดตอนแก้ไขประวัติของเราอย่างไร?” แต่สนทนาว่า “เราจะทำให้ผู้คนเข้าถึง ได้อ่าน และเข้าใจประวัติได้อย่างไร?”

เราทุกคนรู้ว่าความท้าทายในยุคข้อมูลข่าวสารไม่ใช่การหาคำตอบ—เราแควดล้อมไปด้วยคำตอบ—แต่คือการแยกแยะระหว่างคำตอบที่ดีกับคำตอบที่ไม่ดี ข้อมูลที่ดีกับข้อมูลที่ไม่ดี มีบทสนทนาเยอะมากทางออนไลน์เกี่ยวกับประวัติของเรา และส่วนใหญ่บทสนทนาเหล่านี้ก่อให้เกิดความโกรธแค้นมากกว่าความกระจ่าง

จงระวังแหล่งข้อมูลที่คอยจ้องทำลายผู้อื่น แต่มองหาแหล่งข้อมูลที่อิงกับบันทึกที่เจ้าตัวทิ้งไว้และพยายามให้ความเป็นธรรมแก่พวกเขา ง่ายมากที่จะ “จับผิด” ผู้คนในอดีต ดึงคำอ้างอิงหรือเหตุการณ์หนึ่งออกจากบริบทและทำให้ดูน่ากลัว

ในฐานะนักประวัติศาสตร์ ผมพยายามทำตามคำแนะนำของนักเขียนนวนิยายชาวอังกฤษคนหนึ่ง เขาพูดว่า “อดีตคือต่างประเทศ พวกเขาทำหลายอย่างไม่เหมือนตอนนี้” (L. P. Hartley, *The Go-Between* [1953], prologue) นั่นหมายความว่าเมื่อเราไปเยือนอดีต เราต้องไม่ทำตัวเป็น “นักท่องเที่ยวเจ้าอารมณ์” เราต้องพยายามเข้าใจผู้คนในบริบทของพวกเขาและวัฒนธรรมของพวกเขา เราต้องอดทนกับสิ่งที่เราเห็นเป็นความผิดของพวกเขา เราต้องถ่มถนกับขีดจำกัดความรู้ของเราเอง และเราต้องมีจิตกุศลเกี่ยวกับอดีต

ไปบ้างแล้ว ถ้าลูกไปโรงเรียนแพทย์ลูกทำประโยชน์ได้มากกว่าไปเป็นผู้สอนศาสนาเสียอีก”

คำวันนั้น พี่ชายที่ยอดเยี่ยมและเปี่ยมด้วยศรัทธาหนึ่งกับข้าพเจ้า และเราสองคนคุยกัน เราสรุปว่ามีคำถามสามข้อเป็นตัวกำหนดคำตอบที่เขาจะให้กับคุณพ่อของเรา คำถามข้อแรกคือ “พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลกหรือไม่?” ข้อสองคือ “พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพระคำของพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่?” และข้อสามคือ “โจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์หรือไม่?” ข้าพเจ้าทราบดีว่าคำตอบของคำถามสามข้อนั้นจะมีผลต่อการตัดสินใจเกือบทั้งหมดที่ข้าพเจ้าจะทำตลอดชีวิตที่เหลือ

ข้าพเจ้ารักพระผู้ช่วยให้รอดเสมอและข้าพเจ้าอ่านพระคัมภีร์มอรมอนมาแล้ว แต่ทราบดีว่าคำตอบเหล่านั้นสำคัญอย่างยิ่ง คั้นนั้นข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนและได้รับคำตอบที่น่าพอใจอย่างสุดซึ่งผ่านพระวิญญูณบริสุทธิสำหรับคำถามเหล่านั้น พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพระคำของพระผู้เป็นเจ้า และโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่านี่เป็นความจริง

การแต่งภรรยาหลายคน

ข้าพเจ้าต้องการพูดสามประเด็นเกี่ยวกับการแต่งภรรยาหลายคน หนึ่ง ชัดเจนว่ามีการเสียสละมากในการแต่งภรรยาหลายคน มีความรักและความเป็นหนึ่งเดียวกันมาก แต่มีการเสียสละเช่นกัน และบิดามารดาในการแต่งงานเหล่านั้นสอนบุตรธิดาให้เสียสละ บุตรธิดาจำนวนมากที่เกิดจากการแต่งภรรยาหลายคนนำพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไปทั่วโลกและเป็นพรแก่ชีวิตคนมากมาย

สอง มีบางคน เช่น ไวลีต คิมบัลล์ที่ได้รับการเปิดเผยส่วนตัว—ก่อนจะรู้ด้วยซ้ำว่าเกิดอะไรขึ้น—ว่าหลักคำสอนนี้มาจากพระผู้เป็นเจ้า²

และสามในสภาอวุโสของ
ศาสนจักรมีความรู้ลึกว่าการแต่ง
ภรรยาหลายคนที่ปฏิบัติอยู่นั้นมีจุด
ประสงค์ เราควรให้เกียรติวิสุทธิชน
เหล่านั้น แต่จุดประสงค์ดังกล่าว
บรรลุแล้ว

มีคำถามที่ยังไม่ได้รับคำตอบ
แต่ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านทราบว่า
เรามีพระบิดาผู้เป็นที่รักบนสวรรค์
ผู้ทรงมีแผนสมบูรณ์แบบ แผนของ
พระองค์เป็นแผนแห่งความสุข และ
เรามีพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงทำทุกสิ่ง
เพื่อเรา เราวางใจพระองค์ได้

เหตุใดเรื่องราวเกี่ยวกับนิมิตแรกของโจเซฟ สมิทจึงต่างกันเล็กน้อย?

โดย แมทท์ โครว์

โจเซฟ สมิทบันทึกหรือขอให้ผู้จดคำแปลของท่านบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับ
นิมิตแรกสี่ครั้ง ทั้งสี่ครั้งเล่าเรื่องสอดคล้องกัน แต่มีความต่าง นั่นไม่ควร
ทำให้เราประหลาดใจ ถ้าเรื่องเล่าทั้งสี่ครั้งเหมือนกันหมด นั่นจะทำให้หนัก
ประวัติศาสตร์อย่างผมเคลือบแคลงสงสัยเพราะความจำของคนเราไม่ได้
เป็นแบบนั้น เราเห็นรูปแบบเดียวกันในประวัติศาสตร์หรือในพระคัมภีร์
เรื่องอื่น (ดู กิจการ 9:7; 22:9)

อย่าลืมว่าการเล่าประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นภาษาพูดนั้นยากมาก
โจเซฟเรียกภาษาพูดว่าเป็น “ลูกเล็กและแคบ” (ใน *History of the Church*,
4:540) ลองนึกถึงประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของคุณเอง การเรียบเรียง
ประสบการณ์นั้นเป็นคำพูดง่ายเพียงใด? เราควรยินดีที่เรามีหลายเรื่อง
เพราะแต่ละเรื่องให้ข้อคิดและมุมมองใหม่ๆ แก่เรา ลองไปอ่านนิมิตแรก
ทั้งสี่เรื่องในความเรียง Gospel Topics การอ่านจะทำให้คุณเห็นค่าสิ่งที่เกิด
ขึ้นในสมัยนั้นมากขึ้น

อุริมและทุมมิมมีบทบาทอะไรในการแปลพระคัมภีร์มอรมอน?

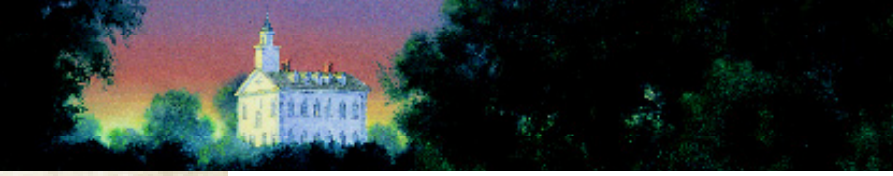
โดย เคท ฮอลบรูค

โจเซฟ สมิทแปลพระคัมภีร์มอรมอนโดยของประทานและเดชาภาพของ
พระผู้เป็นเจ้า อุริมและทุมมิมที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์มอรมอนถูกฝังรวม
กับแผ่นจารึก เมื่อโมโรไนมอบแผ่นจารึกทองคำให้โจเซฟ ท่านให้อุริม
และทุมมิมด้วย ศิลาผู้หยั่งรู้ซึ่งโจเซฟใช้แปลด้วยเหมือนกัน ไม่ได้ถูกฝัง
รวมกับแผ่นจารึก หลายปีก่อนหน้านั้น โจเซฟพบศิลาอันด้วยตนเองที่ช่วย
ให้ท่านรู้สึกเชื่อมโยงกับการเปิดเผยทางวิญญาณ ท่านจึงใช้ทั้งสองอย่าง

เอ็มมา สมิทซึ่งเป็นผู้จดคนหนึ่งของท่านจำได้ว่าเมื่อใดก็ตามที่โจเซฟ
นั่งลงเพื่อเริ่มแปลอีกครั้ง ท่านจะไม่ถามว่า “ผมแปลถึงไหน? เราแปลค้ำ
ไว้ตรงไหน?” ท่านจะเริ่มแปลตรงจุดที่แปลค้ำไว้ทันที ถ้าคุณดูหน้าหนึ่ง
ในบันทึกส่วนตัวของโจเซฟ สมิทที่ท่านเขียนหลังจากแปลพระคัมภีร์
มอรมอนได้สามปี หน้านั้นเต็มไปด้วยคำขีดฆ่า ความคิดที่ไม่ปะติดปะ
ต่อ และประโยคขาดตอน เมื่อคุณดูหน้าหนึ่งของพระคัมภีร์มอรมอนที่
ท่านบอกให้จด จะไม่มีแบบนั้นเลย แต่เป็นข้อความที่สมบูรณ์ สวยงาม—
ประโยคที่สมบูรณ์ ไม่มีคำขีดฆ่า

นั่นน่าคิดมาก แต่ที่สำคัญต่อดิฉันมากกว่าคือเนื้อหาของพระคัมภีร์
มอรมอน พระคัมภีร์มอรมอนเป็นหนังสือที่กษัตริย์เบ็นจามินสอนดิฉันว่า
ต้องให้ความโอบอ้อมอารีมาก่อนการตัดสิน ที่แอลมาสอนดิฉันว่าเมื่อ
ดิฉันรับบัพติศมาหมายความว่าอย่างไร ดิฉันสัญญาจะทำอะไรให้เพื่อน
วิสุทธิชนและทำอะไรกับพวกเขา พระคัมภีร์มอรมอนเป็นหนังสือที่มอร-
มอนกับโมโรไนสอนดิฉันว่าจิตกุศลสำคัญเพียงใดและต้องทำอะไรจึงมี
จิตกุศล หนังสือเล่มนี้หล่อหลอมความเป็นตัวดิฉันและวิธีที่ดิฉันมองโลก

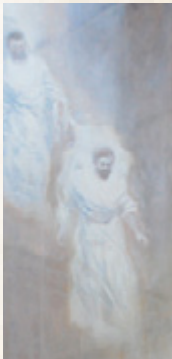
เหตุใดพวกเขาจึงปฏิบัติกรแต่กรรยาหลายคนในยุคแรกของศาสนาจักร?

โดย เคท ฮอลบลูค

คำสอนในพระคัมภีร์มอรมอนเกี่ยวกับการแต่กรรยาหลายคนบอกว่าการมีคู่สมรสคนเดียวเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับผู้คนของพระองค์ แต่มีข้อยกเว้นน้อยครั้งมากเมื่อพระองค์ทรงบัญชาให้ปฏิบัติกรแต่กรรยาหลายคนเพื่อเลี้ยงดูคนชอบธรรม (ดู เจคอบ 2:30) นี่เป็นข้อยกเว้นน้อยครั้งมากที่โจเซฟ สมิทได้รับบัญชาให้ส่งเสริม โจเซฟถ่วงเวลาทำตามพระบัญชาอยู่หลายปี แต่ในที่สุดก็ทำตามเพราะต้องการเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าเป็นเจ้าท่านพยายามปฏิบัติกรแต่กรรยาหลายคนตอนกลางทศวรรษ 1830 แต่จริงๆ แล้วท่านเริ่มแนะนำเพื่อนที่ไว้ใจได้ที่ละนิดและอย่างเป็นทางการมากขึ้นในปี 1841 ให้ปฏิบัติดังกล่าว พวกเขาตกใจมาก และสวดอ้อนวอนพระบิดาในสวรรค์ทูลขอให้พวกเขาเข้าใจหลักธรรมนี้ และพวกเขาได้รับพยานทางวิญญาณเป็นส่วนตัวว่านี่เป็นสิ่งที่พวกเขาสมควรทำ ณ เวลานั้น

การแต่กรรยาหลายคนที่ปฏิบัติอย่างเป็นทางการราว 50 ปี เป็นสิ่งที่ผู้คนเลือกได้ว่าจะปฏิบัติหรือไม่ นักวิชาการยังคงพยายามระบุว่ามิวสทธิชนยุคสุดท้ายผู้ใหญ่ก็คนแต่กรรยาหลายคนจริงๆ แต่เรารู้ว่ามีมิวสทธิชนส่วนน้อยที่ปฏิบัติ และเรารู้ว่าหลายคนในนั้นเป็นสมาชิกที่เด็ดเดี่ยวและมีศรัทธามากที่สุดของศาสนาจักร ในปี 1980 ประธานวิลฟอร์ด วูดร็อฟออกแถลงการณ์ให้ยุติกรปฏิบัติกรแต่กรรยาหลายคน เมื่อบางคนได้ยื่นแถลงการณ์นี้ พวกเขาารู้สึกโล่งอก การแต่กรรยาหลายคนเป็นเรื่องยากสำหรับพวกเขา เมื่อคนอื่นๆ ได้ยื่นแถลงการณ์นี้ พวกเขาเสียใจมาก พวกเขาเสียสละมามาก และพวกเขามีประจักษ์พยานถึงหลักธรรมนี้

สมาชิกศาสนาจักรบางคนสงสัยว่าการปฏิบัติกรแต่กรรยาหลายคนในอดีตมีจุดมุ่งหมายอะไรหลังจากชีวิตนี้ ผู้นำศาสนาจักรเคยสอนว่าการแต่กรรยาหลายคนไม่จำเป็นต่อความสูงส่งหรือรัศมีภาพนิรันดร์ ถึงแม้ข้าพเจ้ายินดีเป็นอย่างยิ่งที่การมีคู่สมรสคนเดียวเป็นกฎและการแต่กรรยาหลายคนเป็นข้อยกเว้น แต่ข้าพเจ้าไม่ถูกรประจักษ์พยานและการเชื่อฟังของบรรพชนทางวิญญาณของเราผู้ปฏิบัติหลักธรรมนี้ พวกท่านเชื่อฟัง และพวกท่านมีประจักษ์พยานว่านั่นถูกต้อง

พระวิหารและพันธสัญญา

ในเคิร์ทแลนด์ โอไฮโอมีเรื่องเหลือเชื่อเรื่องหนึ่งเกิดขึ้นคือการสร้างและการอุทิศพระวิหารเคิร์ทแลนด์ คำสวดอ้อนวอนอุทิศซึ่งโจเซฟได้รับโดยการเปิดเผยปรากฏอยู่ในหลักคำสอนและพันธสัญญาภาค 109 ในคำสวดอ้อนวอนนั้นท่านขอให้พระเจ้าทรงยอมรับผลงานและการเสียสละของมิวสทธิชนในการสร้างพระวิหาร

หนึ่งสัปดาห์หลังจากอุทิศพระวิหารโจเซฟ สมิท และอลิเวอร์ คาวเดอรีเห็นนิมิตอีกครั้ง นิมิตนี้เกิดขึ้นในฝันอีสเตอร์ซึ่งเป็นปีศาจด้วย พระเจ้าเสด็จมาในนิมิตและทรงยอมรับพระนิเวศน์ พระองค์รับสั่งว่ามิวสทธิชนควรชื่นชมยินดีที่ได้ “สร้างนิเวศน์แห่งนี้, ด้วยศรัทธากำลังของพวกเขา, แต่นามของเรา”

(หลักคำสอนและพันธสัญญา 110:6) หลังจากนิมิตสิ้นสุด ศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณสามท่านมาปรากฏ คือ โมเสส ผู้ฟื้นฟูกุญแจทั้งหลายของการรวบรวมอิสราเอลจากสี่ส่วนของแผ่นดินโลก เอลิอัสผู้มอบหมายการประทานพระกิตติคุณสมัยอับราฮัม และเอลียาห์ผู้ฟื้นฟูกุญแจทั้งหลายของอำนาจการผนึก (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 110:11-16)

การฟื้นฟูกุญแจเหล่านั้นจำเป็นอย่างไรต่อการทำให้บรรลุจุดประสงค์ของพระเจ้า เราไม่เพียงต้องการพระคัมภีร์มอรมอนเท่านั้นแต่ต้องการกุญแจเหล่านั้นและศาสนาพิธีวิหารด้วย กุญแจเหล่านั้นไม่เคยสำคัญกว่าตอนนี้

ข้าพเจ้าสังเกตว่าเมื่ออัครสาวกสิบสองคนหนึ่งได้รับเรียกเป็นศาสดาพยากรณ์ ท่านจะสนใจศาสนาพิธีของพระวิหารมากขึ้นทันที ข้าพเจ้าได้รับเกียรติให้อยู่ที่การ

บน: พระวิหารเคิร์ทแลนด์ โดยอัล ราวด์; ขวา: โมเสส เอลิอัน และเอลียาห์ โดยเกร็ซฟอร์ด สตีล

อุทิศพระวิหารนอวู อิลลินอยส์กับ
ประธานกอร์ดอน บี. ینگค์ลีย์ (1910–
2008) ข้าพเจ้าจำได้ว่าท่านตื่นตื่น
ใจมากที่ได้สร้างพระวิหารแห่งนี้
และการนำพระวิหารมาให้วิสุทธิชน
สำคัญต่อท่านอย่างยิ่ง ประธาน
โทมัส เอส. มอนสัน (1927–2018)
สานต่อความพยายามนั้นและได้รับ
การดลใจจากสวรรค์เหมือนประธาน
ینگค์ลีย์ได้รับ และเราได้เห็นการ
ดลใจนั้นชัดเจนกับประธานรัสเซลล์
เอ็ม. เนลสัน เลือคลุมของศาสดา
พยากรณ์มาอยู่บนท่าน และท่าน
สำนึกถึงคุณค่าของศาสนพิธีพระ
วิหารมากขึ้น

ข่าวสารแรกๆ ข่าวสารหนึ่งของ
ท่านในฐานะประธานศาสนจักรคือ
ท่านกระตุ้นผู้คนให้ไปพระวิหาร รับ
ศาสนพิธีของตน และอยู่บนเส้นทาง
พันธสัญญา ประธานเนลสันกล่าวต่อ
จากนั้นว่าถ้าท่านตกไปจากเส้นทาง
พันธสัญญาด้วยเหตุผลใดก็ตาม ให้
กลับมาบนเส้นทางนั้น³

งานพระวิหารเป็นพรแก่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายรุ่นแรกๆ อย่างไร?

โดย แมทท์ โครว์

เมื่อ โจเซฟ สมิธถึงแก่กรรม นางพระวิหารนอวูยังเสร็จไม่ถึงครึ่ง และ
ไม่นานเป็นที่แจ่มแจ้งแก่ประธานบริคัม ยังค์ (1801–1877) ว่าวิสุทธิชน
จะถูกขับไล่อีกครั้ง ท่านจึงทูลถามพระเจ้าว่า “พวกข้าพระองค์ควรอยู่
ที่นี่และสร้างพระวิหารให้เสร็จ ทั้งที่รู้ว่าจะต้องทิ้งไปเกือบจะทันทีที่
สร้างเสร็จ หรือควรไปตอนนี้?” คำตอบมาชัดเจนว่า “อยู่” (ดู Brigham
Young diary, Jan. 24, 1845, Church Archives; Ronald K. Esplin, “Fire in
His Bones,” *Ensign*, Mar. 1993, 46) ศาสนพิธีเอ็นดาวเม้นท์และการฝึก
สำคัญมากถึงขนาดว่าวิสุทธิชนต้องอยู่

และด้วยเหตุนี้ปีต่อมาพวกเขาจึงทุ่มเททุกอย่างที่มีให้กับการสร้างพระ
วิหาร ตกปลายปี บ้านของพวกเขารอบๆ นอวูถูกเผา และวิสุทธิชนเตรียม
ไปตะวันตกขณะพวกเขาสร้างพระวิหารเสร็จพอดี ในเดือนธันวาคมปี
1845 พระวิหารแล้วเสร็จมากพอจะให้วิสุทธิชนอุทิศส่วนนั้น ให้เอ็นดาว-
เม้นท์แก่คนที่มีความควร และฝึกสามิภรรยาเข้าด้วยกัน

ตลอดสี่เดือนนับจากนั้น พวกเขาทำงานแข่งกับเวลาเพื่อเตรียมทุกคน
ทางวิญญาณให้พร้อมเดินทางครั้งใหญ่ไปตะวันตก การที่ผมได้ฝึกด้วย
อำนาจเดียวกันนั้นกับภรรยา บุตรีธิดา บิดามารดา และคนหลายรุ่นที่ล่วง
ลับไปก่อนและอีกหลายรุ่นที่จะเกิดมาถือว่าเป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์และน่า
ประทับใจ นั่นคือสิ่งที่การฟื้นฟูทำให้เกิดขึ้น

คุณจะเล่าสักหนึ่งเหตุการณ์จากการฟื้นฟูที่ทำให้ประจักษ์ของคุณ เข้มแข็งขึ้นได้ไหม?

โดย เคท ฮอลบรูค

ดิฉันจำเรื่องที่เอ็มมา สมิธพยายามหนีการข่มเหงในมิสซูรีได้ แม่น้ำ
มิสซิสซิปปีเป็นน้ำแข็งเพียงบางส่วน—ไม่มากพอให้เกี่ยวกันคนและ
สมบัติของพวกเขาข้ามไปได้ แม่น้ำกว้าง และอันตรายเกินกว่าจะข้าม
เอ็มมามีลูกวัยหกขวบจับกระโปรงข้างหนึ่งของเธอ ลูกวัยแปดขวบจับ
กระโปรงอีกข้าง ลูกวัยสองขวบอยู่แขนข้างนี้ และลูกที่ยังแบเบาะอยู่
แขนข้างนั้น

น้องสะใภ้ของผู้คนหนึ่งของ โจเซฟเย็บถุงผ้าที่ติดกระดุมไว้รอบ
เอว เอ็มมาเอาสำเนียงแปลพระคัมภีร์ไบเบิลของ โจเซฟซึ่งท่านทำมา
หลายเดือนใส่ในถุงผ้าเหล่านั้นที่อยู่ใต้กระโปรง เธอเดินทีละก้าวข้าม
แม่น้ำที่เป็นน้ำแข็งพร้อมกับเอกสารและลูกๆ ของเธอ โดยหวังว่าเธอจะ
ไม่จมน้ำไป

สำหรับดิฉันนั้นเป็นสัญญาณบ่งบอกความกล้าหาญและศรัทธาได้
อย่างสมบูรณ์แบบ—ว่าเมื่อคุณต้องทำบางอย่างเพื่อสิ่งที่คุณเชื่อ คุณแค่
เดินไปข้างหน้า ทำข้างหนึ่งอยู่หน้าทำอีกข้างหนึ่ง

“จิ้งรีนเร็งเกิด”

หลายท่านมีการทดลองและความยากลำบาก บางอย่างเกิดขึ้นเพราะมีสิทธิ์เสรี บางอย่างเกิดขึ้นเพราะมีปฏิกิริยา แต่ท่านต้องรู้ว่าเรามีพระบิดาที่รักในสวรรค์และการชดใช้ของพระเยซูคริสต์สามารถเป็นพรแก่เราในหลายๆ ด้านที่เราอาจไม่เข้าใจถ่องแท้

นักประวัติศาสตร์บางคนพูดว่าจำนวนวิสุทธิชนที่หนีออกจากมิสซูรีไปนอูช่วงฤดูหนาวปี 1838–1839 มีมากถึง 8,000 คน ตอนนั้นเป็นฤดูหนาว โจเซฟอยู่ที่ไหน? ท่านอยู่ในคูกิลเบอร์ดี ใจสลายกับสิ่งที่วิสุทธิชนกำลังประสบ ท่านรู้สึกว่าคุณถูกทอดทิ้ง

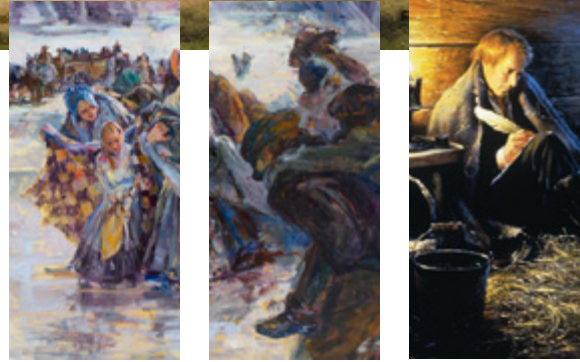
ในสถานการณ์ล่อแหลมเหล่านั้น ท่านได้รับพระคำภีร์ที่ไพเราะที่สุด—ภาค 121, 122, 123 ของหลักคำสอนและพันธสัญญา ภาคเหล่านั้นสำคัญ ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะอ่าน *วิสุทธิชน* มีเรื่องราวสั้นๆ ของเหตุการณ์นี้:

“โจเซฟร้องทูลแทนวิสุทธิชนที่ไม่มีคามผิดว่า ‘ข้าแต่พระเจ้า’ ท่านทูล ‘อีกนานเท่าใดเล่าที่พวกเขาจะทนรับการกระทำผิดและการกดขี่ที่ผิดกฏเหล่านี้, ก่อนที่พระทัยของพระองค์จะอ่อนลงต่อพวกเขา?’

“ลูกเอ๋ย, สันติสุขจงมีแก่จิตวิญญาณเจ้า’ พระเจ้าตรัสตอบ ‘ความยากลำบากของเจ้าและความทุกข์ของเจ้าจะอยู่เพียงชั่วคราว; และจากนั้น, หากเจ้าอดทนมันด้วยดี, พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยกเจ้าให้สูงส่งสู่เบื้องบน; เจ้าจะมีชัยเหนือศัตรูทั้งปวงของเจ้า.’

“พระเจ้าทรงรับรองกับโจเซฟว่าพระองค์ไม่ทรงลืมท่าน ‘หากหากใครแห่งนรกนั้นเองจะอ้าปากกว้างเพื่อจับเจ้า,’ พระเจ้ารับสั่งกับโจเซฟ ‘จงรู้ไว้เถิด, ลูกพ่อ, ว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะเป็นประสบการณ์แก่เจ้า, และจะเกิดขึ้นเพื่อความดีของเจ้า’

“พระผู้ช่วยให้รอดทรงเตือนโจเซฟว่าวิสุทธิชนจะไม่ทนทุกข์มากไปกว่าพระองค์ พระองค์ทรงรักพวกเขาและทรงสามารถทำให้ความเจ็บปวดของพวกเขาสิ้นสุด แต่ทรงเลือกทนทุกข์กับพวกเขาแทน โดยทรง

แบกความเศร้าโศกและโทมนัสของพวกเขาอันเป็นส่วนหนึ่งของการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์ ความทุกข์ทรมานเช่นนั้นทำให้พระองค์เปี่ยมด้วยพระเมตตา ทำให้พระองค์ทรงมีเดชานภาพในการช่วยชีวิตและขัดเกลาทุกคนที่หันมาหาพระองค์ในการทดลองของพวกเขา พระองค์ทรงเตือนโจเซฟให้ยึดมั่นและทรงสัญญาจะไม่ทอดทิ้งท่าน”

เอลเดอร์ฮีเบอร์ ซี. คิมบัลล์ (1801–1868) เคยคิดว่าความยุติธรรมของศาลสูงสุดมิสซูรีจะทำให้โจเซฟเป็นอิสระ แต่พวกเขาตัดสินใจไม่ทำเช่นนั้น ฮีเบอร์กลับไปคูกิลเบอร์ดี แต่ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในคูกิลเบอร์ดี เขาตะโกนบอกข่าวร้ายลงมาจากรั้วบน

โจเซฟพลอบใจและเป็นมิตรกับเขา “จิ้งรีนเร็งเกิด” ท่านพูด จากนั้นท่านก็แนะนำฮีเบอร์ให้ “พาวิสุทธิชนทั้งหมดไปให้เร็วที่สุด”⁴

มีบทเรียนบทหนึ่งสำหรับท่านในเรื่องนี้ นั่นคือ จิ้งรีนเร็งเกิดไม่ว่าท่านมีความทำทนายอะไร ถ้ามีบางสิ่งล่อลวงท่าน จงอยู่ให้ห่างจากสิ่งนั้น จงพึ่งพาพระวิญญาณบริสุทธิแบบอย่างของโจเซฟ ในคูกิลเบอร์ดีและวิสุทธิชนที่หนีออกจากมิสซูรีไปนอูเป็นแบบอย่างที่ยอดเยี่ยมของพลังและศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์

ในฐานะอัครสาวก ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานถึงพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าเป็นพยานแน่นอนถึงความเป็พระเจ้าของพระองค์ ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านรู้ว่าพระองค์ทรงนำทางและทรงกำกับดูแลศาสนจักรในวิธีที่จะเป็นพรแก่เราทุกคน ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อท่านว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ ■

ดูการให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่องนี้ที่ devotionals.ChurchofJesusChrist.org

อ้างอิง

1. แหล่งข้อมูลเหล่านี้มีอยู่ที่ history.ChurchofJesusChrist.org
2. ดู ออร์สัน เอฟ. วิทนี, *Life of Heber C. Kimball* (1945), 327.
3. ดู รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน, “ขณะที่เราเดินหน้าไปด้วยกัน,” *เสี่ยโฮนา*, เม.ย. 2018, 7.
4. ดู *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days, Vol. 1, The Standard of Truth: 1815–1846* (2018), 389–90; saints.ChurchofJesusChrist.org

นักรภาพผู้บุกเบิก ในอินเดีย

โดย ตูนาสิน รูเซอร์ฟอร์ด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยบริกัม ชังก์

การพบสมาชิก
ผู้บุกเบิกของ
ศาสนจักร
ในอินเดีย
เปลี่ยนภาพที่
ดิฉันนึกถึง
ผู้บุกเบิก

“เมื่อนึกถึงผู้บุกเบิกที่ไร” เพลงปฐมวีกกล่าว “ชวนให้นึกถึงชายหญิงที่กล้าหาญ”¹ เรื่องราวของผู้บุกเบิกวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่บุกทะลวงทางเดินแห่งศรัทธามักสร้างแรงบันดาลใจให้ดิฉันเสมอ ในฐานะคุณแม่ที่อายุน้อย เรื่องราวของสตรีผู้บุกเบิกเตือนดิฉันให้นึกถึงพระยาคสุดท้ายของดิฉัน ดิฉันได้คลอดลูกในโรงพยาบาลแทนที่จะคลอดในรถลาก!

นิยามของผู้บุกเบิกเช่น “คนที่ล่องหนไปก่อนเพื่อเตรียมหรือแผ้วถางทางให้ผู้อื่นเดิน

ตาม”² หมายถึงผู้บุกเบิกวิสุทธิชนยุคสุดท้ายบนทางเกวียนและรถลากที่เดินทางไปไซอันด้วยกัน แต่ยังมีหมายถึงผู้บุกเบิกสมัยใหม่และเส้นทางแห่งศรัทธาที่พวกเขาบุกเบิกไปทั่วโลกด้วย

เมื่อลูกรๆ ห้าคนของดิฉันเข้าโรงเรียนแล้ว ดิฉันเริ่มเรียนปริญญาโทสาขาประวัติศาสตร์และเลือกวิจัยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในอินเดียเป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก งานวิจัยในอินเดียเปลี่ยนภาพที่ดิฉันนึกถึงผู้บุกเบิก

ตั้งคณะเผยแผ่ในบังกาลอร์ปี 1993 และอีกไม่นานจะสร้างพระวิหารที่นั่น

เสาหลักของศาสนจักร

หลายปีก่อน สมัยเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย ในปี 1986 ดิฉันเดินทางไปเอเชียใต้กับ Young Ambassadors (คณะยุวทูต) มหาวิทยาลัยบริติชคัมยังก์ ประสบการณ์เปลี่ยนชีวิตครั้งนั้นรวมถึงการใช้เวลาหนึ่งในวันในกัลกัตตา (ปัจจุบันเรียกว่าโกลกาทา) กับแม่ชีเทเรซา ที่นำเดินเต็นท์พอกันคือการได้พบวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่เป็นผู้บุกเบิกยุคปัจจุบันในอินเดียและศรีลังกา

หนึ่งในสมาชิกเหล่านั้นคือราช กุมาร ผู้พบกับศาสนจักรเมื่อเขาเข้าชมการแสดงของคณะยุวทูตบิวายูในปี 1982 เมื่อเราพบเขา เขาเพิ่งกลับจากเป็นผู้สอนศาสนาที่เฟรสโน แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา เขายังติดป้ายชื่อผู้สอนศาสนาและยังคงสอนทุกคนในเมืองเดลีที่จะฟังเขา ราชเป็นหนึ่งในสมาชิกประมาณ 600 คนในอินเดียตอนนั้น แต่สำหรับดิฉัน เขาเหมือนเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคนเดียวท่ามกลางประชากรหลายร้อยล้านคน

ดิฉันได้รับแรงบันดาลใจจากแบบอย่างของราช กุมารเมื่อดิฉันเลือกรับใช้งานเผยแผ่ ราชบุกทะลวงทางเดินแห่งศรัทธาให้ผู้สอนศาสนาชาวอินเดียรุ่นแรกบางคนได้รับใช้ในประเทศ

ในปี 1986 ดิฉันพบราช กุมารหลังจากเขาจบงานเผยแผ่ เขาแบ่งปันพระกิตติคุณให้กับทุกคนที่จะฟังขณะยังติดป้ายชื่อผู้สอนศาสนา

สุวรรณา คารุกากับศรลา คารุกาสองพี่น้องเข้าร่วมศาสนจักรในปี 1984 และต่อมารับใช้งานเผยแผ่

สุวรรณา คารุกากับเพื่อนผู้สอนศาสนาของเขาได้รับการฝึกอบรมมาบ้างในเมืองเจนไน ประธานคณะเผยแผ่ของพวกเขาประจำอยู่ในสิงคโปร์ และมอบหมายให้ราชฝึกอบรมพวกเขาเพิ่มเติมในเมืองเดลี

สุวรรณา คารุกาจำได้ว่างานเผยแผ่ศาสนาของพวกเขาเปลี่ยนไป เพราะแบบอย่างและการฝึกอบรมของราช กุมาร พวกเขาสามารถแทนที่ความรู้สึกกลัวด้วยศรัทธาและความกล้าหาญ สุวรรณาอธิบายว่า “ตอนนั้นเองที่ผมคิดว่าผมเริ่มเปลี่ยนใจเลื่อมใสจริงๆ ผมรู้สึกถึงพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ และตอนนั้นเองที่ผมตัดสินใจช่วยสร้างอาณาจักรที่นี่ในอินเดีย”³

สุวรรณาเข้าร่วมศาสนจักรในเมืองราชมนตรี เขากับน้องชายห้าคนและพี่สาวหนึ่งคนรับบัพติศมาในปี 1984 ในวันที่เขาได้รับบัพติศมา สุวรรณาได้รับการแต่งตั้งเป็นปุโรหิตและการวางมือมอบหน้าที่เป็นที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสาขา เขาได้รับสัญญาในพรนั้นด้วยว่าถ้าเขายังคงซื่อสัตย์ เขาจะเป็น “เสาหลักของศาสนจักรในอินเดีย”

ศรลาน้องสาวของสุวรรณาได้รับใช้งานเผยแผ่ด้วย ก่อนไป เธอแนะนำพระกิตติคุณกับเพื่อนชื่อสุวรรณา เมื่อสุวรรณา กลับจากงานเผยแผ่ เขาได้รับพรจากงานเผยแผ่ศาสนาของน้องสาวและแต่งงานกับสุวรรณา สาขาเล็กๆ นั้นในเมืองราชมนตรีกลายเป็นสเตคแล้วตอนนั้น อดีตผู้สอนศาสนาหลายคนจากราชมนตรีกลายเป็นผู้นำในศาสนจักรทั่วอินเดีย

เอ็ดเดอร์กันทวลี เอ็ดเดอร์ซาร์มา เอ็ดเดอร์คาฐกา และเอ็ดเดอร์ราช

ครอบครัวของเอลซีกับเอ็ดวิน ธรรมราชในวันที่พวกเขาธิบดีศมา

การทุ่มเทรับใช้ ของสมาชิก ศาสนจักร จำนวนมากใน อินเดียทำให้ พวกเขาเป็น เสาหลักของ ศาสนจักร อย่างแท้จริง

ดิฉันพบลูกๆ ของสุวรรณากับสุวรรณกา คาฐกา ขณะสอนที่บิวายยูในปี 2014 จอช คาฐกา เพิ่งจบการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาในบังคาลอร์ อินเดีย และทิมนาห์น้องสาวของเขาเพิ่งได้รับเรียกให้ไปคณะเผยแผ่เดียวกัน เมื่อดิฉันถาม ทิมนาห์กับจอชว่าพวกเขารู้จักราช กุมารหรือเปล่า พวกเขาตอบว่า “รู้จัก เป็นลุงของเราเอง!” ราช กุมารแต่งงานกับศรลาลา

ดิฉันรู้สึกขอบคุณครอบครัวคาฐกาที่ แนะนำดิฉันให้รู้จักผู้บุกเบิกอีกหลายคน ขณะพวกเขาช่วยดิฉันเดินทางในอินเดีย พวกเขาหลายคนตามรอยผู้บุกเบิกของตน ย้อนกลับไปพบความรักและแบบอย่างของ ครอบครัวคาฐกา ครั้งหนึ่งสุวรรณากับสุวรรณภามีโอกาสย้ายถิ่นฐานไปแคนาดา แต่พวกเขาไม่ไปเพราะรู้สึกว่พระเจ้าทรงต้องการให้พวกเขาอยู่ในอินเดียและสร้างอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านั้น การทุ่มเทรับใช้ของพวกเขาทำให้พวกเขาเป็นเสาหลักของศาสนจักรอย่างแท้จริง

สมาชิกผู้บุกเบิกในบังคาลอร์และไฮเดอราบาด

ช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่ 20 ศาสนจักรได้รับการสถาปนาในอินเดียหลายเมืองผ่านสมาชิกผู้บุกเบิก⁴ แต่ละเรื่องเป็นพยานว่าพระเจ้าทรงนำผู้คนมาสู่พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู

ไมเคิล แอนโรนีย์ สมาชิกผู้บุกเบิกในบังคาลอร์เชื่อมโยงอย่างน่าอัศจรรย์กับสมาชิกศาสนจักรคนหนึ่งในปี 1970 เมื่อเดลวิน พอนด์อธิการในยูทาห์ไปพบแพทย์จิตกระดูกเพราะปวดหลัง เขาเห็นบทความนิตยสารที่สำนักงานของแพทย์คนนั้นเกี่ยวกับองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรแห่งหนึ่งที่อุปการะนักเรียนในอินเดีย เขารู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนแรงกล้าให้สนับสนุนนักเรียนคนหนึ่ง ซึ่งนำไปสู่การเขียนจดหมายโต้ตอบโดยไม่ระบุชื่อนาน 10 ปีจนส่งผลให้ครอบครัวพอนด์ติดต่อกับไมเคิลและแบ่งปันพระกิตติคุณให้กับเขา ไมเคิลรับบัพติศมาในปี 1981 และรับใช้งานเผยแผ่ในซอลท์เลคซิตีในปี 1982 เขากลับ

เดอลวิน พอนด์ (กลาง) แนะนำไมเคิล แอนโรนีย์ให้รู้จัก ศาสนจักรในปี 1981

ไฮเดอราบาด เมืองที่มีผู้อยู่อาศัยกว่า 8 ล้านคนและเป็นที่ตั้งของสแตคแห่งแรกในอินเดีย

บ้านก่อนกำหนดเพราะคุณแม่ป่วยหนัก เขา จึงรับใช้งานเผยแผ่สามเดือนสุดท้ายในบังคาลอร์ที่ซึ่งเขาสอนเพื่อนๆ และอีกหลายคนผู้ กลายเป็นสมาชิกของสาขาแรกที่นี่⁵ ตอนนั้น ศาสนจักรกำลังวางแผนสร้างพระวิหารใน บังคาลอร์

เอลซีกับเอ็ดวิน ธรรมชาติเข้าร่วมศาสน- จักรในซามัวและได้รับเรียกจากประธาน สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ให้กลับไปเป็น ผู้สอนศาสนาในไฮเดอราบาดบ้านเกิดเพื่อ สอนครอบครัวของพวกเขาในปี 1978 สมาชิก 22 คนในครอบครัวของเอลซีกับเอ็ดวิน รับบัพติศมาและจากจุดเริ่มต้นนี้ส่งผลให้ ศาสนจักรจัดตั้งสแตคแรกของประเทศใน เมืองไฮเดอราบาดในปี 2012⁶

ปัจจุบันสมาชิกในสแตคไฮเดอราบาดนี้ กภาพตนเองเป็นผู้บุกเบิกยุคสุดท้าย งานฉลอง วันผู้บุกเบิกสแตคของพวกเขาทำให้รำลึกถึงการ เดินทางด้วยความลำบากของผู้บุกเบิกยุคแรก และการเดินทางของผู้บุกเบิกยุคปัจจุบัน งานฉลองดังกล่าวมีทั้งการเดินสแควร์แดนซ์ การเดินป่า แม้กระทั่งการนั่งรถลาก

ในงานฉลองวันผู้บุกเบิกปี 2014 พวกเขาเรียงก้อนน้ำแข็งเป็นแถว ไว้หลังโบสถ์และเชิญชวนสมาชิกให้ถอดรองเท้าเดินข้ามน้ำแข็งพลาจ คิดว่าผู้บุกเบิกยุคแรกข้ามแม่น้ำที่เป็นน้ำแข็งอย่างไร ตอนท้ายของ งานฉลองได้กระตุ้นให้สมาชิกในสแตคไฮเดอราบาดจดจำความมุ่งมั่น ของผู้บุกเบิกยุคแรกและจดจำว่า “พวกเขาทุกคนเป็นผู้บุกเบิกสำหรับ ครอบครัวตน”⁷

พวกเขาฟังจอห์น แซนตอช มูราลาที่รับใช้ในฝ่ายประธานคณะ เผยแผ่เวลานั้นด้วย เขาเล่าว่าป่าเอลซีกับลุงเอ็ดวิน ธรรมชาติของเขามา ไฮเดอราบาดเพื่อสอนพระกิตติคุณให้กับครอบครัวของพวกเขาอย่างไร จอห์นอายุน้อยที่สุดในบรรดาผู้บุกเบิก 22 คนที่รับบัพติศมาในปี 1978

เมื่อดิฉันไปเยือนไฮเดอราบาดในปี 2014 จอห์น มูราลาเล่าเรื่อง ราวของเขาให้ดิฉันฟังรวมทั้งประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่ที่เขาอุทิศสำหรับ

อันนาปุรนากับจอห์น มูราลา สมาชิกผู้บุกเบิกในไฮเดอราบาด ในภาพกำลังช่วย จำลองการเดินทางด้วยรถลาก และในวันที่พวกเขาได้รับการผนึกในพระวิหารฮ่องกง

สมาชิกในสเทคไฮเดอราบาด สเทคแรกในอินเดีย รำลึกถึงวันผู้บุกเบิกผ่านเพลง การเต้นรำ และการนั่งรถลาก

ศูนย์สเทคของสเทคไฮเดอราบาด อินเดีย จัดตั้งในปี 2012 โดยประธานดัลลิน เอช. ไรค์ส์

สมาชิก
ศาสนจักร
ในอินเดียนี้
ภาพตนเอง
เป็นผู้บุกเบิก
สำหรับ
ครอบครัว
ขณะพวกเขา
บากบั่นใน
การดำเนิน
ชีวิตตาม
พระกิตติคุณ

รวบรวมไว้ เขาแนะนำดิฉันให้รู้จักกับอันณา-
ปุรนา ภรรยาของเขาผู้เล่าเรื่องผู้บุกเบิกยุค
สุดท้ายเรื่องหนึ่งที่ทรงพลังมากที่สุดเท่าที่ดิฉัน
เคยได้ยินมา

อันณาปุรนาอายุ 12 ขวบในปี 1991 เมื่อผู้
สอนศาสนาสองคนในไฮเดอราบาดสอนเมอร์-
ธีย์พี่ชายเธอ พ่อแม่ของอันณาปุรนาไม่ยอมให้
เธอฟังผู้สอนศาสนาหรือไป โบสถ์ แต่เมอร์-
ธีย์นำพระคัมภีร์มอรมอนและหนังสือของ
ศาสนจักรมาให้เธออ่านอย่างต่อเนื่อง อันณาปุ-
รนาศึกษาพระกิตติคุณด้วยตนเองเป็นเวลา
เจ็ดปีและมีประกษ์พยานที่เข้มแข็งถึงความ
จริงของพระกิตติคุณ เธอฝันถึงการรับบัพติศ-
มา การรับใช้งานเผยแผ่ และการแต่งงานใน
พระวิหารแต่ไม่ได้รับอนุญาตจากพ่อแม่

อันณาปุรนาเผชิญกับการตัดสินใจที่ยากใน
ชีวิตเมื่อเธอได้รู้จักกับจอห์น มูราลา จอห์น
ยังเข้มแข็งในประกษ์พยานตั้งแต่เขารับ
บัพติศมาในปี 1978 และกำลังมองหาสมาชิก
ศาสนจักรที่เขาจะแต่งงานด้วย หลังจากการ
ประชุมสั้นมากครั้งหนึ่งที่อันณาปุรนาแบ่งปัน

ประกษ์พยานเกี่ยวกับพระกิตติคุณ จอห์น
มั่นใจว่าเขาพบภรรยาในอนาคตแล้ว อันณาปุ-
รนารู้ว่าถ้าเธอแต่งงานกับจอห์น เธอจะสามารถ
รับบัพติศมาและสักวันจะได้ผืนกึ่งในพระวิหาร
แต่ในช่วงเวลาเดียวกัน พ่อแม่ของอันณาปุรนา
กำลังวางแผนจัดเตรียมการแต่งงานให้เธอ
อันณาปุรนาตัดสินใจออกจากบ้านและ
แต่งงานกับจอห์น เธอรู้สึกว่ามันเป็นวิธีเดียวที่
เธอจะได้เข้าร่วมศาสนจักร เธอบอกว่าเธอ
“ใจสลาย” ที่ต้องจากพ่อแม่ แม้กระทั่งวันนี้
เธอก็ยังยืนยันว่า “เพื่อความรอดของทุกคน . . .
เพื่อลูกหลานของดิฉัน เพื่อพ่อแม่และบรรพ-
ชนของดิฉัน ดิฉันต้องใช้วิธีนี้จึงจะทำงาน
พระวิหารให้พวกเขาได้”⁸

จอห์นกับอันณาปุรนาดีใจมากที่ตอนนั้นพ่อ
แม่ของเธอยอมรับการแต่งงานของพวกเขา
สมาชิกจำนวนมากในอินเดียได้เสียสละเช่น
เดียวกับผู้บุกเบิกยุคแรกเพื่อเป็นสมาชิกของ
ศาสนจักร แต่วิสุทธิชนเหล่านี้มุ่งหน้าด้วย
ศรัทธาเพราะพวกเขานึกภาพตนเองเป็นผู้
บุกเบิกและกำลังเชื่อมโยงครอบครัวทั้งสอง

ภาพจำลองพระวิหารบังคาลอร์ อินเดีย สถานที่ก่อสร้างจะมีอาคารประชุม ศูนย์หนังสือ สำนักงานศาสนจักร และบ้านพักสำหรับผู้เข้าพระวิหารด้วย

ด้านของม่านเข้าด้วยกัน ดินนั้นชื่นชมเรื่องราวของศรัทธา การเสียสละ และความกล้าหาญหลายเรื่องที่ดินนี้ได้ยินจากสมาชิกผู้บุกทะลวงทางเดินเข้าไปในพรมแดนใหม่ของพระกิตติคุณ ดินนั้นยังคงคิดถึงผู้บุกเบิกที่ลากรถลากข้ามแม่น้ำที่เป็นน้ำแข็ง แต่ตอนนี้ดินนั้นสามารถนึกภาพผู้บุกเบิกสมัยใหม่ในอินเดียและทั่วโลกได้

แต่ละคนที่เดินตามรอยพระบาทของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ต่างบุกทะลวงทางเดินของผู้บุกเบิกมาแล้วทั้งสิ้น ในพันธสัญญาใหม่เรียกพระคริสต์ว่า “ผู้บุกเบิกทางสู่ความรอด [ของเรา]” (ดู ฮีบรู 2:10 ฉบับมาตรฐานที่

แก้ไขใหม่) พระเยซูคริสต์ทรงเตรียมทางให้เราสลับไปบ้านสวรรค์ของเรา ผู้บุกเบิกตัวจริงเดินตามพระคริสต์และชี้ทางให้เราไปหาพระองค์ ผู้ทรงดำเนินงานอัศจรรย์และการอันนำพิศวงนี้ในยุคสุดท้าย ■

อ้างอิง

1. “Whenever I Think about Pioneers,” *Children’s Songbook*, 222–23.
2. *Oxford English Dictionary* (1971), “Pioneer.” ดู โทมัส เอส. มอนสัน, “Led by Spiritual Pioneers,” *Liahona*, Aug. 2006, 3 ด้วย.
3. สุวรรณา คาฐกา เล่าประวัติขณะให้สัมภาษณ์กับตุนาสีน รูเธอร์ฟอร์ด พฤษภาคม 2014 เมืองเดลี อินเดีย
4. เรื่องราวผู้บุกเบิกหลายเรื่องจากอินเดียมีอยู่ในหมวดประวัติศาสตร์ของคลังค้นคว้าพระกิตติคุณใต้หัวข้อ “Global Histories”
5. ดู “A History of the Church in India,” comp. Jerry C. Garlock (ไม่จัดพิมพ์, 1995), 49–50.
6. ดู “I Will Establish a Church by Your Hand,” history.ChurchofJesusChrist.org.
7. ดู “Hyderabad Stake Pioneer Day Activity,” lds.org.in/hyderabad-stake-pioneer-day-activity.
8. อานนาปุรนา กูรู มูราลา เล่าประวัติขณะให้สัมภาษณ์กับตุนาสีน รูเธอร์ฟอร์ด เมืองไฮเดอราบาด อินเดีย 7 พ.ค. 2014. ดู Rochelle Welty and Jan Pinborough, “God Had His Own Plans for Me,” *Liahona*, Apr. 2003, 30–32 ด้วย.

โดย ทราวีส เอเวลล์

ท ปลายปีก่อน ผมติดตามการสนทนาทางสื่อสังคมระหว่างอดีตคู่ผู้สอนศาสนาของผมสองคน ผมรักและเคารพสองคนนี้

พวกเขากำลังถกปัญหาเกี่ยวกับศาสนจักรและหลักคำสอนของศาสนจักรไม่นานทั้งคู่ก็ออกจากศาสนจักร ผมตกใจและกระวนกระวายใจมาก ผมไม่เคยได้ยินเรื่องที่พวกเขาถกกัน ผมรู้สึกที่ผมต้องรู้ให้ได้ว่าเรื่องเหล่านี้มีความถูกต้องแท้จริงประการใดหรือไม่ ผมจึงเริ่มเข้าไปดูการถกเถียงของคนที่มีข้อกังวลเกี่ยวกับศาสนจักร

บางเรื่องที่ผมอ่านตลอดสองปีทำให้ผมสงสัยทุกอย่างเกี่ยวกับศาสนจักร บางคนก็ถกเถียงเรื่องนี้รู้สึกเสียใจ พวกเขาเศร้าใจกับการสูญเสียศรัทธาของตน ผมรู้สึกโกรธ ผมรู้สึกว่าศาสนจักรหลอกผม ผมไม่แน่ใจว่าจะอะไรจริงหรือผมจะไว้วางใจใครได้บ้าง

ผมมีปัญหากับการไปโบสถ์ ผมขอรับการปลดจากการเรียกของผม ความสัมพันธ์ของผมกับเซอริภรรยาและครอบครัวตึงเครียด ผมยังไปโบสถ์ แต่ไปแค่ให้คนเห็น

และพยายามประคองครอบครัวให้อยู่ด้วยกัน ชีวิตยุ่งเหยิง ผมไม่รู้สึกรู้สึกถึงพระวิญญาณและสงสัยว่าผมเคยรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จริงหรือ

เมื่อเคยสั้นลูกคนโตของผมไปเป็นผู้สอนศาสนา ผมสร้างบรรยากาศอึมครึมรอบตัวทั้งที่ควรจะเป็นช่วงเวลาที่มีความสุข หลังจากสองปี เกือบทุกคนในครอบครัวรู้ว่าผมประสบอะไรอยู่ เมื่อพวกเขาทุกคนไปพระวิหารกับเคยสั้นครั้งแรก ผมไม่อยู่ที่นั่น

เพราะเหตุนี้ผมจึงรู้สึกโดดเดี่ยวมาก

กำลังใจจากทุกคนรอบตัว

วันหนึ่งพี่ชายน้องชายของผมมาพร้อมหน้าเพื่อคุยกับผมว่าผมประสบอะไรอยู่ ผมจำไม่ได้ว่าพวกเขาพูดอะไร แต่ผมรู้ว่านั่นเกิดจากความรัก ขณะที่เราคุยกัน ผมเริ่มรู้ว่าผมพลาดโอกาสอะไรไปบ้าง มันกลายเป็นตัวกระตุ้นให้เปลี่ยนแปลง ผมควรเป็นคนวางมือแต่งตั้งเคยสั้นเป็นเอ็ลเดอร์ ผมควรเป็นพี่เลี้ยงให้เขาตอนไปพระวิหาร ผมควรเป็นคน

เมื่อผมรู้สึกถูกหลอก เกี่ยวกับศาสนจักร

สาเหตุที่ผมออกไป และสาเหตุที่ผมกลับมา

ให้พระของบิดาก่อนเขาไป เหตุการณ์สำคัญที่สุดเหล่านั้น
ในชีวิตเขาต้องมีผมอยู่ด้วย ไม่ใช่คนอื่น ผมจำตอนถามตัว
เองได้ “ฉันทำอะไรอยู่?”

ไม่นานหลังจากนั้น เพื่อนที่ดีคนหนึ่งรู้สึกได้รับการตลใจ
ให้แนะนำผมรู้จักกับสมาชิกคนหนึ่งในฝ่ายประธานสเดค
ของเขา ชายใจดีคนนี้ตั้งใจฟังเรื่องราวของผมและดูเหมือน
จะรู้ว่าผมจะพูดอะไรก่อนผมพูด เราคุยกันหลายชั่วโมง
เรื่องราวของผม คำถามของผม และตรรกะที่ผมพบเจอ
คล้ายกันมากกับที่คนอื่นเคยบอกเขา ผมเริ่มตระหนักว่ามี
คำตอบที่สมเหตุสมผลสำหรับข้อกังวลมากมายของผม
และว่าคำถามมากมายของผมแม้จะจริงใจแต่ก็ถูกคนที่
ใจดีทำลายศรัทธาฝังเข้ามาในหัวผม

คำถามและข้อกังวลทุกอย่างหมดไปทันทีหรือไม่? ไม่
แน่นอน แต่ใจผมอ่อนลงมากพอจะตระหนักถึงความจริง
อันสำคัญยิ่งนี้ นั่นคือ คำถามเป็นเรื่องดี แต่คำถามบางข้อ
สำคัญกว่าข้ออื่น¹ การสูญเสียครอบครัวและฐานะของผม
ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าคุ้มค่าหรือกับคำถามที่ไม่ได้

รับคำตอบเพียงไม่กี่ข้อ? เมื่อผมให้ความสนใจกับคำถาม
สำคัญที่สุดก่อนและให้พระผู้เป็นเจ้ากลับมาเป็นอันดับ
แรกในใจผม ผมเริ่มพบคำตอบที่ทำให้ผมมั่นใจว่าผมกำลัง
กลับมาบนเส้นทางที่ถูกต้อง

ประธานสเดคและอธิการของผมยื่นมือช่วยเหลือผมเช่น
กัน พวกเขาช่วยผมกับเซอร์มากในช่วงเวลาที่มีดมนั้น พวกเขา
ไม่เคยยอมแพ้ พวกเขากับครอบครัวผมทั้งสองด้านของ
มันเป็นเครื่องมือในการช่วยเหลือผม ผมรู้ว่าพระบิดาบน
สวรรค์ทรงรู้จักและรักเรา พระองค์ทรงวางผู้คนไว้ในเส้น
ทางของเราเมื่อเราต้องการ เราแค่ต้องเต็มใจยอมรับความ
ช่วยเหลือจากพวกเขา

ถ้าเป็นคุณจะทำอย่างไร

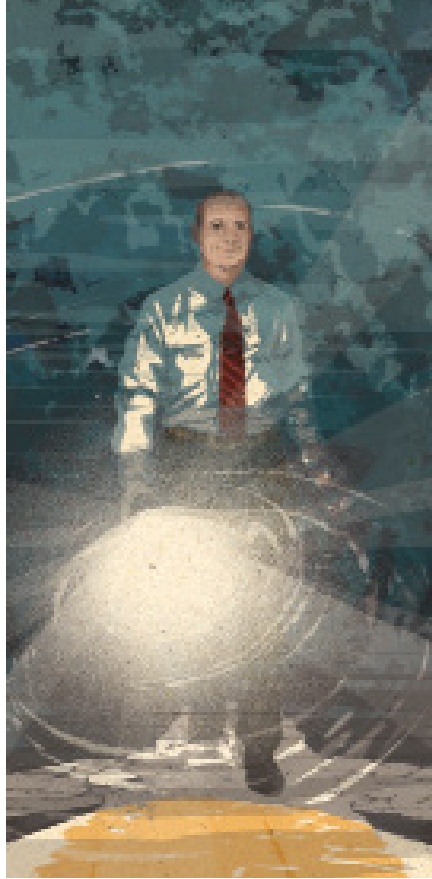
ผมรู้ว่ายังมีหลายคนอาจจะกำลังประสบกับเรื่องคล้ายๆ
กัน อาจเป็นคุณหรือคนที่คุณรู้จัก

ผมรู้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงสถาปนาศาสนจักรของ
พระองค์ด้วยสิทธิอำนาจเพื่อมอบศาสนพิธีและพันธสัญญา

ที่เราต้องทำเพื่อกลับไปหาพระองค์
ซาตานกำลังทำงานล่วงเวลาเพื่อ
ทำลายชื่อเสียงของศาสนจักรโดยใช้วิธี
การทุกอย่างที่เป็นไปได้ การตั้งคำถาม
และก่อให้เกิดความสงสัยทำได้ง่าย ๆ
ใคร ๆ ก็ตกหลุมพรางของซาตานได้
การอาศัยข้อมูลและคำตอบที่คนอื่น
ให้จะง่ายกว่าการลงมือค้นหาความจริง
ด้วยตัวเราเอง “โดยการศึกษาและ
โดยศรัทธา ด้วย” (หลักคำสอนและ
พันธสัญญา 88:118; เน้นตัวเอน) แต่
สุดท้ายแล้ว นั่นเป็นวิธีที่พระเจ้าเป็น
เจ้าทรงเรียกร้อง

ถ้าคุณกำลังมีคำถามหรือความ
สงสัยเกี่ยวกับศาสนจักรหรือศรัทธา
ของคุณ คุณจะไม่พบความจริงโดย
การอ่านบล็อกหรือฟังพอดแคสต์จาก
คนที่เห็นแย้งกับศาสนจักรหรือออกไป
จากศาสนจักรแล้ว แต่คุณอาจจะ
ไม่พอใจคำตอบนั้นๆ และคุณอาจจะ
ไม่ชอบคำแนะนำ “ให้วางคำถามของคุณไว้บนหิ้ง”

ผมเรียนรู้ว่าเราอาศัยแสงสว่างที่ยืม
มาตลอดไม่ได้ แต่เราต้องหันมาหา
พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของบ่อเกิดของ
แสงสว่างและความจริงทั้งหมด

เมื่อผมให้ความสำคัญกับคำถาม
สำคัญที่สุดก่อนและให้ใจผม
กลับมาอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าอีกครั้ง ผมเริ่มพบคำ
ตอบที่ทำให้ผมมั่นใจว่าผมกำลัง
กลับมาบนเส้นทางที่ถูกต้อง

(ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา
93:26) เราต้องศึกษาไตร่ตรองใน
ความคิดของเรา แต่เราต้องทูลถาม
พระเจ้าเป็นเจ้าของว่าสิ่งที่เรากำลังคิดอยู่นั้น
ถูกต้องหรือไม่ (ดู หลักคำสอนและ
พันธสัญญา 9:8) เราต้องเรียนรู้ด้วย
ตัวเราเอง เช่นเดียวกับโจเซฟ สมิธ
(ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:20] และ
อดทนในการค้นหาของเรา (ดู แอลมา
32:41) แต่การเรียนรู้โดยศรัทธา
หมายความว่าเราต้องพิสูจน์ความ
จริงโดยดำเนินชีวิตตามความจริง
(ดู ยอห์น 7:17; 1 เธสะโลนิกา 5:21)

เมื่อผมศึกษาเรื่องที่ต้องอ่าน
ศาสนจักร ผมรู้สึกเหมือนตนเองอยู่ใน
หมอกแห่งความมืด (ดู 1 นีไฟ
8:23–24; 12:17) เมื่อผมยึดพระคำ
ของพระเจ้าไว้และเดินก้าวแรก
ไปหาพระองค์ พระองค์จะทรงส่งพระ
วิญญาณของพระองค์มาสัมผัสใจผม

ความหวังนั้นพอไหม?

ไม่กี่สัปดาห์หลังจากเคยสิ้นไปเป็น
ผู้สอนศาสนา ประธานสวดเศมาเยี่ยม
ผม ผมเล่าให้เขาฟังว่าเกิดอะไรขึ้นใน
ช่วงสัปดาห์เหล่านั้นหลังจากพี่ชาย

คำถามที่ไม่ได้รับคำตอบ กับ ความแน่นอนของหลักคำสอน

“ข้าพเจ้าสามารถมีชีวิตอยู่กับข้อบกพร่องของมนุษย์แม้ในบรรดาสภาพการณ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าได้ เพราะ
ข้อบกพร่องเหล่านั้นมีอยู่ในมนุษย์ทั้งปวง ข้าพเจ้าสามารถมีชีวิตอยู่กับการค้นพบบางอย่างทางวิทยาศาสตร์
ที่ขัดแย้งกับพระคัมภีร์มอรมอนได้ เพราะเวลาจะแก้ไขความขัดแย้งเหล่านั้น ข้าพเจ้าสามารถมีชีวิตอยู่กับ
เหตุการณ์ประหลาดบางอย่างในประวัติศาสตร์ได้ เพราะเหตุการณ์เหล่านั้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับความจริงอัน
สมบูรณ์ทั้งหมด แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้หากไม่มีความจริงของหลักคำสอนและศาสนพิธีที่โจเซฟ
สมิธฟื้นฟู ข้าพเจ้าไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้หากไม่มีฐานะปุโรหิตของพระเจ้าเป็นเจ้าให้พรครอบครัวยุคข้าพเจ้า
และข้าพเจ้าไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้หากไม่รู้ว่าการรักษาและลูกๆ ได้รับการฝึกกับข้าพเจ้าในวันนั้น นั่นคือทางเลือกที่เราเผชิญ
ระหว่างคำถามสองสามข้อที่ไม่ได้รับคำตอบกับความแน่นอนของหลักคำสอนมากมายและเดชานุภาพของพระเจ้าเป็นเจ้า”

เอ็ดเดอร์แทต อาร์. คอลลิสเตอร์กำลังรับใช้ในฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบเมื่อท่านปราศรัยเรื่อง “What Is the Blueprint of Christ’s Church? (อะไรคือพิมพ์เขียวของศาสนจักร
ของพระคริสต์?)” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณระบบการศึกษาของศาสนจักรสำหรับคนหนุ่มสาว, 12 ม.ค., 2014), broadcasts.ChurchofJesusChrist.org

น้องชายมาคุยกับผม ผมบอกว่าผมอยาก
ได้ใบรับรองพระวิหารใหม่ เขาถามว่าผม
จะตอบคำถามใบรับรองตามตรงหรือไม่
ผมสารภาพว่า “ประธานครับ ผมคิดว่าผม
ยังบอกไม่ได้ว่าผมรู้ว่าศาสนจักรแท้จริง
แต่ผมหวังสุดหัวใจว่าศาสนจักรแท้จริง
ผมจะดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับความ
หวังนั้น นั่นพอไหมครับ”

เขาหยุดครู่หนึ่งแล้วตอบว่า “ทราวิส
พอเสมอ”

มีบางอย่างที่ผมยังรอที่จะเข้าใจ แต่บาง
อย่างชัดเจนมากสำหรับผม ผมรู้ว่าพระ
บิดาบนสวรรค์ทรงรักผม ผมรู้ว่าเราอาจ
เถลไถลและกระเสือกกระสนอยู่ช่วงหนึ่ง
แต่ผมรู้ว่าโดยผ่านพระคริสต์ การชดใช้
ของพระองค์ และความหวังอันเกิดจาก
การชดใช้ เราสามารถหวนคืนสู่เส้นทางที่
นำกลับไปหาพระองค์ได้ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. ดู ลอว์เรนซ์ อี. คอร์บริดจ์ “Stand Forever”
(การให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์
22 มิ.ย. 2019), speeches.byu.edu

แนวคิดเพื่อช่วยคนที่ท่านรัก

เช่นเดียวกับผม หลายคนที่มีคำถามหรือความสงสัยรู้สึกเหมือนพวกเขาไม่เป็น
ส่วนหนึ่งในศาสนจักร แต่เราไม่สามารถปิดประตูใส่พวกเขาหรือคนอื่นๆ พระ
ผู้ช่วยให้รอดทรงบัญชาให้ผู้คนของพระองค์ “ปฏิบัติ [ศาสนกิจต่อพวกเขา] ต่อ
ไป” เพราะเราไม่มีวันรู้ว่าพวกเขาจะกลับมาหาพระองค์และรับการรักษาเมื่อใด
(ดู 3 นิโไฟ 18:22–32)

เราสามารถใช้เวลาชีวิตต่อไปนี้ปฏิบัติศาสนกิจต่อคนที่กำลังต่อสู้กับความ
สงสัยเพื่อให้พวกเขารู้สึกถึงการต้อนรับ ไม่ว่าพวกเขาเลือกกลับมาหรือไม่
ก็ตาม

1. **รักต่อไป** ตลอดการต่อสู้ของผม ผมรู้สึกเหมือนผมโดดเดี่ยว แน่นอน
ว่าพระบิดาบนสวรรค์ไม่เคยหวนคืนในตัวของผม ครอบครัวผมหรือผู้นำ
ศาสนจักรก็เช่นกัน การรู้สึกถึงความรักของพระองค์ผ่านคนเหล่านั้นช่วยให้
ผมรู้ว่าผมกลับมาได้
2. **ยื่นมือช่วยต่อไป** การรักผู้อื่นไม่ควรขึ้นอยู่กับความเชื่อของพวกเขา การ
มีส่วนร่วมของพวกเขาที่โบสถ์ หรือแม้กระทั่งว่าพวกเขารู้สึกอย่างไรกับ
เรา พระเยซูทรงขอให้เรายื่นมือช่วยคนที่อยู่นอกแวดวงของเรา (ดู มัทธิว
5:46–47)
3. **หวังต่อไป** เราอดอาหาร เราสวดอ้อนวอน เราเฝ้ารออย่างอดทน และเรา
ไม่สิ้นหวัง “พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงออกแบบวิธีช่วยบุตรธิดาแต่ละคนของ
พระองค์ให้รอดไว้แล้ว” (เฮนรี่ บี. อายริงก์, “ถึงหลานๆ ของข้าพเจ้า,”
เลียโฮนา, พ.ศ. 2013, 71)
4. **เคารพสิทธิเสรีของพวกเขา** มีความหวังแต่เคารพการตัดสินใจของพวกเขา
เราไม่จำเป็นต้องโน้มน้าวพวกเขาหรือเถียงกับพวกเขาเรื่องหลักคำ
สอน เช่นเดียวกับบุตรเสเพล พวกเราหลายคนต้องเจอเหตุการณ์บางอย่าง
ในชีวิตที่จะทำให้ใจเราอ่อนลงก่อน
5. **ปฏิบัติต่อพวกเขาให้สมศักดิ์ศรี ไม่ใช่ปฏิบัติเหมือนพวกเขาเป็นคนเลว**
หลีกเลี่ยงคำพูดตัดสิน วิจารณ์ หรือดูถูก คนมีเหตุผลอาจมีความเชื่อต่าง
จากเรา และเราควรให้ความเคารพพวกเขาเหมือนที่เราหวังจะให้พวกเขา
เคารพเรา

ผมคิดว่าผมยังบอกไม่ได้ว่าผม
รู้ว่าศาสนจักรแท้จริง แต่ผม
หวังว่าศาสนจักรแท้จริงและ
ผมจะดำเนินชีวิตให้สอดคล้อง
กับความหวังนั้น

คุณรัก พระองค์ทรงช่วยให้รอด

เราสวดอ้อนวอนขอให้ใจลูกๆ ของเราเปลี่ยน แล้วเราก็ตระหนักด้วย
ความไม่สบายใจ (แต่โล่งอก)

โดย คริสตา โรเจอร์ส มอร์เทนเซน

ดิฉันกับสามีเลี้ยงดูลูกๆ ในพระภักดีของคุณ เราศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัวทุกเช้า สวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว และสังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์ เราเข้าร่วมการประชุมที่โบสถ์ กินอาหารเย็นด้วยกัน และไปพักผ่อนด้วยกัน ลูกๆ เข้าพระวิหารเป็นประจำเพื่อรับบัพติศมาแทนคนตาย พวกเขาเรียนจบเซมินารี และสองคนรับใช้งานเผยแผ่

พอเป็นผู้ใหญ่พวกเขาเริ่มสำรวจเส้นทางและแนวคิดซึ่งต่างจากสิ่งที่เราเคยสอนพวกเขา ลูกๆ หยุตมีส่วนร่วมที่โบสถ์ทีละคน จากห้าคนเหลือคนเดียวที่ยังเลือกไปโบสถ์ เราเสียน้ำตากับลูกๆ เยอะมากและสงสัยว่าเราล้มเหลวในฐานะพ่อแม่ หรือมีบางอย่างที่เราน่าจะทำต่างจากนี้หรือไม่

เราทูลวิงวอนพระเจ้าเป็นเวลานานให้เปลี่ยนใจพวกเขา และในที่สุดพระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา แต่ไม่ใช่ในแบบที่เราคาดหวัง

แทนที่จะเปลี่ยนใจลูกๆ ของเรา พระองค์ก็กลับทรงแสดงให้เห็นว่าเราต้องเริ่มเปลี่ยนใจเราก่อน

แม้พ่อแม่มีบทบาทสำคัญในการสอนลูกๆ แต่พระองค์ทรงเตือนเราก่อนว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้พิพากษาของพวกเขา

ในความตั้งใจจะช่วยเหลือลูกๆ ดิฉันใช้เวลาหลายชั่วโมงสวดอ้อนวอน อ่านพระคัมภีร์ และไปพระวิหาร พลังคิดว่าถ้าดิฉันทำทุกอย่างถูกต้อง ดิฉันย่อมมีคุณสมบัติคู่ควรรับการแทรกแซงของพระเจ้าเป็นเจ้า—ประหนึ่งการกระทำของดิฉันจะทำให้พระเจ้าเป็นเจ้าก้าวกายสิทธิ์เสรีของพวกเขาและบังคับพวกเขาให้เชื่อเหมือนดิฉัน

ดิฉันกับสามีต้องการช่วยเหลือพวกเขาอย่างมาก แต่การช่วยให้รอดในแบบของเราเหมือนกับการเทศนาสั่งสอน จู้จี้ขี้บ่น หรือแสดงออกว่าไม่เห็นด้วยกับการเลือกของพวกเขามากกว่า ซึ่งจริงแต่จะนำไปสู่ความขัดแย้ง เราตระหนักว่าขณะที่เราทุ่มเทชีวิตจิตใจเพื่อนำลูกๆ กลับมา อันที่จริงเรากำลังไล่พวกเขาออกไป ยิ่งพวกเขาารู้สึกว่าเราตัดสินและผิดหวังในตัวพวกเขา พวกเขายังหลบหน้าเรา

สิ่งที่ช่วยดิฉัน

คำสวดอ้อนวอนของดิฉันเปลี่ยนเป็นการวิงวอนขอให้ใจดิฉันเปลี่ยน ดิฉันตระหนักว่าเหตุผลที่ดิฉันอยากให้ลูกๆ เปลี่ยนเกิดจากความคิดผิดๆ ดิฉันสวดอ้อนวอนขอให้มีความรักมากขึ้น และขอให้เอาชนะความรู้สึกอับอายขายหน้าที่ครอบครัวดิฉันดูไม่เหมือนครอบครัวสมบูรณ์แบบที่เพื่อนๆ ของดิฉันอวดกันในสื่อสังคมด้วยภาพถ่ายจากการแต่งงานในพระราชวังของลูกๆ หรือบัพติศมาของหลานๆ

เมื่อดิฉันหันไปขอการเยียวยาจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ใจดิฉันเริ่มอ่อนโยนให้กับลูกๆ ดิฉันตระหนักว่าการรักพวกเขาเหมือนพระองค์ทรงรักหมายถึงการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง สำหรับพระองค์ ความรักไม่ใช่วิธีการ—แต่เป็นแรงขับเคลื่อนทุกอย่างที่พระองค์ทรงทำ พระองค์ตรัสว่าพระองค์ไม่ทรงทำ “สิ่งใดเด่นแต่จะเต็มไปด้วยประโยชน์ของโลก; เพราะพระองค์ทรงรักโลก” (2 โนไฟ 26:24)

การวางใจว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสามารถทำงานของพระองค์ (ดู 2 โนไฟ 27:20) ส่งผลให้ดิฉันหันมารักลูกๆ และมอบการช่วยให้รอดให้เป็นหน้าที่ของพระเจ้า นั่นไม่ได้หมายถึงถอดใจไม่พยายามช่วยพวกเขาแล้ว แต่เมื่อการรักพวกเขากลายเป็นแรงขับเคลื่อนที่อยู่เบื้องหลังการปฏิสัมพันธ์ของดิฉันกับพวกเขา นั่นเปลี่ยนวิธี ปฏิสัมพันธ์ของดิฉัน

ดิฉันเริ่มมองพวกเขาต่างจากเดิม ดิฉันเริ่มสนใจข้อดีและพรสวรรค์ของพวกเขาและเริ่มเห็นว่าพวกเขาเป็นคนดี มีหัวใจ ใจกว้าง และมีความรัก

ดิฉันกับสามีฟังมากขึ้นและพูดน้อยลง เราถามคำถามเกี่ยวกับชีวิตและความสนใจของพวกเขา เราแสดงความอยากรู้ไม่ใช่การตัดสิน เราแสดงความรักแทนที่จะตำหนิตัดเยียนและผิดหวัง และลูกๆ รู้สึกได้ว่าเราจริงใจ

บ้านของเรากลายเป็นสถานที่ที่พวกเขา รู้สึกถึงความรักและการยอมรับ พวกเขาเลิกปกปิดเรา และเริ่มเปิดเผยตรงไปตรงมาเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในชีวิตพวกเขา เราสนิทกันมากขึ้น

ครอบครัวเรากำลังพยายามทำให้ดีขึ้น ตอนนี้อีกๆ ชอบมาบ้านเราและใช้เวลากับเรา พวกเขา

การสวดอ้อนวอน
การทูลขอให้ใจดิฉัน
เปลี่ยน

มุมมอง
มองลูกต่างจากเดิม

ความรัก
อย่าแก่พูด—ฟัง

ความไว้วางใจ
ดิฉันพยายามร่วมมือกับ
พระเจ้าเป็นเจ้า

รู้สึกปลอดภัยเมื่อมีเราอยู่ และโดยผ่านความรักของเราดิฉันหวังว่าพวกเขาจะรู้สึกถึงความรักที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีต่อพวกเขา ดิฉันไม่ทราบว่าจะในชีวิตนี้พวกเขาจะกลับมาทำสิ่งที่เราสอนพวกเขาตอนเด็กๆ หรือไม่ แต่ดิฉันรู้ว่าพวกเขาอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

พวกเขาไม่คำนึงถึงการทดลองของตนเอง

โดย นาตาลี โจนส์, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

วันนั้นเคนดรา เบรนท์ กับไทสันเป็นแบบอย่างแท้จริงของการปฏิบัติศาสนกิจเหมือนพระคริสต์

ทุกคนประสบความสำเร็จ ดอนๆ
ในชีวิต แต่ปี 2013 ยากเป็นพิเศษ
สำหรับครอบครัวเรา เราประสบหลาย
เรื่องที่ไม่คาดไม่ถึง บ้านราคาแพง และ
ค่าซ่อมรถ ไรอันสามีดิฉันตกงาน
และลูกชายคนเล็กของเราเกิดมา
พร้อมภาวะแทรกซ้อน และต้องอยู่
ในหน่วยบริบาลทารกแรกเกิดสอง
สามสัปดาห์ ดิฉันต่อสู้กับภาวะซึม
เศร้าหลังคลอดด้วย สภากาชาด
เหล่านี้ผนวกกับการเป็นพ่อแม่ของ
ลูกเล็กๆ สิ่งคนทำให้เราเครียดทั้งการ
เงินและอารมณ์

ไรอันได้งานใหม่ แต่เขาทำงาน
หลายชั่วโมงและออกนอกเมืองที่ละ
หลายสัปดาห์ เวสลีย์ลูกชายวัยห้าขวบ
ของเราเริ่มวิตกกังวลที่คุณพ่อของเขา

ไม่อยู่บ้านบ่อยมาก เขาตื่นมากกลางดึก
เป็นประจำเพราะฝันร้าย

ครอบครัวใหญ่ของเราสนับสนุน
ช่วยเหลือดิฉันเมื่อพวกเขาสามารถ
ทำได้ แต่ดิฉันยังรู้สึกหมดเรี่ยวแรง
และโดดเดี่ยวเป็นส่วนใหญ่ ดิฉันรู้ว่า
พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักและทรง
นึกถึงครอบครัวของดิฉัน แต่ดิฉัน
รู้สึกเหมือนเรากำลังจมน้ำ

บ่ายวันหนึ่ง ขณะไรอันออกไปทำงาน
นอกเมือง ดิฉันขับรถพาเด็กๆ กลับจาก
โรงเรียนและสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ
อย่างสิ้นหวัง ดึกคืนนั้น เคนดรา
เพื่อนบ้านของเรามาเคาะประตู เธอรู้
สถานการณ์ของเราและถามว่าดิฉัน
เป็นอย่างไรบ้าง ดิฉันไม่คิดจะบ่นให้เธอ
ฟัง และเธอเป็นคนสุดท้ายที่ดิฉันจะ

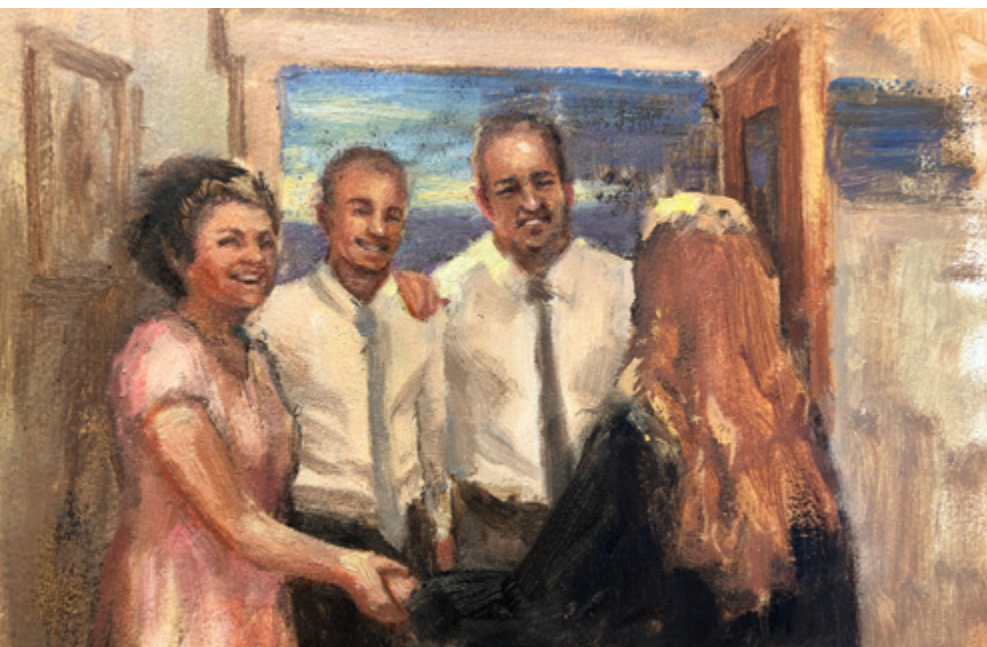
ขอความช่วยเหลือ เบรนท์สามีเขตต่อสู้
กับโรคมะเร็งมาสี่ปีแล้ว

ดิฉันบอกเคนดราว่าดิฉันสบายดี
แต่เธอถามอย่างจริงจังอีกครั้ง ดิฉัน
เปิดใจคุยกับเธอทั้งน้ำตาเกี่ยวกับ
ความยากลำบากของดิฉัน เมื่อดิฉัน
บอกเธอเกี่ยวกับความวิตกกังวลและ
ฝันร้ายของเวสลีย์ เธอถามว่าดิฉัน
อยากให้เบรนท์มาให้พรฐานะปุโรหิต
แก่เวสลีย์หรือไม่

สักพัก เคนดรา เบรนท์ กับไทสัน
ลูกชายคนโตของพวกเขาก็แต่งชุดไป
โบสถ์มาบ้านเรา เบรนท์อ่อนเพลียมาก
ดิฉันเชื่อแน่ว่าเขาต้องใช้เรี่ยวแรง
ทั้งหมดที่มีเพื่อมาบ้านเรา เขาให้พร
เวสลีย์ และไทสันให้พรดิฉัน

วันนั้นเคนดรา เบรนท์ กับไทสัน
เป็นแบบอย่างแท้จริงของการปฏิบัติ
ศาสนกิจเหมือนพระคริสต์ พวกเขา
ไม่คำนึงถึงการทดลองของตนเอง
และมามอบความรักและความเห็นใจ
ให้เราอย่างจริงจัง ดิฉันรู้สึกได้รับพร
ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำ
สวดอ้อนวอนของดิฉันในวิธีที่อ่อน
โยนนี้ เบรนท์เสียชีวิตในอีกสอง
สัปดาห์ต่อมา

วันนั้นในบ้านของเรา เบรนท์ยืน
เป็นพยานถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของบ้าน
การใช้ฐานะปุโรหิตอย่างชอบธรรม
(ดู โมไซยาห์ 18:9) การปฏิบัติศาสน-
กิจของเขาต่อครอบครัวเราเป็นการ
กระทำสุดท้ายของเขาบนแผ่นดินโลก
เป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์สำหรับดิฉัน ■

ทหารอากาศผู้แก่ล้าวกล้า

โดย เว็บบ์ แอล. เบลล์, เซาท์คาโรไลนา สหรัฐอเมริกา

ไม่มีใครกล้าตอบครูฝึก แต่แปลกมากที่ชายหนุ่มคนหนึ่งยกมือ

หลายปีก่อนผมเข้าเป็นทหารในกองทัพอากาศสหรัฐเพื่อรับใช้ประเทศของผม ไม่นานก็พบตนเองอยู่ที่ค่ายฝึกทหารใหม่ในเท็กซัส สหรัฐอเมริกา สองสัปดาห์ผ่านไปอย่างเชื่องช้าขณะผมอดทนมากมายหลายอย่างที่คนๆ หนึ่งต้องประสบตามปกติที่ค่ายฝึกทหารใหม่

วันหนึ่งผมเข้าร่วมการประชุมครั้งใหญ่ที่มีทหารอากาศมากกว่า 200 นาย ทุกคนอยู่ระหว่างฝึกเหมือนผม การประชุมเริ่มด้วยครูฝึกคนหนึ่งของเรา—ที่ชอบตะโกนเสียงดังหยาบคายเป็นประจำ—แผดเสียงออกมาว่า “ใครมีปัญหากับการฝึกของผมที่นี่บ้าง?”

แน่นอนว่าไม่มีใครกล้าตอบ แต่แปลกมากที่ชายหนุ่มคนหนึ่งยกมือ “ทหารอากาศ ยืนขึ้น!” ครูฝึกตะโกน “คุณมีปัญหาอะไร?”

เราทุกคนตั้งใจฟังขณะชายหนุ่มคนนั้นประกาศเสียงดังว่า “ผมมีปัญหาเกี่ยวกับการที่คุณเอ่ยพระนามของพระเจ้าช่วยให้อวดของผมอย่างไม่สมควร มันทำร้ายจิตวิญญาณผม ผมอยากขอให้คุณเลิกทำแบบนั้น”

ทั้งห้องเงียบกริบ ครูฝึกจ้องหน้าเขาแล้วถามว่าเขานับถือศาสนาอะไร ทหารอากาศผู้แก่ล้าวกล้าตอบอย่างภาคภูมิใจว่า “ผมเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายครับ!”

ครูฝึกขบขันคุณทหารอากาศคนนั้นที่กล้าพูดออกมา และการประชุม

ดำเนินต่อไป การกระทำครั้งนี้มีผลกระทบอย่างมากต่อผม ผมคิดบ่อยครั้งว่าผมอยากมีความกล้าเหมือนทหารอากาศคนนั้น

ผู้แก่ล้าวกล้าคนนั้นขึ้นมาทันที ผมกับภรรยาพบกับผู้สอนศาสนา และไม่ไม่นานเราก็รับบัพติศมา ไม่กี่เดือนต่อมา ผมให้ผู้สอนศาสนา

หลังจากค่ายฝึกทหารใหม่และการฝึกฝนทางการแพทย์ ผมได้รับมอบหมายให้ไปฐานทัพอากาศไนโคโลราโด สหรัฐอเมริกา วันหนึ่ง ผมได้รับจดหมายจากพี่ชายคนโตที่ประจำการในฟิลิปปินส์ เขาเข้าเป็นทหารในกองทัพอากาศก่อนผมประมาณหนึ่งปี เขาบอกผมว่าเขาเป็นสมาชิกของศาสนจักรแล้ว และอยากให้เราพบกับผู้สอนศาสนา ผมนึกถึงประสบการณ์ในค่ายฝึกทหารใหม่กับทหารอากาศ

ไปเยี่ยมน้องชายของผมด้วย เขากับภรรยาได้รับบัพติศมาเช่นกัน ตอนนั้นผมกับน้องชายมีครอบครัวใหญ่กับหลานๆ เราทุกคนรักพระเจ้าและศาสนจักรของพระองค์

ผมไม่รู้จักชื่อของทหารอากาศผู้แก่ล้าวกล้าคนนั้น ผมไม่เจอเขาอีกเลย แต่ผมจะสำนึกคุณชั่ววันรันดร์ต่อความกล้าหาญของเขาที่ยืนขึ้นบอกสิ่งที่เขาเชื่อ ■

รอกอยคำสัญญา

โดย ฮัวนา โมเรโน เคอรูอิซ, โซโนรา เม็กซิโก

ลูกสาวของดิฉันเห็นห่างจากศาสนจักร แต่ดิฉันรู้ว่าเธอจะได้รับพรจากสิ่งที่เธอได้รับการสอนเกี่ยวกับพระกิตติคุณ

สามเดือนก่อนอายุครบ 21 ปีดิฉันรับบัพติศมาพร้อมกับพี่สาว คุณแม่ และหลานชายวัยแปดขวบ ตลอดหลายปีที่ผ่านมาเรายึดมั่นในพระกิตติคุณทั้งที่มีความท้าทายมากมาย

เมื่อดิฉันกับสามีแต่งงานกัน เราตั้งใจว่าจะแข่งขันในศาสนจักร เมื่อมีลูกดิฉันกับสามีพยายามเป็นพ่อแม่ที่ดีและสอนพระกิตติคุณในบ้านของเรา

วันหนึ่งดิฉันเข้าร่วมการประชุมใหญ่กับลูกสาววัยหนึ่งขวบในการประชุม สวากเจ็ดสิบภาคพูดถึงความรับผิดชอบของบิดามารดาในการสอนพระกิตติคุณให้กับบุตรธิดา จากนั้นท่านให้คำสัญญาที่ดิฉันประทับใจมาก ท่านพูดว่า “หลังจากคุณได้ทำทุกอย่างเพื่อสอนพระกิตติคุณแล้ว ถ้าลูกคนหนึ่งของคุณออกจากศาสนจักร พวกเขาจะยังได้รับพรเพราะการรำลึกถึงสิ่งที่พวกเขาประสบที่บ้าน”

คำพูดของสวากเจ็ดสิบภาคท่านนั้นทำให้ดิฉันเปี่ยมด้วยความหวังเพราะดิฉันมีหลานสาวและหลานชายที่ออกจากศาสนจักร หลายปีต่อมาลูกสาวของดิฉันคนเดียวกับเด็กอายุหนึ่งขวบที่ดิฉันอุ้มในระหว่างการประชุมใหญ่คราว

นั้น ออกจากศาสนจักรเมื่อเธออายุครบ 17 ปี เธอพบคนที่ไม่หยิ่งรักในพระกิตติคุณ และแต่งงานกับเขา เธอไม่ไปโบสถ์อีกเลยหลังจากนั้น

ซึ่งทำให้ดิฉันเจ็บปวดมาก ดิฉันเฝ้าถามตนเองว่าเราทำอะไรผิด ดิฉันกับคุณพ่อ

ของเธอพยายามรักษาพระบัญญัติและรับใช้ในศาสนจักร เราชักลูกๆ และต้องการให้พวกเขาได้สิ่งที่ดีที่สุด หลังจากหลังน้ำตาและตั้งคำถามมากมายในที่สุดเราก็ได้ข้อสรุปว่าลูกๆ เติบโต ใช้สิทธิเสรีของพวกเขา และมักไม่เชื่อสิ่งที่เราสอนที่บ้านเสมอไป โศกไม่ดีขึ้นชีวิตแต่งงานของลูกสาวล้มเหลว และเธอยังไม่อยากกลับมาโบสถ์ ทั้งหมดที่ดิฉันทำได้คือจดจำคำสัญญาที่ว่าเธอจะระลึกถึงและได้รับพรเพราะสิ่งที่เราสอนเธอที่บ้าน

ดิฉันสวดอ้อนวอนให้

ลูกสาวต่อไป ดิฉันรักเธอสุดหัวใจ และดิฉันเจ็บปวดเมื่อเห็นเธอเห็นห่างจากศาสนจักร แต่ดิฉันรู้ว่า แม่ดิฉันมีข้อบกพร่อง ทว่าสิ่งที่ดิฉันสอนเธอ นั้นถูกต้องและจริง ดิฉันรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงเที่ยงธรรมและรักเรา และพระองค์ทรงฟังคำสวดอ้อนวอนของเรา ดิฉันรู้โดยไม่เคลือบแคลงสงสัยในใจว่าถ้าดิฉันทำส่วนของตนเอง พระองค์จะทรงตอบในเวลาที่เหมาะสมสมควร ■

“ใครชนลูกชายฉัน?”

โดย ชานดรา บีที, ออนเทรีโอ แคนาดา

ดิฉันนึกภาพตนเองกำลังแพดเสียงใส่คนที่ขับรถชนลูกชายดิฉัน แล้วดิฉันก็มาเจอคนขับซึ่งหน้า

ดิฉันเพิ่งส่งลูกสาวลงบ้านเพื่อนตอนดิฉันได้รับโทรศัพท์จากโจนาธานสามีดิฉัน เขาบอกว่าไอเดินลูกชายวัย 11 ขวบของเราถูกรถชนขณะเขากับโจนาธานข้ามถนน

คนขับเลี้ยงซ้ายหน้าโจนาธานแต่ไม่เห็นไอเดินอยู่บนจักรยาน คนขับชนด้านหน้าจักรยานของไอเดิน ทำให้เขาตัวลอยขณะยังจับจักรยานอยู่ และศีรษะของเขากระแทกข้างรถตอมตกลงมา เขานอนแน่นิ่งอยู่บนถนน มีจักรยานทับอยู่บนตัว ต้องขอขอบคุณที่เขาสวมหมวกกันน็อค คนขับกับอีกหลายคนเข้ามาช่วยขณะโจนาธานโทรเรียกรถพยาบาล

ความคิดและอารมณ์ของดิฉันปั่นป่วนไปหมด ดิฉันเร่งความเร็วจนไปถึงสี่แยกที่เกิดอุบัติเหตุ โดยหวังจะมาทันรถพยาบาลเพื่อจะไปกับไอเดินได้

ในหัวดิฉันคิดแต่จะอาละวาดใส่คนขับ “คนขับมัวคิดอะไรอยู่?” ดิฉันคิด “เขาเมาหรือเปล่า? เขาโทรศัพท์ขณะขับรถหรือเปล่า?” ดิฉันโกรธจัดและกังวลมาก ดิฉันไม่ทราบ ไอเดินเจ็บแค่ไหน

เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ รถพยาบาลออกไปแล้ว เหลือเพียงรถตำรวจสองคันกับรถยนต์คันหนึ่งจอดอยู่ข้างทาง ผู้หญิงที่มีสีหน้ากังวลใจยืนอยู่ข้างรถ

ดิฉันเดินเข้าไปหาเธอและถามว่า “คุณเห็นคนชนลูกชายฉันไหมคะ?”

เธอตอบเบาๆ ว่า “นั่นเองค่ะ” ดิฉันนึกภาพตนเองกำลังแพดเสียงใส่คนประมาทที่ขับรถชนลูกชายดิฉัน แต่พอเจอคนขับซึ่งหน้า ความคิดลปหายไป ดิฉันพบตัวเองกำลังร้องไห้และกอดเธอ เธอขอโทษ และดิฉันบอกเธอว่าทุกอย่างจะโอเค ดิฉันมาทราบภายหลังว่าคำพูดพวกนั้นเป็นคำพูดที่ไอเดินพูดกับเธอก่อนตำรวจมา ในที่สุดไอเดินก็ฟื้นปีติอันตราย เขามีแค่รอยถลอกกับรอยฟกช้ำเท่านั้น ดิฉันขอบพระทัยที่ช่วงเวลาวิกฤตนั้น พระบิดาที่รักบนสวรรค์ของเราประทานพรให้ดิฉันมีพลังให้ห้อยแทนที่จะเกลียดชัง แม้ดิฉันไม่ได้ทูลขอจากพระองค์ก็ตาม ดิฉันรู้ว่าพระองค์ทรงนึกถึงเราและทรงให้ความช่วยเหลือเสมอ ■

ภาพประกอบโดย อเล็กซ์ อารีโนลดี

แอลมา 23-29

29 มิถุนายน-5 กรกฎาคม

หลังจากเปลี่ยนใจ
เลื่อมใส ชาวเลมมัน
ที่ซื่อสัตย์ต้องการ
ชื่อใหม่เพื่อให้ตนแตกต่าง
จากชาวเลมมันคนอื่นๆ
และเป็นสัญลักษณ์ของ
การเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระ
เยซูคริสต์ของพวกเขา
พวกเขาเรียกตนเองว่าชาว
แอนเท-นีไฟ-ลีไฮ
(ดู แอลมา 23:16-17) ทุก
วันเราทำให้ตัวเราแตกต่าง
โดยรับพระนามของพระ
เยซูคริสต์ไว้กับเรา

การสนทนา

การรับพระนามของพระคริสต์
ไว้ในความคิดและการกระทำ
ประจำวันของท่านคลาใจ
ท่านให้เป็นสานุศิษย์ที่ดีขึ้น
ของพระองค์อย่างไร?

ชื่อมีความสำคัญอย่างไร?

สัญลักษณ์ ของการ เปลี่ยนใจเลื่อมใสของเรา

เมื่อรับบัพติศมาเรา
ทำพันธสัญญาว่าจะรับ
พระนามของพระคริสต์
ไว้กับตัวเรา ทุกครั้งที่
เรารับศีลระลึก เราต่อ
พันธสัญญานั้น เราทำ
พันธสัญญาว่าจะระลึก
ถึงและทำอะไรเมื่อเรารับ
พระนามของพระองค์
ไว้กับเรา? (ดู โมไซยาห์
18:8-9; หลักคำสอนและ
พันธสัญญา 20:77)

พยานของ พระคริสต์

อัครสาวกเป็น “พยาน
พิเศษถึงพระนามของ
พระคริสต์ในทั่วโลก”
(หลักคำสอนและ
พันธสัญญา 107:23) เรา
สามารถเป็นพยานของ
พระคริสต์ได้เช่นกัน
ท่านจะยืนยันเคียงข้าง
ศาสดาพยากรณ์และ
อัครสาวกและเป็นพยาน
ถึงพระนามของพระ
คริสต์ต่อคนรอบข้างได้
อย่างไร?

บ่อเกิด ของพลัง

เมื่อเร็วๆ นี้ประธานรัส-
เซลล์ เอ็ม. เนลสันขอให้
เราเรียกชื่อที่ถูกต้องของ
ศาสนจักรว่าศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่ง
วิสุทธิชนยุคสุดท้าย ท่าน
สัญญาว่าพลังอำนาจจะ
เทลงมานับวิสุทธิชนเมื่อ
เราทำเช่นนั้น (ดู “ชื่อที่
ถูกต้องของศาสนจักร,”
เลียวไฮนา, พ.ย. 2018, 89)
ท่านจะทำได้บ้าง
เพื่อใช้ชื่อที่ถูกต้อง
ของศาสนจักรได้ดีขึ้น
และช่วยให้ผู้อื่นทำเช่น
เดียวกัน?

ออกแบบโดย ไบรอัน บีช

แอลมา 30-31

6-12 กรกฎาคม

เราจะต้านคำสอนเท็จได้อย่างไร?

คอริซอร์เป็นผู้ต่อต้านพระคริสต์ที่สั่งสอน “ในทางตรงกันข้ามกับคำพยากรณ์ซึ่งศาสดาพยากรณ์พูดไว้, เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์” (แอลมา 30:6) เขาสั่งสอนความเท็จอื่นๆ และ “ชักนำใจคนไปเป็นอันมาก” (แอลมา 30:18) ถึงแม้เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นเมื่อ 2,000 กว่าปีที่แล้ว แต่คนมากมายในสมัยนี้สั่งสอนคล้ายๆ กัน เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้ตัวเรามีพลังต้านคำสอนเท็จในสมัยของเรา?

การสนทนา
ใครสอนความเท็จในปัจจุบัน? พวกเขาส่งข่าวสารอะไรบ้าง? พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานอะไรให้เราใช้ต้านความเท็จและเรียนรู้ความจริง?

▶ **เราสามารถมีประจักษ์พยานของเราเอง**

คอริซอร์สอนผู้คนที่ว่า “ไม่มีพระคริสต์” และ “ไม่มีการชดใช้” และเขาปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้า (ดู แอลมา 30:12, 17, 28)

เราจะรู้ได้อย่างไรว่าพระผู้เป็นเจ้าและพระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์อยู่? ประสบการณ์ส่วนตัวและพระคัมภีร์ข้อใดเสริมสร้างประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับพระองค์?

▶ **เราสามารถฟังพาการเปิดเผย**

คอริซอร์ปฏิเสธวิญญูญาณแห่งการพยากรณ์และการเปิดเผย เขาพยายามทำให้ผู้คนเชื่อว่า “ไม่มีมนุษย์คนใดรู้ได้ถึงสิ่งที่จะมาถึง” และ “ท่านไม่อาจรู้ได้ถึงสิ่งที่ท่านไม่เห็น” (แอลมา 30:13, 15)

เราสามารถหวังฟังศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกให้รับพระคำของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับยุคสมัยของเรา การทำตามศาสดาพยากรณ์ป้องกันตัวท่านจากคำสอนเท็จอย่างไร?

▶ **เราสามารถจดจำว่าความจริงคือความจริง**

คอริซอร์บอกผู้คนที่ว่าไม่มีทางที่พวกเขาจะรู้ได้ว่าอะไรจริง (ดู แอลมา 30:24) แต่ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันสอนว่า “บางอย่างจริงแน่นอน ...

“... ความจริงตั้งอยู่บนกฎที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสถาปนาไว้ ... กฎนิรันดร์เห็นผลและมีผลต่อชีวิต

เราแต่ละคนไม่ว่าเราจะเชื่อหรือไม่ก็ตาม (“The

Love and Laws of God” (การให้ข้อคิดทางวิญญูณที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์, 17 ก.ย. 2019), speeches.byu.edu) เราจะค้นพบความจริงของพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร และความจริงเหล่านั้นจะเป็นพรแก่ชีวิตเราได้อย่างไร?

แอลมา 32-35
13-19 กรกฎาคม

เหตุใดแอลมาจึงเล่าเรื่อง ของ โมเสสและงูทองเหลือง?

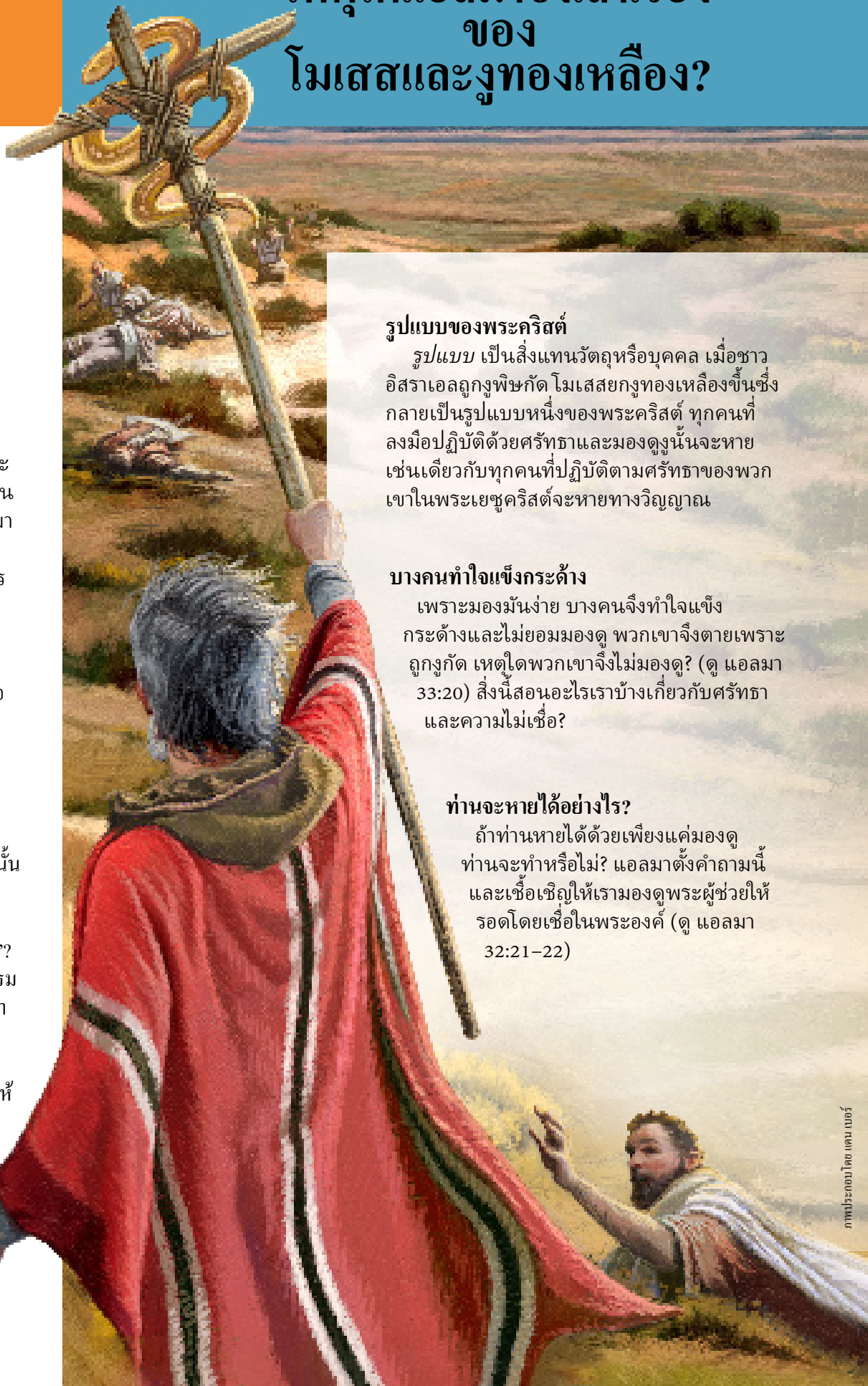

ห ลังจากแอลมา
เปรียบเทียบกับพระ
คำของพระเจ้าผู้เป็น
เจ้ากับเมล็ดพืช (ดู แอลมา
32:28-43) ผู้คนถามท่าน
ว่าจะปลูกเมล็ดพืชอย่างไร
แอลมาใช้เรื่องราวของ
โมเสสและงูทองเหลือง
จาก กัณฑ์ดารวิถึบทที่ 21
เป็นตัวอย่างของการลงมือ
ปฏิบัติด้วยศรัทธา
(ดู แอลมา 33:19-23)

การสนทนา

ชาวอิสราเอลต้องมองดูท่านนั้น
จึงจะหาย หลักรัศมีพระ
กิตติคุณอะไรบ้างที่เหมือน
จะง่ายเท่าๆ กับ “การมองดู”?
บางครั้งเจตคติหรือพฤติกรรม
อะไรบ้างที่ขัดขวางไม่ให้เรา
ดำเนินชีวิตตามหลักธรรม
พระกิตติคุณที่เรียบง่าย?

ท่านจะมองดูพระเจ้าผู้ช่วยให้
รอดในสิ่งที่ท่านประสบ
แต่ละวันได้อย่างไร?

รูปแบบของพระคริสต์

รูปแบบ เป็นสิ่งแทนวัตถุหรือบุคคล เมื่อชาว
อิสราเอลถูกงูพิษกัด โมเสสยกงูทองเหลืองขึ้นซึ่ง
กลายเป็นรูปแบบหนึ่งของพระคริสต์ ทุกคนที่
ลงมือปฏิบัติด้วยศรัทธาและมองดูงูนั้นจะหาย
เช่นเดียวกับทุกคนที่ปฏิบัติตามศรัทธาของพวกเขา
เขาในพระเยซูคริสต์จะหายทางวิถึญาณ

บางคนทำใจแข็งกระด้าง

เพราะมองมันง่าย บางคนจึงทำใจแข็ง
กระด้างและไม่ยอมมองดู พวกเขาจึงตายเพราะ
ถูกงูกัด เหตุใดพวกเขาจึงไม่มองดู? (ดู แอลมา
33:20) สิ่งนี้สอนอะไรเราบ้างเกี่ยวกับศรัทธา
และความไม่เชื่อ?

ท่านจะหายได้อย่างไร?

ถ้าท่านหายได้ด้วยเพียงแค่มองดู
ท่านจะทำหรือไม่? แอลมาตั้งคำถามนี้
และเชื่อเชิญให้เรามองดูพระเจ้าผู้ช่วยให้
รอดโดยเชื่อในพระองค์ (ดู แอลมา
32:21-22)

การกลับใจเปลี่ยนโทษนั้น เป็นปิติได้อย่างไร?

แอลมา 36-38

20-26 กรกฎาคม

๖๖ อลมาเล่า
ประสบการณ์การ
เปลี่ยนใจเลื่อมใส
ของท่านให้อีลามันบุตรชาย
ฟัง แอลมาบอกเขาว่าท่าน
“ถูกทรมานด้วยความทรมาน
นිරินตร์” เพราะ “บาปและ
ความชั่วช้าสามานย์
[ของท่าน]” (แอลมา
36:12-13) ท่านรู้สึก
อย่างไรเมื่อท่าน
ประสบความรู้สึก
ผิดจากบาป?

เกิดจากพระผู้เป็นเจ้า

หลังจากทรมานใจสามวัน แอลมามี
ความคิดว่าจะบรรเทาความทรมานที่
ท่านรู้สึก (ดู แอลมา 36:19) ท่าน
เป็นพยานว่าท่าน “เกิดแล้วจาก
พระผู้เป็นเจ้า” (แอลมา 36:23)
ความคิดใดทำให้แอลมาเกิด
จากพระผู้เป็นเจ้า? (ดู ข้อ 18)

ปิติหลังจากโทษนั้นอย่าง ใหญ่หลวง

แอลมาประสบโทษนั้นอย่างใหญ่
หลวงเพราะบาปของท่าน แต่เมื่อ
ท่านระลึกถึงและเรียกหาพระเยซูคริสต์
โทษนั้นของท่านถูกแทนที่ด้วยปิติอัน
หอมหวานและเป็นที่สุดของการให้
อภัย (ดู แอลมา 36:20)

วางใจพระผู้เป็นเจ้า

โดยระลึกถึงการชดใช้ของพระเยซู
คริสต์ แอลมาเรียนรู้ที่จะวางใจพระผู้เป็น
เจ้าและรู้ว่าท่านจะถูกยกขึ้นในวันสุดท้าย
(ดู แอลมา 36:3) การระลึกถึงและการ
พึ่งพาการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด
ทำให้ท่านเกิดปิติอย่างไร?

การสนทนา

ท่านจะทำอะไรได้บ้าง
เพื่อวางใจพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง
และระลึกถึงการพลี
พระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้
ของพระองค์?

ท่านจะนำจิตวิญญาณมาสู่
การกลับใจมากขึ้นได้อย่างไร
เพื่อพวกเขาจะประสบปิติอัน
ใหญ่หลวงและเป็นนิจ?

ผมมีความ เสันทหาเพศ เดียวกัน—

สมาชิกศาสนจักรจะ ยินดีต้อนรับผมกลับมา หรือเปล่า?

โดย บุค “บ็อบ” เอส. เอกโคมา เวอร์สติจ

หมายเหตุจากผู้เขียน: ผมเล่าเรื่องนี้เพื่อแสดงความขอบคุณต่อผู้นำ
และสมาชิกศาสนจักรที่อ้าแขนต้อนรับผม ช่วยให้ผมกลับมาแข่งขัน
เต็มที และรับใช้เคียงข้างผมในฐานะเพื่อนสานุศิษย์ของพระคริสต์

วันที่ 27 กรกฎาคม ค.ศ. 2013 หลังจากต่อสู้กับโรคอัลไซเมอร์มา
นาน คนที่เป็นหุ้นส่วนชีวิตผมมา 25 ปีก็ตายจากไป เจย์ เอลเดรด์
เป็นแพทย์โรคหัวใจที่มีชื่อเสียงระดับโลก เราทั้งคู่รับใช้
งานเผยแผ่สำหรับศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ท้ายเมื่อเราอายุยังน้อยแต่จากนั้นเราก็เหินห่างจากศาสนจักรเพราะ
ความเสันทหาเพศเดียวกัน

การสิ้นชีวิตของเจย์โดยไม่คาดคิดทำให้ผมเสียใจมาก ผมรู้สึกใจ
สลาย สิ้นหวัง และโดดเดี่ยว

ขณะขับรถกลับบ้านหลังจากจัดเตรียมงานศพ ผมรู้สึกถึงอิทธิพล
ของพระวิญญาณแรงกล้ามากจนผมต้องจอดรถเข้าข้างทาง ผมรู้ว่า
พระเจ้าเป็นเจ้าของกำลังตรัสกับผม ทรงเรียกผมกลับมาหาพระองค์ แต่ผม
ขัดขืน “พระองค์ไม่เห็นหรือว่าข้าพระองค์กำลังทุกข์?” ผมพูดออก
เสียง “ข้าพระองค์ไม่กล้ากลับไปโบสถ์ตอนนี้”

แต่ยิ่งผมขัดขืน พระวิญญาณยิ่งตั้งต้น โดยทรงเชื่อเชิญให้ผมกลับ
มาโบสถ์

พวกเขาจะยอมรับผมหรือ?

ผมกังวลมากกับการกลับไปโบสถ์ ผมไม่ได้ไปการประชุมศิโรตถ์มา 25 ปีแล้ว พวกเขาจะยอมรับผมหรือ? ผมจะยอมรับพวกเขาหรือ? อธิการจะพูดว่าอะไร? ผมรู้สึกวิตก ว้าวุ่นใจ และยังเศร้ามาก

แต่ประจักษ์พยานของผมในพระกิตติคุณไม่เคยสั่นคลอนในช่วงหลายปีนั้น เจย์กับผมรักศาสนจักรและหลักธรรมชั้นนำของศาสนจักร—ซึ่งก็คือ จิตกุศล ความเมตตา และการให้อภัย ผมรู้ว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของผมและศาสนจักรของพระองค์คือศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ผมรู้เช่นนั้นตั้งแต่ผมเปลี่ยนใจเลื่อมใสและรับบัพติศมาตอนอายุ 14 ปี จนถึงเวลานี้ผมก็ไม่ปฏิเสธ

ในที่สุด หลังจากรวบรวมความกล้าได้แล้ว ผมโทรศัพท์หาออร์ดีลินวูดในนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกาเพื่อสอบถามว่าการประชุมศิโรตถ์เริ่มกี่โมง

เมื่อใกล้ถึงวันอาทิตย์ ปฏิบัติการวางอุปสรรคมากมายไว้ในเส้นทางของผมเพื่อไม่ให้ผมไปโบสถ์ได้ง่ายๆ ผมสำนึกคุณอย่างยิ่งที่พระวิญญูญาณบริสุทธิยังคงอยู่

ผมรู้สึกประหม่าขณะเดินเข้าไปในอาคาร แต่เพลงสวดเปิดในการประชุมศิโรตถ์ทำให้ผมมั่นใจว่าผมอยู่ที่บ้านอีกครั้ง เพลงสวด “สิทธิชนมา” (เพลงสวด บทเพลงที่ 17) ทำให้พระวิญญูญาณแรงกล้ามากจนผมน้ำตาไหลอาบแก้ม ผมรู้เดี๋ยวนั้นว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงนึกถึงผมและทรงทราบความรู้สึกเศร้าที่สุดของผม

เพลงสวดเพลงนั้นกลายเป็นเพลงสรรเสริญอย่างไม่เป็นทางการสำหรับศาสนจักรแต่เพลงนั้นกลายเป็นเพลงสรรเสริญประจำตัวผมเช่นกัน

“มา” เพลงสวดเชื้อเชิญผม “แม้การเดินทางลำบากแก่ท่านทั้งหลาย พระการุณจะอยู่ใกล้”

การเดินทางของผมลำบาก แต่พระการุณอยู่ กับผมตามที่สัญญาไว้

อธิการดาร์เร็น เบิร์ตและคนอื่นในที่ประชุมต้อนรับผมดีมาก พวกเขายอมรับผมเป็นพี่น้องในพระคริสต์

สมาชิกเต็มตัว

“คนที่กำลังทำตามพันธ-
สัญญา มาตรฐาน และ
คำสอนของพระกิตติคุณ
ของพระคริสต์—แม้
พวกเขาอาจจะกำลัง

จัดการกับความเสียหายเพศเดียวกัน—
ไม่มีเหตุผลเลยที่พวกเขาจะมีส่วนร่วม
อย่างเต็มที่ [หรือ] เป็นสมาชิกเต็มตัวของ
ศาสนจักร มีการเรียก เป็นผู้พูด เข้าพระ
วิหาร และรับใช้ที่นั่นไม่ได้ โอกาสและ
พรอื่นทั้งหมดที่มาจากความเป็นสมาชิก
ศาสนจักรจะมีให้พวกเขาเช่นกัน”

เอลลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันแห่งโคเวรัมฮิลล์
สลิปสอง "LGBT People Who Live God's Laws Can Fully
Participate in the Church" (video), ChurchofJesusChrist
.org/topics/gay

การคืนดีกับพระเจ้าผ่านพระคริสต์

คำว่า “สิทธิชนมา” มีความหมายต่อผม
มากขึ้นเมื่อผมรู้สึกว่าคุณบิดาบนสวรรค์ทรง
นำทางผมให้รู้ว่าผมควรดำเนินต่อไปอย่างไร

*เราจะพบแหล่งที่พระเป็นเจ้าเตรียมไว้
ไกลไปทางตะวันตก
ที่ไม่มีใครทำให้กลัวหรือทำร้าย
เราจะรับพรสุขศรี*

ผมไปตะวันตกและซื้อบ้านหลังหนึ่งใน
แฟนเทนฮิลล์ แอริโซนา สหรัฐอเมริกา ผมพบ
อธิการเจอร์รี่ โอลสันที่นั่น เมื่อผมขอพบกับ
เขาและจับมือทักทายกัน พระวิญญาณทำให้
ผมรู้สึกว่าชายคนนี้จะช่วยนำผมกลับมาแจ้ง
ฉันเต็มที่ในศาสนจักร

เมื่อผมเริ่มพูดคุยกับอธิการและเริ่มต้นคืนดี
กับพระบิดาบนสวรรค์ ผมได้เห็นปาฏิหาริย์ทาง
วิญญาณมากมาย ผมเปิดใจกับอธิการซึ่งเขา
ปลื้มปีติเป็นอย่างยิ่ง เขาพูดว่านั่นช่วยให้เขา
เข้าใจดีขึ้นว่าผมอยู่จุดไหนมาก่อนและตอนนี้
ผมอยู่จุดไหนในความสัมพันธ์ของผมกับพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้า เขาบอกผมด้วยความรักว่านี่เป็นครั้งแรก
ที่เขาได้มีโอกาสปฏิบัติศาสนกิจกับคนที่

ความเสียหายเพศเดียวกัน เขาขอให้ผมอดทนและให้อภัยถ้าเขาพูดหรือ
ทำอะไรก็ตามที่令我ผมขุ่นเคืองใจตลอดกระบวนการนั้น

ผมขอขอบคุณสำหรับความจริงใจของเขาและพูดว่า “นี่เป็นครั้งแรกของ
ผมเหมือนกัน เราเรียนรู้ด้วยกันครับ”

การเดินทางและมิตรภาพที่ยอดเยี่ยมจึงเริ่มด้วยเหตุนี้!

ไม่นานผมก็มีแผนดำเนินการเพื่อให้ผมได้เป็นสมาชิกอีกครั้ง ผม
ยอมรับคำแนะนำที่เต็มไปด้วยความรักและการสวดอ้อนวอนด้วยใจ
กตัญญูและเริ่มกระบวนการ

การปลอบประโลมในพระวิหาร

ต่อมา เมื่อผมทำตามคำแนะนำนั้นและพยายามเข้าไปใกล้พระคริสต์
มากขึ้น ผมได้รับการฟื้นฟูพื้นฐานะบุโรหิตและพรพระวิหาร และ
ยอมรับการเรียกให้รับใช้ในโคเวรัมฮิลล์เอ็ดเดอร์ในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์
ขณะผมติดต่อกับพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงแสดงให้ผมเห็นว่า
พระองค์ทรงรักลูกๆ ทุกคนของพระองค์มากเหลือเกิน ผมรู้สึกถึงการ
ปลอบประโลมและปรารถนาจะทำให้พระองค์พอพระทัย

หลายเดือนต่อมา อธิการคนใหม่ได้รับเรียก ผมพัฒนาความรักฉัน
มิตรกับเขาเช่นกัน อธิการลาร์รี่ แร็ดฟอร์ดรู้สึกว่าการณ์ของผมและ
ชื่นชมการรับใช้ของผมในโคเวรัมฮิลล์เอ็ดเดอร์ เขาบอกว่าผมรับใช้ด้วยความ
รักและความทุ่มเทไม่ใช่เพื่อโคเวรัมเท่านั้นแต่—ที่สำคัญกว่านั้น—เพื่อ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าด้วย คำพูดที่อ่อนโยนและกำลังใจของเขาช่วยให้ผมรู้สึกว่า
พระเจ้าและเพื่อนวิสุทธิชนพอใจการรับใช้ของผม
เวลานั้นผมรับใช้อย่างซื่อสัตย์ในฐานะพนักงานออร์ดี

ภาพประกอบโดย เจนนี ปาตาโชต์

การเข้าใจว่าผมเป็นใคร

การมีความเสนาหาเพศเดียวกันและการเป็นสมาชิกที่แข็งขันของศาสนาจักรไม่ง่ายเสมอไป แต่เมื่อผมวางศรัทธาและความไว้วางใจทั้งหมดในพระเจ้า ผมรู้สึกได้ว่าพระองค์ทรงทำให้ผมเข้มแข็งขึ้น คนชอบวิจารณ์จะพูดแน่นอนว่าผมไม่ได้ทำตามธรรมชาติของผมหรือผมทำให้ชุมชนแอลจีบีที่ผิดหวัง

ผมเข้าใจความคับข้องใจของพวกเขา และผมไม่มีคำตอบทั้งหมดแน่นอน ผมสามารถพูดจากประสบการณ์ของผมเองเท่านั้น และประสบการณ์นั้นสอนผมว่า ผมเป็นบุตรของพระบิดาบนสวรรค์ ลูกของพระเจ้า นั่นเป็นฉายาหนึ่งเดียวที่สำคัญต่อผม ด้วยเหตุนี้ผมจึงพยายามไม่ปล่อยให้ฉายาของโลกมาบดบังผม ผมกลัวว่านั่นจะจำกัดศักยภาพและความก้าวหน้าในรั้วของผม

ซาตานฉลาดมาก เขารู้ว่าเขาสามารถใช้ฉายาต่างๆ แบ่งแยกชุมชนและศาสนาจักรของเรา

เมื่อคิดได้เช่นนี้ การเลือกที่ผมทำจึงไม่ขึ้นอยู่กับความเสนาหาเพศเดียวกันของผมแต่ขึ้นอยู่กับความเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระคริสต์ที่มี ความเสนาหาเพศเดียวกัน ดังนี้ไฟกล่าว:

“ข้าแต่พระเจ้า, ข้าพระองค์วางใจในพระองค์, และข้าพระองค์จะวางใจในพระองค์ตลอดกาล. ข้าพระองค์จะไม่มอบความไว้วางใจของข้าพระองค์ในแขนแห่งเนื้อหนัง . . .

“ . . . ข้าพระองค์รู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าจะประทานให้ด้วยใจกรุณาแก่คนที่ทูลขอ แท้จริงแล้ว, พระเจ้าเป็นเจ้าของข้าพระองค์จะประทานให้ข้าพระองค์, หากข้าพระองค์ทูลขอไม่ผิด; ฉะนั้นข้าพระองค์จะเปล่งเสียงข้าพระองค์ถึงพระองค์; แท้จริงแล้ว, ข้าพระองค์จะร้องทูลพระองค์, พระเจ้าเป็นเจ้าของข้าพระองค์, ศิลาแห่งความชอบธรรมของข้าพระองค์. ดูเถิด, เสียงของข้าพระองค์จะขึ้นไปถึงพระองค์, ผู้ทรงเป็นศิลาของข้าพระองค์และพระเจ้าผู้ทรงเป็นนิจของข้าพระองค์ตลอดกาล” (2 นิไฟ 4:34-35)

ความรักของเพื่อนวิสุทธิชน

ตลอดช่วงที่ผมกลับมา ผมรู้สึกถึงความรักความเห็นใจของผู้นำและเพื่อนวิสุทธิชนของผม รวมถึงสมาชิกแอลจีบีที่ที่แข็งขันและแข็งขันน้อย ผมพบสถานที่ซึ่งผมจะเจริญก้าวหน้าได้ ผมพบคุณลักษณะของพระคริสต์ในบรรดาพวกเขาที่ผมมักจะคบหาด้วยศรัทธา ความเมตตา ความเห็นอกเห็นใจ ความเข้าใจ และเหนือสิ่งใด ความรัก

ขณะที่ผมต่อสู้อาตมาตลอดทางพร้อมกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผมรู้สึกสงบสบายใจขณะหันมาหาพระองค์ โดยรู้ว่าผมไม่ได้เดินเส้นทางนั้นคนเดียว อธิการหลายคนอยู่เคียงข้างผมที่นั่น สมาชิกในโครัมของผมพี่น้องสตรีในวอร์ด แม้แต่เยาวชนชายคนหนึ่งในวอร์ดก็ถามผมว่าผม

จะวางมือแต่งตั้งเขาเป็นปุโรหิตได้ไหม คำเชื้อเชิญที่อ่อนโยนของเขาทำให้ผมตื่นตัวใจมาก เขาเห็นผมเป็นคนหนึ่งที่ดำรงฐานะปุโรหิตของพระเจ้าและสามารถใช้ฐานะปุโรหิตนั้นในการรับใช้ผู้อื่น

โอกาสเหล่านี้ที่ได้รับใช้และนมัสการกับเพื่อนวิสุทธิชนหนุนใจผมและ—พร้อมด้วยพรมากมายที่ผมได้รับจากพระเจ้า—ช่วยยั้งผมประสบความสำเร็จ ความเข้าใจ และการยอมรับที่ผมต้องการ

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “เราจะไม่ละทิ้งท่านทั้งหลายไว้ให้เปล่าเปลี่ยว เราจะมาหาท่าน” (ยอห์น 14:18) ถ้อยคำเหล่านั้นเป็นความจริง ผมต้องการให้เปล่งใจ และพระองค์ทรงมาหาผม มากกว่าที่ผมคาดไว้ ■

เต็นท์พระกิตติคุณ

“เต็นท์พระกิตติคุณใหญ่พอสำหรับทุกคนที่ปรารถนาจะติดตามพระเจ้า เมื่อใดก็ตามที่มีคนพูดหรือรู้สึกขัดแย้งกับคำพูดนั้น ผมจะคิดถึงบ็อบ เวอร์สตีจและปรารถนาจะให้พวกเขาได้พบและรับใช้กับบ็อบ บราเดอร์เวอร์สตีจเป็นแบบอย่างที่เราได้เห็นว่าการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ทำอะไรได้บ้างเมื่อนำมาประยุกต์ใช้ ในฐานะอธิการชายที่อ่อนน้อมถ่อมตนคนนี้หนุนใจผม สอนผม ให้กำลังใจผมทุกวัน”

อธิการลาร์รี่ แร็คฟอร์ด วอร์ดเฟ้นเทินฮิลล์ สเตคกือตัสเดล แอริโซนาออร์ท

คนหนุ่มสาว

ในหมวดนี้

- 46 สาเหตุที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้ดิฉันศึกษาหาความรู้
โดย กลอเรีย คอร์เนลิโอ
- 50 สิ่งหนึ่งเกี่ยวกับอนาคตที่ดิฉัน *สามารถ* ควบคุมได้
โดย ลอรา แคมพานอร์

ดิจิทัลเท่านั้น

สิ่งที่เราต้องทำเพื่อให้มีความปรารถนาที่ชอบธรรม
โดย มาร์ก เดโอ เดลา ครูซ

ออมเงินอย่างไร ทำไม เมื่อใด และที่ไหน

ความแน่นอน 5 ประการในโลกที่ไม่แน่นอน
โดย เม็ก โยสต์

หาบทความเหล่านี้และบทความอื่น:

- ที่ liahona.ChurchofJesusChrist.org
- ใน *YA Weekly* (ได้หมวดคนหนุ่มสาวในคลังค้นคว้าพระกิตติคุณ)

เผชิญอนาคตที่ไม่แน่นอนด้วยศรัทธา

คฉันทึเป็นนักวางแผน ดิฉันชอบที่จะรู้ว่าคาดหวังอะไรได้บ้างจากทุกๆ วันเพื่อดิฉันจะพร้อมรับมือ แต่ ดิฉันจะพร้อมรับมือกับอนาคตอย่างไร ในเมื่ออนาคตยังห่างไกลและไม่แน่นอน?

ชีวิตกว้างใหญ่ไพศาล มีเรื่องราวมากมายอยู่ข้างหน้า! มีเรื่องราวมากมายที่จะเกิดขึ้น! มีเรื่องราวมากมายที่ดิฉันทำได้! บางครั้งความเป็นไปได้มีล้านเหลือ มีสิ่งต่างๆ มากมายที่ดิฉันต้องการ: คู่ครอง อาชีพที่ดี อยู่ต่างประเทศ มีแมว สักตัว เขียนนวนิยาย เรียนภาษารัสเซีย... แต่ดิฉันรู้เช่นกันว่าความปรารถนา และเป้าหมายจะเปลี่ยน ลำดับความสำคัญจะเปลี่ยน

ลำดับความสำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องไม่เปลี่ยนคือ ความมุ่งมั่นของเราต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและแผนของพระองค์ เนื่องด้วยสายพระเนตรยาวไกลของพระองค์ เราจึงสามารถหาหนทางจัดการกับอนาคต ที่เต็มไปด้วยคำถามเพราะพระองค์จะทรงช่วยให้เราพบคำตอบทีละก้าว เราแค่ต้องเลือกให้ดีที่สุดเท่าที่เราจะสามารถเลือกได้ในแต่ละก้าว

ในหมวดนี้ คนหนุ่มสาวจะแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัวของพวกเขาเกี่ยวกับวิธวางแผนอนาคตด้วยความช่วยเหลือของพระบิดาบนสวรรค์และวิธีที่พวกเขาเดินทางด้วยศรัทธา เมื่อเผชิญกับความไม่แน่นอนมากมาย เมื่อพูดถึงอนาคต มีคำถามมากมาย แต่ มีศัักยภาพมากมาย ด้วยเรามีศัักยภาพเช่นกัน—ศัักยภาพอันสูงส่งที่จะเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ และนั่นทำให้อนาคตของเราสดใส

Meg

เม็ก โยสต์

แบ่งปันเรื่องราวของท่าน

ท่านมีประสบการณ์ที่อยากแบ่งปันหรือไม่? หรือท่านต้องการเห็นบทความเกี่ยวกับหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งหรือไม่? หากต้องการ เราอยากฟังเรื่องราวจากท่าน! ท่านสามารถส่งบทความหรือคำติชมของท่านมาได้ที่ liahona.ChurchofJesusChrist.org

สาเหตุที่พระบิดาบน สวรรค์ ทรงต้องการให้ ดิฉันศึกษาหาความรู้

ไม่ว่าความ
ปรารถนาที่ชอบ
ธรรมของท่าน
คืออะไร พระ
บิดาบนสวรรค์
จะทรงเตรียม
ทางให้ท่าน
สมปรารถนา

โดย กลอเรีย คอห์นลิโอ

ตั้งแต่เด็ก ดิฉันมักจะอยากทำให้พระบิดาบนสวรรค์และครอบครัวทั้งปัจจุบัน และอนาคตของดิฉันภาคภูมิใจ ดิฉันต้องการศึกษาหาความรู้ทุกอย่างเพื่อปรับปรุงตนเองและทำให้ชีวิตดิฉันดีขึ้น

ในประเทศเปรูของดิฉัน การศึกษาที่มีคุณภาพแพงมาก และในบางพื้นที่เราเข้าถึงการศึกษาแบบนั้น ครอบครัวของดิฉัน ไม่มีทุนทรัพย์สนับสนุนการศึกษาของดิฉันเช่นกัน แต่คุณพ่อคุณแม่สอนดิฉันว่าการทำงานหนัก ขยันหมั่นเพียร และทูลขอความช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์จะช่วยทำให้ความปรารถนาที่ชอบธรรมของเราเป็นจริง และดิฉันตกลงใจจะทำงานหนัก

ในโรงเรียนประถมและมัธยม ดิฉันขยันเรียนเพื่อจะสามารถปรับปรุงตนเองทุกๆ ปี หลังจากจบมัธยมปลาย มหาวิทยาลัยอันดับต้นๆ ของเปรูรับดิฉันเข้าเรียนและดิฉันได้ทุนเรียนดี ขณะเรียนที่นั่น ดิฉันทำงานกับหลายองค์กร รวมทั้งฝึกงานกับองค์กรระดับโลกองค์กรหนึ่ง และมีโอกาสเป็นหัวหน้าหลายโครงการ

ระหว่างฝึกงานกับองค์กรนั้น ดิฉันรู้สึกว่ามันจะเป็นโอกาสให้ดิฉันได้เรียนภาษาอังกฤษ ดิฉันจึงตัดสินใจย้ายไปเรียนมหาวิทยาลัยบริกัม ยังก์-ไอดาโฮ ดิฉันรู้สึกหนักใจ แต่รู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยให้ดิฉันบรรลุเป้าหมายนี้—ดิฉันแค่ต้องวางใจพระองค์และทำส่วนของตน

ดิฉันเป็น
นักศึกษาต่างชาติ
คนแรกที่ได้รับ
ปริญญาตรีผ่าน
BYU-Pathway
Worldwide.

การเปลี่ยนแปลง

ดิฉันพร้อมจะไปปีวายุ-ไอคาโฮ แต่ในช่วงขั้นตอนการสมัคร ดิฉันรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนแรงกล้าว่าควรรับใช้งานเผยแผ่ก่อน ย้ายไปเรียนที่นั่น ดิฉันจึงทำตามพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์และได้รับเรียกให้ไปรับใช้ในทรูฮีโย เปรู เมื่อกลับบ้าน ดิฉันตั้งใจจะกลับไปเรียนมหาวิทยาลัยเดิมในเปรูเพราะรู้สึกว่าจะได้ปริญญาที่นั่นเร็ว แต่ดิฉันพบว่าทุนการศึกษาที่นั่นถูกยกเลิกไปแล้วเพราะดิฉันทั้งการเรียนนานกว่าหนึ่งปีเพื่อไปรับใช้งานเผยแผ่

ดิฉันเสียใจมากและสิ้นหวัง ดิฉันไม่ทราบจะทำอย่างไรดี ไม่ทราบว่าทำไมดิฉันรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้รับใช้งานเผยแผ่ถ้าต้องเสียโอกาสได้ปริญญามหาวิทยาลัย

แต่วันหนึ่ง ดิฉันจำที่ประธานคณะเผยแผ่ของดิฉันบอกเราได้เกี่ยวกับ BYU-Pathway Worldwide ท่านได้เชิญเชิญให้เราปรับปรุงภาษาอังกฤษและใช้โอกาสนี้เมื่อเรากลับบ้าน—และดิฉันทำตาม!

เส้นทางการศึกษา BYU-Pathway Worldwide ของดิฉัน

ดิฉันรู้ว่าที่ประธานคณะเผยแผ่บอกดิฉันเรื่อง BYU-Pathway ไม่ใช่ความบังเอิญ เมื่อดิฉันเริ่มโปรแกรม Pathway ดิฉันต้องเดินทางสี่ปดาห์ละเกือบสามชั่วโมงไปพบกับกลุ่มของดิฉัน ดิฉันเสียสละมาก แต่รู้ว่าการศึกษามีสำคัญต่อดิฉันและต่อพระเจ้าด้วยการเสียสละเหล่านั้นนำไปสู่พรมากมาย

BYU-Pathway Worldwide เป็นหน้าต่างของโอกาสที่ดิฉันมองหา ทำให้ดิฉันเข้าถึงการศึกษาที่ดิฉันจ่ายไหว มีเวลาทำงาน และช่วยให้ดิฉันได้เรียนภาษาอังกฤษ และทั้งหมดนี้ทำให้ดิฉันได้พบเพื่อนดีๆ ที่กระตุ้นดิฉันให้มีความกล้าและทำต่อเนื่องจนบรรลุเป้าหมาย ดิฉันรู้สึกเข้มแข็งทางวิญญาณมากขึ้นและกลายเป็นสาวศิษย์ที่ดีขึ้นของพระเยซูคริสต์

ในที่สุดดิฉันก็ได้เป็นนักศึกษานานาชาติคนแรกที่ได้รับปริญญาตรีผ่าน BYU-Pathway Worldwide การศึกษาเปิดโอกาสอันน่าทึ่งให้ดิฉัน ปัจจุบันดิฉันเป็นผู้เชี่ยวชาญการพึ่งพาตนเองและสวัสดิการสำหรับภาคเนอร์ทเวสต์ เซาท์อเมริกา และเป็นผู้สอนศาสนาอาสาสำหรับ BYU-Pathway ในเปรูด้วย ดิฉันเห็นแววในเด็กแต่ละคน และดิฉันกระตุ้นพวกเขาให้เดินหน้าต่อไปเหมือนเพื่อนๆ กระตุ้นดิฉันระหว่างเรียน เส้นทางการนี้ทำให้ดิฉันตระหนักว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงอยู่กับดิฉันทุกก้าวระหว่างทาง

พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เราประสบความสำเร็จ

เส้นทางของดิฉันทำให้ประจักษ์พยานเรื่องการศึกษาของดิฉันเข้มแข็งขึ้น และดิฉันตั้งใจจะเรียนรู้และเติบโตให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ในแต่ละวัน เราอยู่บนโลกนี้เพื่อก้าวหน้า รับการทดสอบเติบโต พิสูจน์การเชื่อฟังของเรา และฟังพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพื่อมีค่าควรกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ของเรา สำหรับพระเจ้าเป็นเจ้า “ทุกสิ่ง . . . เป็นฝ่ายวิญญาณ”—รวมทั้งการศึกษา (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:34) ประสบการณ์ทั้งหมดที่เราฝึกและความรู้ที่เราได้รับบนแผ่นดินโลกจะช่วยให้เราเป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นและจะเตรียมเราให้พร้อมทำการตัดสินใจได้ดีขึ้น รับใช้ได้ดีขึ้นในโลก และเป็นเครื่องมือที่ดีขึ้นในพระหัตถ์ของพระองค์

การศึกษาเตรียมทางให้ได้ความรู้ แล้วลงมือทำ ยืนหยัดเพื่อความจริงและความถูกต้อง และมีชีวิตที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เรา—ชีวิตที่เต็มไปด้วยปีติ

ดิฉันรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงอวยพรความพยายามของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อความปรารถนาของใจเราก้าวหน้าและรับใช้พระองค์กับบุตรธิดาของพระองค์ ดิฉันรู้ว่าเมื่อพระองค์ทรงบัญชาบุตรธิดาของพระองค์ “พระองค์จะทรงเตรียมทางไว้ให้พวกเขา เพื่อพวกเขาจะทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา” (1 นิโไฟ 3:7) พระองค์ทรงต้องการให้เราประสบความสำเร็จ

เราแต่ละคนควรใช้ประโยชน์จากทุกโอกาสสำหรับการศึกษาและการเติบโตที่พระเจ้าทรงวางไว้ในเส้นทางของเรา ไม่ว่าจะผ่าน BYU-Pathway Worldwide หรือโอกาสใดก็ตาม พระองค์ทรงรักเรา และจะทรงนำทางเราเสมอ ทรงต้องการให้เราเรียนรู้ทุกอย่างที่เรียนรู้ได้บนโลกนี้ และดิฉันรู้ว่าเราจะประสบความสำเร็จหากมาหาเมื่อเราทำงานอย่างมีความสุขและขยันหมั่นเพียร และวางใจในการนำทางของพระองค์ ดิฉันรู้ว่าดิฉันมีป้าทิพย์เหล่านั้น ■

กลอเรีย คอร์เนลิโอ มาจากลิวา เปรู เธอหลงใหลการทำเรื่องเป็นไปไม่ได้ให้เป็นไปได้ การรับใช้ผู้อื่นและการปรับปรุงชีวิต การสอน และการเรียนรู้ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ตลอดเวลา โดยเฉพาะเกี่ยวกับวัฒนธรรมอื่น

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ BYU-Pathway Worldwide ได้ที่ byupathway.org

การศึกษาเพื่ออนาคตที่ดีกว่าเดิม

คนหนุ่มสาวแบ่งปันว่าการศึกษาคือความรู้สำคัญต่อการรู้ลึกมีความหวังกับอนาคตมากขึ้นอย่างไร:

“ดิฉันเกิดและเติบโตในฮอนดูรัส—ประเทศที่เต็มไปด้วยโอกาสแต่ใช้ชีวิตลำบาก ดิฉันโตมากับการฟังประวัติบรรพชนของดิฉันว่าพวกเขาคนนั้นจะมองหาโอกาสช่วยทำให้คนรุ่นต่อไปดีขึ้นอย่างไร

“เพราะการเสียสละของพ่อแม่ ดิฉันกับพี่ชายจึงได้รับการศึกษาที่ดีที่สุด ดิฉันได้เรียนรู้ว่าการศึกษาไม่จำกัดเฉพาะปริญญามหาวิทยาลัย การศึกษาเชื่อมโยงกับสวรรค์

“ถ้าเราเตรียมพร้อม เราจะไม่กลัว การศึกษาเป็นพระบัญญัติจากพระบิดาบนสวรรค์ และพระองค์ทรงสัญญากับเราว่าตราบเท่าที่เราจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เราจะรุ่งเรืองในแผ่นดิน (ดู 2 นิโไฟ 1:20) การศึกษาช่วยให้ดิฉันสร้างสรรค์เติบโต และเตรียมเป็นห่วงโซ่แข็งแกร่งที่สุดของรุ่นดิฉัน และกำลังทำให้ดิฉันมีโอกาสช่วยคนอื่น ๆ ให้ทำเหมือนกัน”

—ซารา เอ็ม. บาร์โลว์, เคอซิกัลปา ฮอนดูรัส

“การศึกษาช่วยให้ดิฉันสำนึกและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนในครอบครัวมนุษย์ และนั่นทำให้ดิฉันมีปีติอย่างมาก”

—เลริอาตา กูเรน, แคนเทอร์เบอร์ นิวซีแลนด์

“การศึกษาทำให้ผมรู้สึกว่ามีโอกาสของ ผมจะทำให้ผมสามารถเป็นแสงสว่างในโลกนี้และสั่งสอนพระกิตติคุณได้”

—คลอดีโอ อาญา โรมัส, อันโตฟากัสตา ซิลี

สิ่งหนึ่งเกี่ยวกับ อนาคตที่ดิฉัน สามารถ ควบคุมได้

โดย ลอรา แคมพานอร์

เสียงเล็กๆ ในหัวทำให้ดิฉันไม่อาจเมินเฉย ตอนนี้อดิฉันอายุ 28 ปี ยังโสดและไม่รู้เลยว่าตนเองอยากทำอะไรเป็นอาชีพทั้งที่มีงานคืออยู่แล้วในฐานะพยาบาลผดุงครรภ์ ดิฉันรู้สึกเหมือนชีวิตไม่ราบรื่นสักด้าน ดิฉันกำลังสงสัยทางเลือกต่างๆ ในชีวิตและไม่ทราบจะเดินทางใด ดิฉันแค่รู้สึกสิ้นหวัง

วันหนึ่งเมื่อกำลังรู้สึกท้อเป็นพิเศษ เพื่อนคนหนึ่งที่ดีฉันไม่ได้คุยกันมาพักหนึ่งแล้ว โทรศัพทมา เมื่อเขาถามว่าดิฉันเป็นอย่างไรบ้าง ดิฉันอธิบายความรู้สึกทั้งหมดเหล่านั้นที่ดีฉันต่อสู้อาตมาตลอด เขาฟังแล้วพูดว่า “โอเค แต่คุณเป็นอย่างไรบ้างทางวิญญาณ?”

“อ้อ ค่ะ สมบูรณ์แบบค่ะ” ดิฉันตอบโดยอัตโนมัติ “ฉันไม่เคยรู้สึกใกล้ชิดพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากเท่านี้ในชีวิต”

เขาตอบว่า “ถ้าอย่างนั้นคุณก็ไม่ต้องห่วงเรื่องอื่น”

ความเชื่อมั่นในแผนที่สมบูรณ์แบบของ พระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ตั้งแต่สนทนากราวนั้น ดิฉันตระหนักสองเรื่อง หนึ่ง ดิฉันตระหนักว่าดิฉันสำนึกคุณอย่างยิ่งที่มีประจักษ์พยานเข้มแข็งถึงพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูและสามารถดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติและรู้สึกเชื่อมโยงกับสวรรค์

การพึ่งพาตนเองทางวิญญาณสำคัญต่อดิฉันมาก และดิฉันยังคงเรียนรู้วิธีเปิดฟ้าสวรรค์ในชีวิตดิฉัน การสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์ทุกเช้าเป็นสิ่งเรียบง่ายที่ดิฉันรู้สึกว่าจะส่งผลกระทบใหญ่หลวงที่สุดต่อความสามารถที่จะรับการเปิดเผยส่วนตัว ดิฉันรู้สึกเชื่อมโยงกับสวรรค์มากขึ้นเมื่อดิฉันพยายามเป็นคนจิตใจดี ใช้ชีวิตให้ดีเพื่อพระเจ้าจะสามารถเป็นเพื่อนดิฉันได้ตลอดเวลา เชื่อฟังพระบัญญัติ และกลับใจอย่างจริงจัง

สอง ดิฉันตระหนักว่าคำตอบที่ให้กับเพื่อนไม่ถูกต้องทั้งหมด—ดิฉันคิดว่าดิฉัน “สมบูรณ์แบบ” ทางวิญญาณ แต่ที่จริงดิฉันต้องมีศรัทธามากกว่านี้ เลิกกังวลเกินเหตุ และวางใจให้พระเจ้าเป็นเจ้าดูแลสิ่งที่ดิฉันไม่สามารถควบคุมได้

แม้ว่าชีวิตบางด้านของดิฉันไม่ราบรื่นเท่าที่ต้องการ ดิฉันก็รู้ว่าสิ่งสำคัญคือต้องลงมือทำด้วยศรัทธาและแสดงให้พระเจ้าเป็นเจ้าเห็นว่าดิฉันใช้สิทธิ์เสรีทำการเลือกที่ดี ดิฉันได้เรียนรู้ว่าเมื่อชีวิตไม่ราบรื่นตามที่หวัง นั่นก็เพื่อดิฉันจะได้เรียนรู้และเติบโตในด้านที่ดิฉันจะไม่สามารถทำได้ด้วยวิธีอื่น

ดิฉันไม่เคยคิดมาก่อนว่าในปีที่อายุ 29 ดิฉันจะมีความสงสัยเกี่ยวกับอาชีพและชีวิตช่วงต่อไปของตนเอง แม้จะมีความรู้ทั้งหมดนี้แต่ดิฉันยังมีความเชื่อมั่น โดยสมบูรณ์ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีแผนที่ดีสำหรับดิฉัน พระองค์ทรงทราบแน่นอนว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นและดิฉันต้องการอะไร และพระองค์จะทรงดูแลดิฉันเสมอ (ดู มัทธิว 6:28–34) ดังที่เฮลเดอร์แอล. ทอดด์ บัดจ์แห่งสาวกเจ็ดสิบสอน “เป็นเรื่องยากจะเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลายครั้งในชีวิตเราต้องต้านกระแสลมแรงและท้องทะเลปั่นป่วน เราารู้สึกได้ถึงการปลอบโยนเมื่อรู้ว่าในพระคุณ

ความดีอันหาที่สุดมิได้ของพระเจ้า พระองค์ยังทรงพิชิตเราจนถึงบ้านเสมอ” (ดู “ความวางใจอันคงที่และคงทน,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2019, 48)

วางใจมากขึ้น กังวลน้อยลง

บางวันรู้สึกชีวิตยากมาก แต่เมื่อดิฉันพิจารณาจริงๆ ดิฉันรู้ว่าดิฉันไม่ต้องกังวล ดิฉันเริ่มตระหนักที่ละนิดว่าดิฉันต้องวางใจพระเจ้าเป็นเจ้ามากขึ้นอีกนิดและกังวลน้อยลงเกี่ยวกับสิ่งที่ดิฉันไม่สามารถควบคุมได้ สิ่งหนึ่งที่ดิฉันสามารถควบคุมได้เกี่ยวกับอนาคตคือการวางใจพระเจ้า

ผู้เป็นเจ้าและทำให้ตนเองใกล้ชิดพระองค์มากขึ้นทุกวัน เมื่อดิฉันรู้สึกสิ้นหวังมักจะมีแสงสว่างมากพอให้ดิฉันก้าวเข้าไปในแดนลึกกลับและเดินไปข้างหน้าเสมอ ตราบใดที่ดิฉันใช้ศรัทธาและรักษาพันธสัญญา ตราบใดที่ดิฉันจดจำอัตลักษณ์แท้จริงของตนในฐานะศิษยาของพระบิดา พระมารดาบนสวรรค์ และพยายามแล้วพยายามอีก สิ่งต่างๆ จะเกิดขึ้นเมื่อควรจะเกิดและในวิธีที่ควรจะเกิด และนั่นคือทั้งหมดที่สำคัญจริงๆ ■

ลอรา แคมพานเนอร์ เดิมโตทางภาคใต้ของฝรั่งเศสในครอบครัวชาวสเปน เธอทำงานเป็นพยาบาลผดุงครรภ์และมองหาการผจญภัยใหม่ๆ เสมอ เธอเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดีและหลงใหลวัฒนธรรมต่างๆ

“หลายครั้งในชีวิตเราต้องต้านกระแสลมแรงและท้องทะเลปั่นป่วน... เราารู้สึกได้ถึงการปลอบโยนเมื่อรู้ว่าในพระคุณความดีอันหาที่สุดมิได้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระองค์ยังทรงพิชิตเราจนถึงบ้านเสมอ”

—เฮลเดอร์แอล. ทอดด์ บัดจ์แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ดิฉันชอบทำอาหาร มากกว่าอะไรทั้งหมด

ดิฉันทำพายสอได้ คัพเค้ก ลูกก็เล็กๆ อาหารประเภทข้าวและเนื้อ—อะไรก็ได้จริงๆ นะ! ดิฉันชอบสอนชั้นเรียนด้วย ชอบทุกครั้งที่ได้รับเชิญให้สอนชั้นเรียนเยาวชนหญิง

ดิฉันมาการประชุม FSY เพราะมีคำถามที่ต้องการคำตอบ ดิฉันได้ทุนไปเรียนมหาวิทยาลัย แต่รู้สึกว่าการรับใช้งานเผยแผ่ ถ้าไปดิฉันจะไม่ได้ทุน แต่ถ้าอยู่และเป็นครู ดิฉันสามารถทำงานและจ่ายค่าเล่าเรียนไปพร้อมๆ กัน ในระหว่าง FSY ชิสเตอร์คนหนึ่งพูดเรื่องปีศาจของเธอ ขณะนี้ดิฉันกำลังเตรียมรับปีศาจ และหวังว่าเมื่อได้รับ ดิฉันจะรู้มากขึ้นว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงมีแผนอะไรสำหรับดิฉัน ดิฉันชอบโปรแกรมเยาวชนและ FSY เพราะทำให้เยาวชนเข้มแข็ง เพราะความจริงคือเราทุกคนต้องการสันติสุข

พักหนึ่งหลังจากรับบัพติศมา ดิฉันเลิกไปโบสถ์ สักพักก็กลับมา แล้วก็เลิกไปโบสถ์อีกครั้ง แต่สมาชิกในวอร์ดมาเยี่ยมและเชิญชวนดิฉันให้กลับมา พวกเขาบอกว่าศาสนจักรและสมาชิกคิดถึงและต้องการดิฉัน ดิฉันตัดสินใจกลับไปโบสถ์ และแข็งขันนับจากนั้นเป็นต้นมา ดิฉันตระหนักว่าดิฉันต้องการศาสนจักรมาก ดิฉันสามารถสวดอ่อนน้อมพระบิดาบนสวรรค์และรู้สึกดี และดิฉันสามารถรู้สึกถึงพระวิญญาณ และดิฉันอยู่ที่นั่นแล้ว!

อาเดรียนา ที. (ชายสุด) อายุ 17 ปี สาธารณรัฐโดมินิกัน

ในหมวดนี้

54 **ครอบครัวเดิมแต่ไม่เหมือนเดิมของผม**
โดย ลีโอนาร์โด คอนเกอิกาโอ

56 **การเลือกทางคับแคบและแคบแทนทางกว้าง**
โดย เอ็ดเดอร์ทาากาชิ วาดะ

60 **บทเรียนที่ใช้อุปกรณ์สำหรับยามค่ำที่บ้าน: การใช้เวลาของท่านให้เกิดประโยชน์**
โดย นาตาชา แอนเดอร์เซ็น

62 **ห้องสนทนา**

64 **ปัจฉิมวาตะ: ประจักษ์พยานและการเปลี่ยนใจเลื่อมใส**
โดย เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบคนาร์

65 **ผู้คนจากพระคัมภีร์มอรมอน: อิมิวส์กับแอลมา**

ครอบครัวเดิมแต่ ไม่เหมือนเดิม ของผม

ไม่มีสิ่งใดที่พระกิตติคุณเปลี่ยนไม่ได้ถ้าคุณยอมให้เปลี่ยน

โดย ลีโอนาร์โด คองเกกกาโอ

ผู้สอนศาสนาฆราวาสภาพหนึ่งให้ดู “คุณเห็นอะไร?” พวกเขาถาม “ครอบครัวที่มีความสุข” ผมตอบ “ทุกครอบครัวมีความสุขหรือเปล่า?” ผมส่ายหน้า “คุณเคยเจอครอบครัวของผม แล้ว” ผมอธิบาย

ผมอายุ 16 ปีอาศัยอยู่ในบราซิล ผมอยู่ที่นั่นมาตลอดชีวิต ผู้สอนศาสนาสอนผมมาหลายสัปดาห์แล้ว แต่ไม่มีใครในครอบครัวอยากฟัง ระหว่างนั้นผู้สอนศาสนาเห็นครอบครัวผมทะเลาะทุ่มเถียงกันบ่อยๆ ครอบครัวผมกับครอบครัวที่กำลังยิ้มอยู่ในภาพถ่ายไม่มีอะไรเหมือนกันเลย

เอ็ดเดอร์คนหนึ่งบอกว่า “ครอบครัวปัจจุบันของคุณอาจจะไม่เป็นแบบนี้ แต่คุณสามารถสร้างครอบครัวในอนาคตให้ต่างออกไปได้”

เมื่อจบการเยี่ยมชมครั้งนั้น พวกเขาขอให้ผมสวดอ้อนวอนอีกครั้งเกี่ยวกับสิ่งที่เราศึกษากันมา ผมไม่สัญญาเหมือนเคยว่าจะสวดอ้อนวอน ผมขอความรู้สึกดอนผู้สอนศาสนามาเยี่ยมชมและพระกิตติคุณมีเหตุมีผล

สำหรับผม แต่ผมกลัวคำตอบที่ผมจะได้รับ ถ้าพระกิตติคุณเป็นความจริง ผมจะต้องทำการเปลี่ยนแปลงเยอะมาก

ทางเลือกใหม่

หลังจากเอ็ดเดอร์ไปแล้ว ผมไม่สามารถหยุดคิดถึงครอบครัวที่มีความสุขได้ ครอบครัวเราไม่ใกล้เคียงเลย คุณพ่อไม่อยู่ในชีวิตผม ความสัมพันธ์ของผมกับคุณแม่ไม่ดี คุณชายเป็นคนที่คุณเกลียด แต่พวกเราทำตัวไม่เหมือนครอบครัวที่ผู้สอนศาสนาสอน ไม่มีใครแสดงความรักต่อกันหรือใช้เวลาด้วยกันมากๆ

ตลอดชีวิตผมสัญญากับตัวเองว่าสักวันผมจะเป็นพ่อที่ดี ผมจะเป็นพ่อที่ผมไม่เคยมี แต่เมื่อผู้สอนศาสนาสอนผม ผมเริ่มรู้ว่าผมกำลังทำเหมือนพ่อแม่ทำตอนอายุเท่าผม ผมนอนดึก ทำตามใจตัว และใช้ชีวิตเหมือนคนหัวรั้น ผมทำเหมือนพ่อแม่โดยไม่รู้ตัว

ได้เวลาทูลถามพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าแล้ว ในที่สุดเมื่อผมสวดอ้อนวอน ผมได้รับคำตอบที่ผมคาดหวังมาตลอด ศาสนจักรเป็นความจริง! ถึงเวลาต้องเลือกแล้ว

พระกิตติคุณแสดงให้เรา
เห็นวิธีปรับปรุงครอบครัวเรา
ไม่ว่าสถานการณ์ของ
ครอบครัวเราเป็นอย่างไร

ผมคนใหม่

คุณชายต้องอนุญาตก่อนผมจึงจะรับ
บัพติศมาได้ ท่านคัดค้าน แต่ผมดึงดัน

“คุณชายครับ คุณชายชอบลีโอนาร์โด
แบบไหนมากกว่า?” ผมถาม “แบบที่ออกไป
กินเหล้าสูบบุหรี่และกลับบ้านดึกดื่น?
หรือชอบแบบที่ผมเป็นอยู่ตอนนี้? การ
เปลี่ยนแปลงเหล่านี้เป็นเพราะพระกิตติคุณ
นะครับ”

คุณชายยอมรับในที่สุด และผมรับบัพ-
ติศมาและการยืนยัน นับจากนั้นมีบางอย่าง
น่าสนใจเริ่มเกิดขึ้นในครอบครัวผม—บาง
อย่างที่ผมไม่ตระหนักเท่าใดนักจนอีกสอง
สามปีให้หลัง

ครอบครัวใหม่

ก่อนผมไปเป็นผู้สอนศาสนาทางภาค
ใต้ของบราซิล คุณชายเข้าร่วมการประชุม
ใหญ่สุดเท่ากับผม หลังจากนั้นเราจัดการ
ประชุมแสดงประจักษ์พยานเล็กๆ กับ
ครอบครัวและเพื่อนๆ ผมประหลาดใจเมื่อ
คุณชายอยากพูดบางอย่าง

“ตั้งแต่ลีโอนาร์โดเข้าร่วมศาสนจักร
ของคุณ ครอบครัวฉันเริ่มเป็นครอบครัว
จริงๆ” ท่านกล่าว จากนั้นท่านบอกวิธีที่
ทำให้ครอบครัวเราสนิทกันมากขึ้น ตอนที่
เราใช้เวลาด้วยกัน เราเริ่มบอกว่า “รัก” กัน
ทั้งที่เราไม่เคยบอกมาก่อน การทะเลาะทู่
เถียงหยุดลง มิตรภาพจริงๆ เกิดขึ้น ในพวก
เราทุกคน เรากินอาหารด้วยกันมากขึ้นและ
ได้รับพรมากมายในด้านอื่นๆ

ผมสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้
เหมือนกัน แต่ผมไม่คิดว่าจะโยงช่วงเวลา
ได้พอเหมาะพอดีกับตอนที่ผมรับบัพติศมา

“ฉันอาจไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร
ของคุณ” ท่านกล่าว “แต่ฉันเป็นเพื่อนของ
ศาสนจักรคุณ และรู้ว่าครอบครัวเราได้รับ
พรเพราะการเลือกของลีโอนาร์โด”

ความเข้าใจใหม่

ผมแทบไม่เชื่อหู แต่ขณะคุณชายพูดว่า
ครอบครัวเราสนิทกันมากขึ้นอย่างไร
ผมจำภาพถ่ายที่ผู้สอนศาสนาให้ผมดูเมื่อ
หลายปีก่อนได้ทันที ในเวลานั้นผมคิดว่า

วิธีเดียวที่ครอบครัวผมจะมีความสุขคือมี
กับครอบครัวในอนาคตของผม

แต่ผมคิดผิด ครอบครัวปัจจุบันของผม
มีความสุข! เรารักกันมากขึ้น

อาจจะไม่มีสักคนในครอบครัวผมเข้า
ร่วมศาสนจักรในชีวิตนี้ ถึงแม้พวกเขาไม่
เข้าร่วม แต่ผมรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพร
ผมแล้วในหลายๆ ด้าน พระกิตติคุณของ
พระเยซูคริสต์แสดงให้เราเห็นวิธีปรับปรุง
ครอบครัวเรา ไม่ว่าสถานการณ์ของ
ครอบครัวเราเป็นอย่างไร ■

เวลานี้ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

การเลือก ทางคับแคบและแคบ แทน ทางกว้าง

มีสองทางตรงหน้าข้าพเจ้า และข้าพเจ้ารู้ว่า
วิธีเดียวที่จะรู้ว่าต้องไปทางไหน

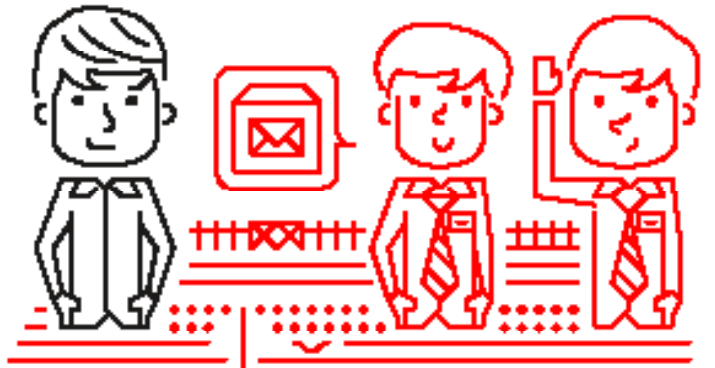
โดย เฮิลเบิร์ต
ทากาชิ วาตะ
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

พาพเจ้าโตมากับบิดามารดาข้าพเจ้าในเมืองนะงะโนะ ญี่ปุ่น ศาสนาเป็นส่วนหนึ่งของทุกอย่างที่ครอบครัวข้าพเจ้าทำ บิดาข้าพเจ้าถูกเข้าหน้าหิ้งพระทุกเช้าและทุกคืน ข้าพเจ้าไม่คิดว่าศาสนาพุทธเป็นศาสนา—เพราะนั่นเป็นวิถีชีวิตของเรา ง่ายดีถ้าข้าพเจ้าจะยังนับถือศาสนาพุทธเหมือนเดิม ไปตลอดชีวิต แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงพิสดารให้ข้าพเจ้าเห็นหลายครั้งว่าวิถีที่ง่ายหรือที่คนนิยมทำกัน ไม่ใช่วิถีที่ดีที่สุดเสมอไป

ตำราเรียนหรือพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์?

สมัยเป็นวัยรุ่น ข้าพเจ้าพยายามมากเพื่อค้นหาอัตลักษณ์ของตน ข้าพเจ้าสงสัยว่าทำไมข้าพเจ้าอยู่บนโลกนี้และข้าพเจ้าควรจะเป็นใคร เมื่ออายุประมาณ 13 ปี ครูใหญ่ของโรงเรียนแจกพันธ์สัญญาใหม่ที่มีทั้งภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นอยู่ด้วยกันให้นักเรียนทุกคน “นี่ไม่ใช่เพื่อจุดประสงค์ทางศาสนา” เขาบอก “หนังสือเล่มนี้แปลดีมาก ให้เอาไว้ใช้ศึกษาภาษาอังกฤษ” เมื่อข้าพเจ้าเปิดดู ในนั้นมีพระคัมภีร์อ้างอิงให้อ่านเวลาที่ท่านรู้สึกโดดเดี่ยว ต้องการคำตอบให้กับคำถามของท่าน หรือกำลังมีเรื่องทุกข์ใจ ข้าพเจ้าสามารถเชื่อมโยงกับสถานการณ์ทั้งหมดนั้น!

ข้าพเจ้าอ่านเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ “บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก” (มัทธิว 11:28) “รับกางเขนของตนแบกและตามเรามา” (มัทธิว 16:24) ถ้อยคำเหล่านั้นคลายใจข้าพเจ้าถึงแม้ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเท่าใดนัก ข้าพเจ้าสงสัยว่าพระเยซูคริสต์เป็นใครและการมีพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดหมายความว่าอย่างไร ข้าพเจ้าสงสัยว่าข้าพเจ้าเป็นคนเดียวที่รู้สึกถึงความเชื่อมโยงเช่นนั้นกับสิ่งที่ควรจะเป็นตำราเรียนหรือ

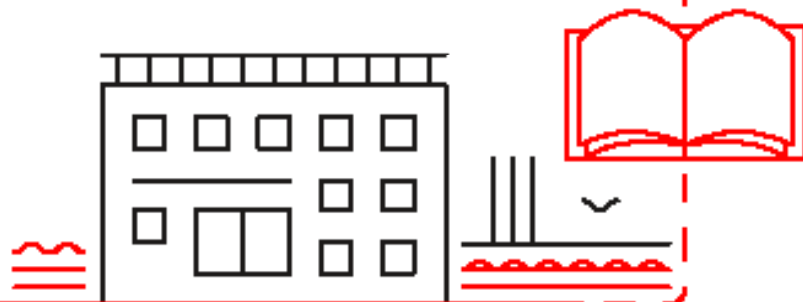

วังหนีหรืออยู่ฟัง?

ไม่กี่ปีต่อมา ข้าพเจ้าพบผู้สอนศาสนาครั้งแรก บิดามารดาข้าพเจ้าเตือนให้ระวังชาวคริสต์ด้วยหนุ่มสาวที่สั่งสอนอยู่ทั่วทุกที่ ขณะเดินกลับบ้าน ผู้สอนศาสนาชาวอเมริกันตัวสูงมีรอยยิ้มใจดีทักทายข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ทราบจะทำอย่างไร ข้าพเจ้ากลัวว่าเขาจะพูดเรื่องศาสนจักรของเขา ถ้าเขาพูด ข้าพเจ้าจะวิ่งไปทางอื่น! เขากลับถามเพียงว่าไปรษณีย์ไปทางไหน ข้าพเจ้าบอกเขาแล้วก็เดินกลับบ้าน

ขณะเดินจากมา ข้าพเจ้ารู้สึกบางอย่าง ถ้าข้าพเจ้าเจอผู้สอนศาสนาอีกครั้ง ข้าพเจ้าคิด ข้าพเจ้าจะคุยกับพวกเขา

ไม่นานหลังจากนั้น ข้าพเจ้าเจอผู้สอนศาสนาอีกคู่หนึ่งโดยบังเอิญ ข้าพเจ้าตกใจที่พระผู้เป็นเจ้าทรงได้ยินและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเด็กหนุ่มอย่างข้าพเจ้า จนกระทั่งข้าพเจ้าได้อ่านเกี่ยวกับ โจเซฟ สมิธ ข้าพเจ้าเคยอ่านในพันธสัญญาใหม่ให้สวดอ้อนวอนเสมอ แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงปรากฏต่อชายคนนั้นหรือ? ข้าพเจ้ารู้สึกทั้งต่อต้านและเห็นด้วย แทนที่จะวังหนี ข้าพเจ้ากลับนัดให้พวกเขามาสอนข้าพเจ้า

แก้ตัวหรือค้นหาความจริง?

หลังจากพบปะพูดคุยกับผู้สอนศาสนาได้หนึ่งเดือน พวกเขาเชื่อเชิญให้ข้าพเจ้ารับบัพติศมา ข้าพเจ้าไม่อยากจะให้พวกเขาผิดหวัง แต่อีกใจหนึ่งก็ไม่อยากทิ้งศาสนาเดิมของบิดามารดาและทุกคนรอบตัว มีสองทางตรงหน้าข้าพเจ้า และข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีวิธีเดียวที่จะรู้ว่าต้องไปทางไหน—ข้าพเจ้าต้องสวดอ้อนวอนเหมือนโจเซฟ สมิธ ข้าพเจ้าทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ในพระนามของพระเยซูคริสต์ว่าสิ่งที่คุณสอนผู้สอนศาสนาสอนเป็นความจริงหรือไม่

นั่นเป็นจุดพลิกผันของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้ด้วยตนเองนับจากนั้นว่าพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูเป็นความจริง ไม่มีใครเอาความรู้นั้นไปจากข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้ารู้ว่าต้องเดินทางใด และไม่มีสิ่งใดเปลี่ยนได้

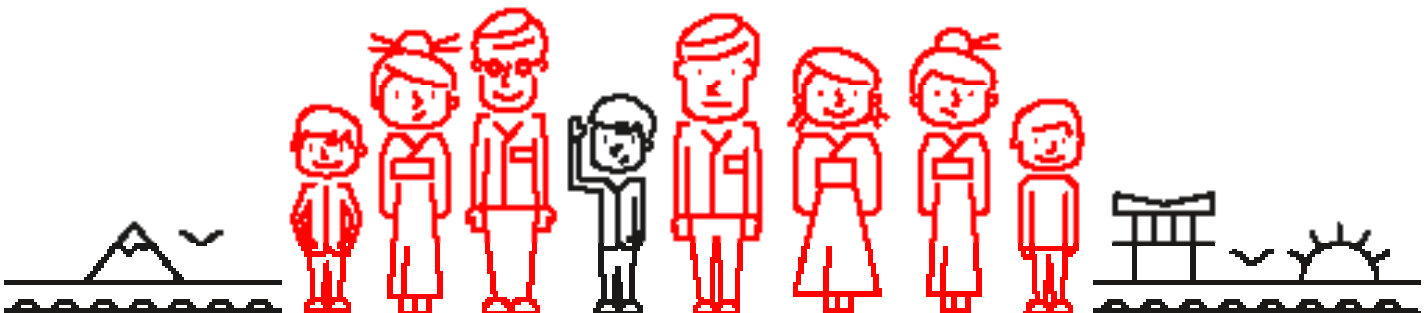
ข้าพเจ้ามีคำถามมากมายสมัยที่อายุน้อย ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าข้าพเจ้าเป็นลูกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงรักข้าพเจ้า ทรงมีแผนให้ข้าพเจ้า และทรงต้องการตอบคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้า ความรู้ที่เปลี่ยนมุมมองทั้งหมดของข้าพเจ้าเกี่ยวกับชีวิต ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าสำคัญที่ต้องรู้ว่าข้าพเจ้าเป็นใครและต้องทำอะไร

กลมกลืนหรือโดดเด่น?

ก่อนเรียนรู้ว่าข้าพเจ้าเป็นลูกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าต้องการกลมกลืนกับทุกคน ข้าพเจ้ากลัวโดดเด่น แต่หลังจากทราบว่าข้าพเจ้าเป็นลูกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าตระหนักว่าข้าพเจ้าสามารถโดดเด่นได้ ข้าพเจ้าสามารถแตกต่างได้

การสวดอ้อนวอนและการตระหนักว่าข้าพเจ้าเป็นบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทำให้ข้าพเจ้ากล้าบอกความรู้สึกกับบิดามารดา แต่พวกท่านไม่เข้าใจทั้งหมด พวกท่านคิดว่าข้าพเจ้าคือและยังเด็กเกินกว่าจะตัดสินใจรับบัพติศมา พวกท่านอายุที่ลูกชายทำตามศาสนาแปลกๆ นี่แทนที่จะนับถือศาสนาของ

พวกท่าน ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าเป็นใครและต้องการอะไร แต่ก็ต้องการให้เกียรติบิดามารดาด้วยและหวังว่าพวกท่านจะให้เกียรติศาสนาของข้าพเจ้า

ให้เกียรติบิดามารดาหรือเมินความกังวลของพวกท่าน?

ข้าพเจ้าอธิบายนโยบายการณให้ซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาฟัง พวกเธอมีความคิดว่าจะมาคุยกับบิดามารดาข้าพเจ้าเพื่อพวกท่านจะรู้สึกดีขึ้นเกี่ยวกับศาสนา ข้าพเจ้าบอกพวกเธอว่า ข้าพเจ้ากลัวพ่อแม่จะไม่อยากคุยกับพวกเธอ จากนั้นซิสเตอร์คนหนึ่งเสนอให้เราดอาหารด้วยกัน

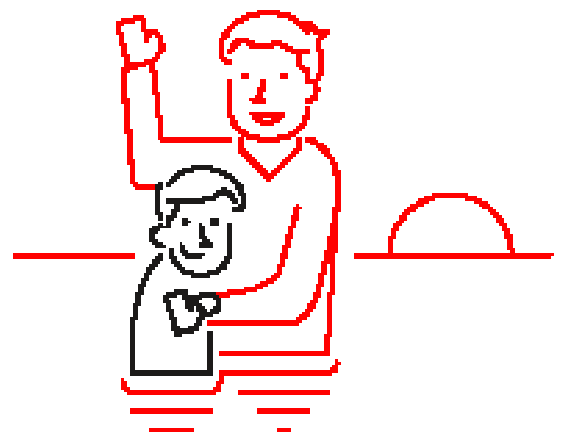
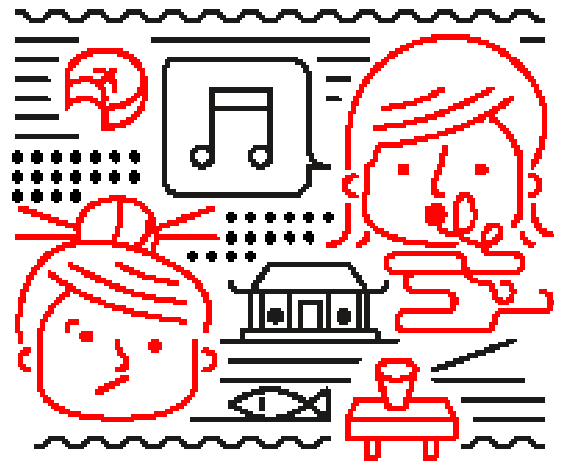
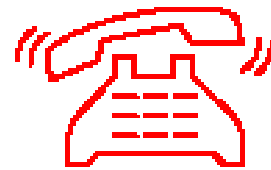
เมื่อข้าพเจ้าไม่กินอาหารเช้า คุณแม่ก็เป็นห่วง “ทำไมลูกไม่กินล่ะ?” ท่านถาม ข้าพเจ้าอธิบายว่ากำลังอดอาหาร และนั่นทำให้ท่านกังวลยิ่งกว่าเดิม

“ตอนแรกลูกจะนับถือศาสนาของคนแปลกถิ่น และตอนนี้ลูกไม่กินข้าว แม่เป็นห่วงนะ แม่ตกใจมาก! แม่จะโทรหาซิสเตอร์สอนศาสนาพวกนั้น”

ท่านโทรหาซิสเตอร์ จริงๆ และไม่ทราบด้วยเหตุใดพวกเธอได้รับเชิญให้มากินอาหารเย็นที่บ้านของเรา!

เรามีช่วงเวลาที่ดี ผู้สอนศาสนาสอนเพลงสวด “ฉันลูกพระผู้เป็นเจ้า” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 149) ให้กับบิดามารดาข้าพเจ้าและเราร้องเพลงนี้ด้วยกัน บิดาข้าพเจ้ารักเพลงนี้ หลังจากกินอาหารเย็นกับซิสเตอร์ บิดามารดาข้าพเจ้าไม่ห่วงเรื่องที่ข้าพเจ้าจะไปโบสถ์อีกเลย และข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณสามารถให้เกียรติพวกท่านได้โดยดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณเพราะพระกิตติคุณครอบคลุมทุกอย่างที่พวกท่านสอนข้าพเจ้ามา ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าข้าพเจ้ารักพวกท่านนานพอและปฏิบัติต่อพวกท่านให้ดีพอ สุดท้ายแล้วพวกท่านจะเข้าใจ ใช้เวลา 35 ปีหลังจากข้าพเจ้ารับบัพติศมากว่ามารดาข้าพเจ้ารับบัพติศมา และท่านเพิ่งเข้าพระวิหารเมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา!

การรู้ว่าข้าพเจ้าเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้ามีผลต่อการตัดสินใจหลายเรื่องในชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทราบเช่นกันว่าเมื่อเราทำตามพระวิญญานและทำสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงขอให้เราทำ แม้ดูเหมือนจะทำได้ยาก พระองค์จะทรงอวยพรเรานั้นเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดเสมอ ■

การใช้เวลา ของท่านให้เกิด ประโยชน์

เมื่อท่านให้พระเจ้ามาก่อน
ย่อมมีที่ให้ส่วนที่เหลือ

โดย นาดาชา แอนเดอร์เซ็น
นิตยสารศาสนจักร

วัสดุอุปกรณ์

- ขวดโหลแก้ว
- ทราย ข้าวสาร หรือก้อนกรวด
- หินก้อนใหญ่ (ขนาดประมาณลูกกอล์ฟ หรือเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 5 เซนติเมตร)

การเตรียม: กะส่วนผสมให้พอดีขวด โดยใส่หินก้อนใหญ่ในขวดโหลก่อน เติมทราย (หรือก้อนกรวด หรือข้าวสาร) จนถึงปากขวด ท่านอาจจะต้องเขย่าขวดขณะเติมทรายเพื่อให้ทรายเต็มช่องว่างที่เหลือ ตอนนี้นำเทก้อนหินและทรายใส่ภาชนะแยกกันก่อนท่านสอนบทเรียนนี้

มี กิจกรรมก็อย่างแย่งความสนใจของท่านทุกวัน? เราทุกคนมีเวลา 24 ชั่วโมงเท่ากัน แต่เราเลือกใช้เวลาที่นั้นสร้างสรรค์สิ่งพิเศษอย่างไร!

ประธานคัลลิน เอช. โอ๊คส์ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวไว้ว่า “สิ่งดี ๆ ที่เราทำได้มีจำนวนมากกว่าเวลาที่มีให้เราทำสิ่งเหล่านั้นสำเร็จ บางสิ่งดีกว่าดี และสิ่งเหล่านี้เองที่เราควรให้ความสนใจเป็นอันดับแรก

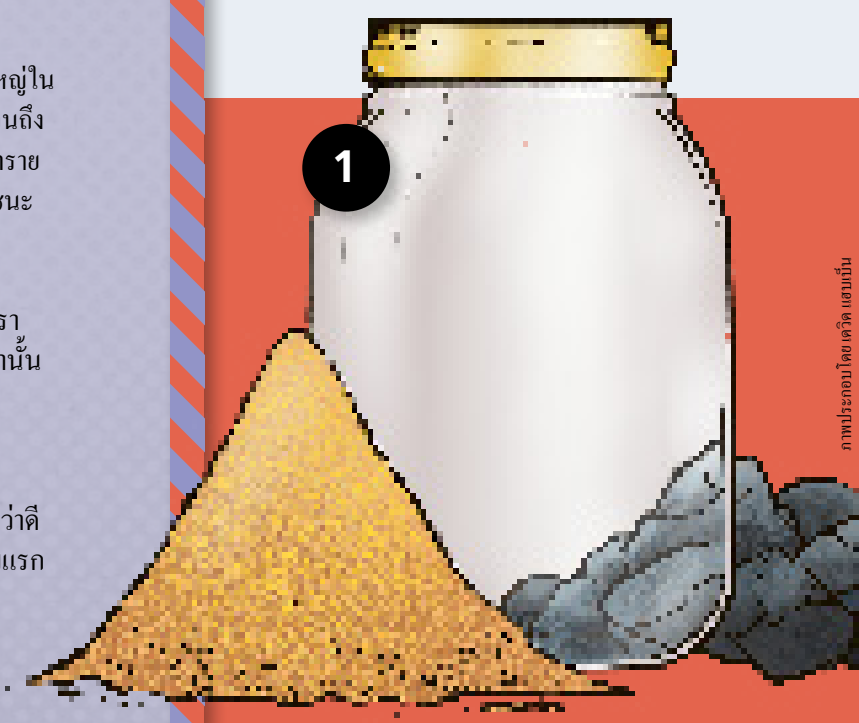
ในชีวิตเรา . . . เราต้องข้ามสิ่งดีบางอย่างเพื่อเลือกสิ่งอื่นที่ดีกว่าหรือดีที่สุด”!

ในกิจกรรมนี้ ท่านจะสาธิตสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อเราทำให้งานของพระเจ้ามีความสำคัญเป็นอันดับแรก

1. ลงเวลา

มีกิจกรรมดีๆ มากมายที่เราสามารถใช้เวลาทำให้ลุล่วง ขอให้ครอบครัวบอกบางสิ่งบางอย่างที่พวกเขาใช้เวลาทำทุกวัน

อธิบายว่าขวดโหลแทนเวลา ก้อนหินและทรายแทนสิ่งต่างๆ ที่เราสามารถใช้เวลาทำได้: หินก้อนใหญ่แทนสิ่งที่พระเจ้าทรงขอให้เราเห็นความสำคัญ เช่น การศึกษาพระคัมภีร์ การรับใช้งานพระวิหารและประวัติครอบครัว และการเข้าร่วมประชุมที่โบสถ์ ส่วนทรายเป็นสัญลักษณ์ของกิจกรรมดีๆ อื่นๆ เช่น ทำการบ้านและใช้เวลากับเพื่อนๆ

ภาพประกอบโดย เดวิด แซมสัน

2. จัดลำดับความสำคัญ

เทพธยายลงในขวดก่อนแล้วค่อยใส่หินก้อนใหญ่ลงไป เมื่อเติมทรายก่อนท่านจะไม่มีที่พอให้ใส่หินก้อนใหญ่ทั้งหมด—เช่น เมื่อท่านให้ความสำคัญกับกิจกรรมอื่นมากกว่าสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงบัญชาให้เราทำ เราอาจไม่เหลือเวลาทำสิ่งสำคัญที่สุด

3. ทำให้ลงตัว

พระเยซูคริสต์ทรงบัญชาว่า “อย่าแสวงหาสิ่งต่างๆ ของโลกนี้ แต่เจ้าจงแสวงหาเพื่อสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าก่อน, และสถาปนาความชอบธรรมของพระองค์” (งานแปลของโจเซฟ สมิธ, มัทธิว 6:33 [ใน Matthew 6:33, footnote a]) สอนทนายวิธีที่ท่านสามารถจัดลำดับความสำคัญของเวลาโดยแสวงหาอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ก่อน

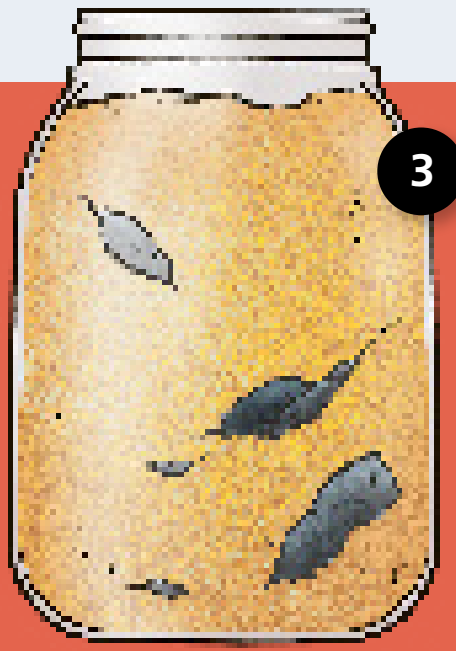
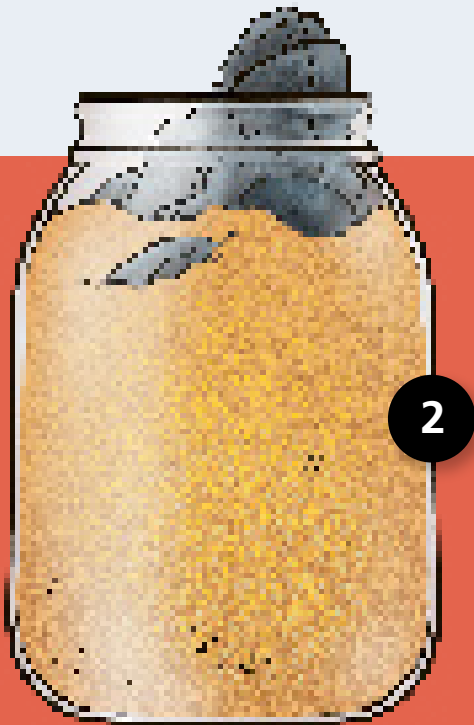
เทหินและทรายในขวดโหลออกแล้วเริ่มใส่ลงไปอีกครั้ง นื่องๆ อาจต้องการช่วย ให้พวกเขาใส่หินก้อนใหญ่ลงในขวดโหลก่อน เมื่อท่านเติมทรายตามหลัง ให้ดูว่าทรายลง

ไปอยู่ในช่องว่างรอบหินก้อนใหญ่อย่างไรจนกระทั่งทรายทั้งหมดอยู่ในขวด

ถามครอบครัวว่าพวกเขาคิดว่าสัญญาณนี้จากประธานรัสเชลล์ เอ็ม. เนลสันหมายความว่าอย่างไร: “เมื่อท่านอุทิศเวลาของท่านให้พระเจ้าอย่างโอบอ้อมอริและสม่ำเสมอ พระองค์จะทรงทำให้เวลาที่เหลือเกิดผลมากขึ้น”²

ให้พระเจ้ามาก่อน

เมื่อเราหมั่นทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าก่อน พระองค์จะทรงช่วยให้เรามีเวลาพอทำสิ่งจำเป็นอื่นๆ ที่ยกระดัดจิตใจ ฉะนั้นถ้าท่านมีเวลาไม่พอทำการบ้านให้เสร็จ พัฒนาพรสวรรค์ หรือนอนหลับให้เพียงพอ จงทูลถามพระเจ้าว่าท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อจัดลำดับเวลาตามแผนของพระองค์ ตั้งเป้าหมายด้วยกันเป็นครอบครัวว่าในแต่ละวันท่านจะให้งานของพระเจ้า—และความสัมพันธ์ของท่านกับพระองค์—มาก่อน ■

อ้างอิง

1. คัลลีน เอช. โอ๊กส์, “ดี ดีกว่า ดีที่สุด,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2007, 133, 136.
2. รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, “เป็นตัวแทนชาวมิลเลเนียมตัวจริง,” *เลียโฮนา*, ต.ค. 2016, 51.

การกระตุ้นเตือนติดต่อกัน

วันหนึ่ง ขณะทำงานเผยแผ่ศาสนาในถนนที่มีฝูงฟุ้งของเคนยา ดิฉันกับคู่คุยกับผู้หญิงคนหนึ่ง เธอขอมรับจุลสารที่เราให้แต่บอกเราว่าไม่ต้องมาอีก

สองสามวันต่อมาเราอยู่บนถนนเส้นเดิม และเราได้รับการกระตุ้นเตือนให้ติดตามผลกับเธอ ดิฉันถามตัวเองว่า “เราจะกลับไปทำไมในเมื่อเธอบอกไม่ต้องมา?” แต่เราเชื่อฟังการกระตุ้นเตือน

เธอประหลาดใจตอนไปถึงที่นั่นเมื่อเธอบอกว่าเธอมีความสุขที่เจอเรา เราเริ่มสอนบทเรียน แต่ไม่นานก็กลายเป็นการโต้เถียง ดิฉันกับคู่จับบทเรียนด้วยการสวดอ้อนวอนแล้วจากมา เห็นฟ้องต้องกันทันทีว่าจะไม่กลับไปอีก แต่วันถัดมา เราได้รับการกระตุ้นเตือนให้กลับไป *อีกครั้ง* ดิฉันไม่อยากจะกลับไป แต่คู่บอกว่าเราควรฟังพระวิญญาณ ดิฉันจึงบาก

หน้ากลับไป เมื่อไปถึง ดิฉันตกใจมาก ดูเธอเหมือนไม่ใช่คนเดิม สีหน้าของเธอเปลี่ยนไป เธอตั้งใจฟังสิ่งที่เราพูด ระหว่างการเยี่ยมครั้งต่อไป เธอถามว่าเธอจะรับบัพติศมาได้เมื่อใด

สี่สัปดาห์ต่อมา เธอรับบัพติศมาเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย หลังจากการยืนยัน เธอโอบกอดเราและบอกเราว่าขอบคุณมากที่เรากลับมาหาเธอ ดิฉันได้เรียนรู้ว่าเราควรฟังและทำตามการกระตุ้นเตือนเสมอ พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมบุตรธิดาของพระองค์ไว้พร้อมรับพระกิตติคุณ และพระองค์ทรงใช้เราทุกคนไปหาคนเหล่านั้นผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ ■

ลีสซา เอ็ม., กวาซูลู-นาตาล แอฟริกาใต้

ดิฉันจะทำตามการกระตุ้นเตือนทางวิญญาณให้ดีขึ้นได้อย่างไร?

1. สวดอ้อนวอนขอการนำทาง พระเจ้าจะทรงนำท่านผ่านพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ (ดู แอลมา 37:37)
2. อ่อนน้อมถ่อมตน ความอ่อนโยน อัญเชิญพระวิญญาณ (ดู โมโรไน 8:26)
3. **อย่าลင့်เล** มนุษย์ปุถุชนล่องลางท่านให้ละทิ้งหรือละเลยการกระตุ้นเตือน (ดู โมไซยาห์ 3:19) อย่าสองจิตสองใจ เมื่อมีความคิดที่ดี!
4. **ลงมือทำทันที** จำไว้เสมอว่าต้องตอบรับการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณ **ทันที** (ดู Thomas S. Monson, “The Spirit Giveth Life,” Ensign, May 1985, 68–70)

เหตุผลที่มีกฎ

ผมตื่นเต้น ที่จะได้ไปการประชุมเยาวชน แต่กลับพบว่ามีกฎเยอะมาก—
อย่างเช่น ห้ามใช้โทรศัพท์มือถือและไม่ออกไปข้างนอกคนเดียว ดูเหมือน
ผู้ใหญ่จับตาดูพวกเราตลอดเวลา แต่ผมมีช่วงเวลาที่ดี มีเพื่อนเยอะมาก ได้ทำ
โครงการบำเพ็ญประโยชน์ และได้เรียนพระกิตติคุณ

ระหว่างการประชุมแสดงประจักษ์พยานในวันสุดท้ายของการประชุม
เยาวชน ผู้นำคนหนึ่งบอกว่าเขารักพวกเราเยาวชนในสเตรตมาก

ถ้าคุณรักพวกเรา ทำไมมีข้อจำกัดเยอะขนาดนี้? ผมคิด ในขณะนั้น เหมือน
เขาอ่านความคิดผมออก เขาตอบคำถามของผม

เขาพูดว่าผู้นำตั้งกฎไม่ใช่เพื่อให้เรารำคาญแต่เพื่อความปลอดภัยของเรา
ผมรู้สึกถึงพระวิญญาณทันทีที่เขาพูดอย่างนั้น ผมเข้าใจว่าพระบิดานบนสวรรค์
ประทานพระบัญญัติแก่เราด้วยเหตุผลเดียวกัน กฎไม่ได้มีไว้ให้เรารำคาญ แต่
มีไว้ช่วยให้เรากลับไปหาพระองค์อย่างปลอดภัย (ดู หลักคำสอนและ
พันธสัญญา 82:2–9)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคลุใจผมและทรงช่วยให้ผมรู้ว่านี่เป็นความจริง ■
เซิร์จ ที., อิลเคอพรองซ์ ฝรั่งเศส

เมื่อไหร่หนุจะได้เข้าร่วม ศาสนจักร?

เมื่อดิฉันอายุ ราวห้าขวบ คุณพ่อหมดศรัทธาและ
ตัดสินใจออกจากศาสนจักร นั่นยากมากโดยเฉพาะ
ตอนที่ดิฉันอายุครบแปดขวบ ดิฉันตื่นเต้นมากที่จะได้
รับบัพติศมา แต่คุณพ่อไม่ยอม ท่านต้องการให้ดิฉัน
รองนกว่าจะโตกว่านี้เพื่อดิฉันจะได้รู้จริงๆ ว่าดิฉัน
ต้องการรับ ดิฉันจึงได้แต่ดูเพื่อนๆ รับบัพติศมา

ดิฉันจำได้ว่าสับสน—ถ้าศาสนจักรจริง ทำไมถึง
ห้ามไม่ให้ดิฉันรับบัพติศมา? สมัยยังเป็นวัยรุ่น ดิฉัน
ทำใจยากมากเมื่อเห็นเยาวชนทุกคนไปพระวิหาร
เพราะดิฉันอยากไปมาก มันทำใจยากที่ไม่สามารถ
ไปด้วยได้ แต่ดิฉันรู้เสมอว่าดิฉันจะมีโอกาสนั้น

ในเดือนพฤษภาคมปี 2019 ดิฉันได้รับบัพติศมา
เมื่ออายุ 16 ปี ดิฉันจำประสบการณ์หลายครั้งได้ที่
ดิฉันรู้สึกถึงปีติที่บริสุทธิ์ของพระกิตติคุณและได้
รับประจักษ์พยาน นั่นเป็นประสบการณ์ที่พิเศษมาก
และความกังวลใจทั้งหมดนั้นทำให้ดิฉันมาถึงวันนี้
ดิฉันรู้สึกดีหัวใจว่าพระกิตติคุณเป็นความจริงและเป็น
จริงเสมอมา ■

ทรินดี ซี., โคโลราโด สหรัฐอเมริกา

ประจักษ์พยานและ การเปลี่ยนใจเลื่อมใส

โดย เอ็ดเดอร์เว็ด เอ. เบดนาร์
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

บทเรียนสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประจักษ์พยานกับการเปลี่ยนใจเลื่อมใส ประจักษ์ชัดในการทำงานเผยแผ่ศาสนาของพวกบุตรของโมไซยาห์ “มากเท่าที่พวกท่านนำมาเข้าถึงความรู้เรื่องความจริง, โดยผ่านการสั่งสอนของ แอมนกับพี่น้องท่าน, ตามวิญญานแห่งการเปิดเผยและการพยากรณ์, และเดชานุภาพของพระ ผู้เป็นเจ้าของที่ปาฏิหาริย์ในคนเหล่านั้น—แท้จริงแล้ว, . . . คึงที่พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ฉันใด, ชาวเลมันมากเท่าที่เชื่อในคำสั่งสอนของพวกท่าน, และเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า, จะไม่ เคยตกเลยนั้นนั้น.

“เพราะพวกเขา กลับกลายเป็นคนชอบธรรม; พวกเขาว่างอาวูธแห่งการกบฏของตนแล้ว, คือพวกเขาไม่ต่อสู้พระผู้เป็นเจ้าของอีกต่อไป . . .

“บัดนี้, คนเหล่านี้คือคนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า” (แอลมา 23:6-8)

องค์ประกอบสำคัญสองประการที่อธิบายไว้ในข้อเหล่านี้คือ (1) ความรู้เรื่องความจริง ซึ่ง อาจตีความได้ว่าเป็นประจักษ์พยาน และ (2) เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจ ว่าเป็นการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระผู้ช่วยให้รอดและพระกิตติคุณของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ การเชื่อม โยงอันทรงพลังของประจักษ์พยานกับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้าจึงทำให้เกิด ความมั่นคงแน่วแน่และให้การปกป้องทางวิญญาน

ประจักษ์พยานคือความรู้เรื่องความจริงทางวิญญานที่ได้จากอำนาจของพระวิญญานบริสุทธิ์ การเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างต่อเนืองคือความกักตุนแน่วแน่ต่อความจริงที่เปิดเผยต่อเราและเรารับ ไว้—ด้วยความเต็มใจและเหตุผลที่ชอบธรรม การรู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริงเป็นส่วนสำคัญ ยิ่งของประจักษ์พยาน ความแน่วแน่ต่อพระกิตติคุณอยู่เสมอเป็นส่วนสำคัญยิ่งของการเปลี่ยนใจ เลื่อมใส เราพึงทราบว่าพระกิตติคุณเป็นความจริงและแน่วแน่ต่อพระกิตติคุณนั้น

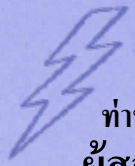
การวาง “อาวูธแห่งการกบฏ” ที่เรายึดมั่นเช่น ความเห็นแก่ตัว ความหยิ่งจองหอง และความ ไม่เชื่อฟังเรียกร้องมากกว่าการเชื่อฟังและรู้เพียงอย่างเดียว ความเชื่อมั่น ความอ่อนน้อมถ่อม ตน การกลับใจ และความว่าง่ายเกิดขึ้นก่อนการทิ้งอาวูธแห่งการกบฏของเรา ท่านกับข้าพเจ้า ยังคงครอบครองอาวูธแห่งการกบฏที่กีดกันเราจากการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้าอยู่หรือไม่ หากเป็นเช่นนั้น เราต้องกลับใจเดี๋ยวนี้

ข้าพเจ้าสัญญาว่าเมื่อเรามาสู่ความรู้เรื่องความจริงและเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า เราจะ ยังมั่นคงแน่วแน่และไม่มีวันตกเลย ■

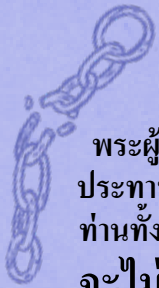
จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2012

ผู้คนจากพระคัมภีร์มอรมอน

อไมวเล็ค กับ แอลมา

ท่านทั้งสองเป็นคู่
ผู้สอนศาสนาที่
เปี่ยมด้วยพลัง
ผู้สอนพระกิตติคุณ
ให้กับคนมากมาย

พระผู้เป็นเจ้า
ประทานพลังให้
ท่านทั้งสองเพื่อ
จะไม่ถูกฆ่า
หรือถูกขังใน
เรือนจำ

อไมวเล็คเปลี่ยนใจ
เลื่อมใสหลังจากเทพ
บอกเขาให้
รับศาสนา
พยากรณ์
คนหนึ่ง
(แอลมา) เข้ามาใน
บ้านของเขา

แอลมาเปรียบเทียบ
ศรัทธาใน
พระคำของ
พระผู้เป็นเจ้า
กับการปลูกเมล็ดพืช
ที่จะเติบโตเมื่อเรา
บำรุงเลี้ยง

แอลมาเปลี่ยนใจ
เลื่อมใสหลังจาก
เทพบอกเขาให้
เลิกทำลาย
ศาสนจักรของ
พระผู้เป็นเจ้า

กังวลกับอนาคต
หรือไม่?

ขณะเผชิญความไม่แน่นอน
คนหนุ่มสาวแบ่งปันสิ่งที่พวกเขา
เคยทำเพื่อวางใจพระเจ้าเป็นเจ้าของ
และเตรียมรับอนาคต

44

เยาวชน

ครอบครัวของผมไม่มี
ความสุข—จนกระทั่ง
ผมเข้าร่วมศาสนจักร

54

บทเรียนที่ใช้อุปกรณ์
ก้อนหินและ
ลำดับความสำคัญ

60

บิดามารดา

ช่วยให้บุตรธิดาเข้าใจว่า
ร่างกายของเราคือวิหาร

พ4

เพื่อนเด็ก

แอลมา

กลายเป็นผู้สอน
ศาสนาที่ยิ่งใหญ่

หน้า W20–W23

โดย ประธาน
ดัลลีน เอช. โอคส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

การทำตาม ผู้บุกเบิก

ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเดิน
ตามรอยทางเดินที่ผู้
บุกเบิกยุคแรกของศาสนจักรใช้
เดินระหว่างไปหุบเขาซอลท์เลค

ข้าพเจ้ารู้สึกอ่อนแอและเหนื่อยอย่างยิ่งขณะเดินตามทาง
นั้น แต่การเดินไปตามทางที่พวกเขาเดินไม่สำคัญเท่ากับการ
ดำเนินชีวิตเหมือนพวกเขา

ผู้บุกเบิกก้าวไปข้างหน้าด้วยศรัทธาเข้าไปในศาสนา
ใหม่ แผ่นดินใหม่ และวิธีทำสิ่งต่างๆ ใหม่ พวกเขาวางใจ
พระเจ้าเป็นเจ้า เราต้องมี **ศรัทธา** เหมือนพวกเขา

พวกเขาทำตามที่ผู้นำขอให้พวกเขาทำ เราต้อง
เชื่อฟัง เหมือนพวกเขา

พวกเขาใช้พรสวรรค์และสร้างไซอันด้วยกัน เราต้อง
เป็นหนึ่งในเดียวกัน เหมือนพวกเขา

พวกเขาไม่ได้ทิ้งใครไว้ข้างหลัง พวกเขา รวมทุกคน
ที่กำลังประสบปัญหาระหว่างทางไว้ในกลุ่ม เราต้อง
รวมทุกคนไว้ในกลุ่ม เหมือนพวกเขา

เราสามารถให้เกียรติผู้บุกเบิกโดยทำตามแบบอย่าง
ของพวกเขา ●

ดัดแปลงจาก “การติดตามผู้บุกเบิก,” เลียโฮนา, ม.ค. 1998, 85-88

ฉันสามารถเป็นผู้บุกเบิก

ใครก็ตามที่นำทางใน
การช่วยทำให้ชีวิตครอบครัวของ
พวกเขาดีขึ้นคนนั้นคือผู้บุกเบิก
จงหาทางออกจากเขาวงกต
ขณะผ่านทางเหล่านี้ท่านสามารถ
เป็นผู้บุกเบิกเมื่อ ...

เริ่มต้น

เมื่อฉันเรียนรู้
สิ่งใหม่ๆ

เมื่อฉันช่วยริเริ่ม
ประเพณีที่ดี

เมื่อฉันทำสิ่ง
ต่างๆ เพื่อสร้าง
ครอบครัว
นิรันดร์

สิ้นสุด

เมื่อฉันสอนพระ
กิตติคุณให้กับ
ครอบครัว

การเลือกของไลลา

ไลลาต้องการเลือกสิ่งดี

โดย แคโรไลนา มาริน
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

“ร่างกายคือวิหารที่พระบิดาประทานแก่นั้น”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 153 [ภาษาอังกฤษ])

“ดูเวลาอ่านพระคัมภีร์แล้วจ้า!” ไลลาบอก
ไลลาชอบอ่านพระคัมภีร์กับอนิกา น้องสาวและ
สวีต่าน น้องชายแบบเขาของเธอ ไลลาจะรับบัพติศมา
อีกไม่นาน! เธอต้องการอ่านพระคัมภีร์ทุกวันเพื่อเตรียม
พร้อม

ไลลาเปิดหนังสือเรื่องราวพระคัมภีร์หน้าแรก อนิกา
กับสวีต่านคลอเคลียอยู่ใกล้ๆ เพื่อจะได้เห็นภาพ
“ฟังดีๆ นะเพราะพี่จะถามคำถามหลังจากอ่าน” ไลลา
บอก แล้วเธอก็เริ่มอ่านบทแรก

“ก่อนเราเกิด เราอยู่ในสวรรค์” ไลลาอ่าน “เรายังไม่มี
ร่างกาย เราเป็นวิญญาณ”

ไลลา อนิกา กับสวีต่านดูภาพคนสวมชุดสีขาว
“พร้อมตอบคำถามข้อแรกหรือยัง?” ไลลาเหลียวมอง
อนิกา “น้องมาจากไหนก่อนน้องเกิด?”
อนิกาปรบมือ “สวรรค์!”

“ถูกต้อง” ไลลาตอบ “และสวีต่านมาจากไหน?”
“เขามาจากสวรรค์เหมือนกัน” อนิกาตอบ สวีต่าน
หัวเราะคิกคักและเอากำปั้นใส่ปาก ไลลากับอนิกาหัวเราะ
สวีต่านเป็นเด็กหนึ่งขวบที่น่ารักที่สุดในอาร์เจนตินา!

“ทั้งครอบครัวเรามาจากสวรรค์” ไลลาบอก “พระเยซู
ก็เหมือนกัน พระองค์เสด็จมาช่วยเราเพื่อให้เราได้อยู่กับ
พระบิดาบนสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง” ไลลาไปที่ภาพพระ
เยซูบนหน้านั้น

หลังจากอ่านจบ ไลลาคิดตลอดเวลาว่าจะเป็นอย่างไร
ถ้าได้อยู่กับพระเยซูในสวรรค์ เธอต้องการเป็นเหมือน
พระองค์ เธอต้องการเลือกสิ่งดีเสมอ!

วันรุ่งขึ้นที่โรงเรียน ไลลาท้องร้องขณะต่อแถวรอ
อาหารเช้า เธอเกือบจะได้กินเอ็มปานาดาแล้วขณะ
เซโนรา รูอิซตักใส่จานให้เธอ กลิ่นหอมมาก!

จากนั้นเซโนรา รูอิซก็เทนมให้เธอหนึ่งแก้ว ฮ้าวไลลา
คิด นมมีสีเข้มกว่าปกติ บางครั้งโรงเรียนเติมกาแฟหรือ
ไม่ก็ชาในเครื่องดื่ม

“มีกาแฟหรือชาในนมวันนี้หรือเปล่าคะ?” โลลาถาม
เซโนรา รูอิซโยกมือ “กาแฟนิดหน่อย” เธอตอบ
“แทบไม่รู้สึกรอก”

โลลาคิดครุ่นหนึ่ง เธอจำได้ว่าเธอต้องการเป็นเหมือน
พระเยซูและเลือกสิ่งดี เธอรู้ว่าศาสตราจารย์บอกไม่
ให้ดื่มกาแฟ

“ไม่ดื่มค่ะ ขอบคุณ วันนี้หนูจะไม่ดื่มนมค่ะ” โลลา
บอก เธอยิ้มให้เซโนรา รูอิซ จากนั้นก็นั่งกินอาหาร
คืนนั้นโลลาช่วยคุณพ่อล้างจานในครัว เธอยังคิดถึง
เรื่องราวพระคัมภีร์ เธอคิดถึงนมด้วย

“พ่อคะ?”

“ว่าไงเอ่ย?” คุณพ่อถาม

“ทำไมพระบิดาบนสวรรค์ทรงอยากให้เรามีร่างกาย?”

คุณพ่อคิดขณะล้างจานอีกใบด้วยน้ำ “พระองค์
ประทานร่างกายเพื่อเราจะเป็นเหมือนพระองค์ได้” ท่าน
ตอบ “ร่างกายของหนูเป็นบ้านให้วิญญาณหนูอยู่เรา
หมายความว่านั่นเมื่อเราพูดว่าร่างกายของเราคือวิหาร”

โลลาพยักหน้า เธอร้องเพลงเกี่ยวกับร่างกายในปฐมวัย
บางครั้ง! “นั่นคือสาเหตุที่พระบิดาบนสวรรค์ทรง
ต้องการให้เราดูแลร่างกายของเราหรือคะ?”

“ถูกต้องจ๊ะ!” คุณพ่อตอบ

“วันนี้ที่โรงเรียน พวกเขาใส่กาแฟในนม” โลลาบอก
“แต่หนูไม่ได้ดื่มนม หนูพยายามดูแลวิหารของหนู”

“พ่อภูมิใจในตัวลูกมากจ๊ะ” คุณพ่อกล่าว ท่านเช็ดมือ
และกอดโลลา

โลลากอดคุณพ่อแน่น เธอมีความสุขที่ได้ดูแลร่างกาย
ที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานแก่เธอ ●

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในกอร์เรียนเตส อาร์เจนตินา

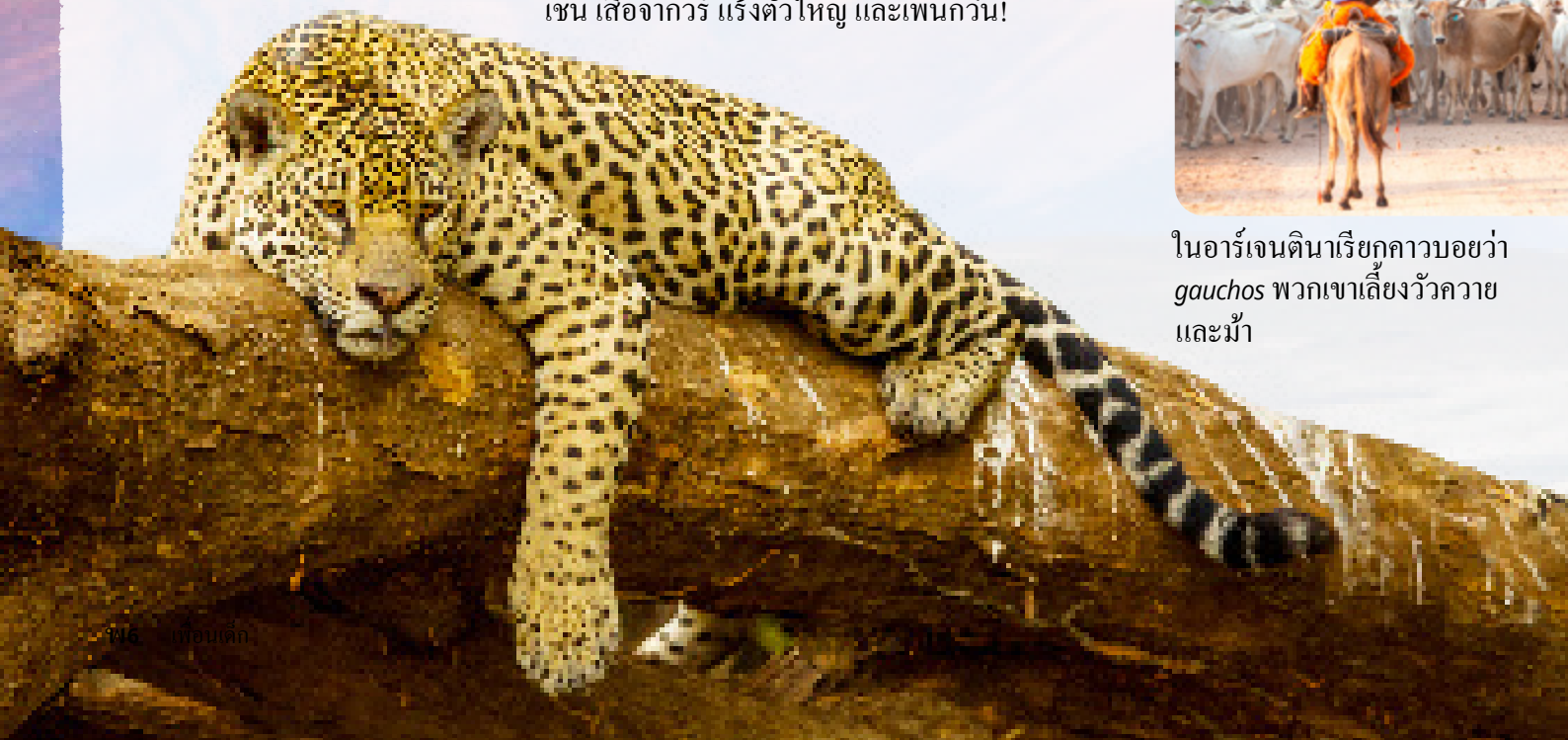
ครอบครัวในเรื่องนี้อาศัยอยู่ในอาร์เจนตินา
อ่านบทความถัดไปเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศนี้

สวัสดี จาก อาร์เจนตินา!

empanadas เป็น
อาหารยอดนิยม
ในอาร์เจนตินา
อาหารชนิดนี้คือ
พายไส้เนื้อวัว
ข้าวโพด หรือ
ผลไม้ อร่อยมาก!

สัตว์ที่น่าสนใจหลายชนิดอาศัยอยู่ในอาร์เจนตินา
เช่น เสือจิ้งกั้ว แร้งตัวใหญ่ และเพนกวิน!

สวัสดี!
เราเชื่อมารโกกับ
เปาโล

เชิญร่วม
เดินทางไปเยือน
อาร์เจนตินา
กับเรา!

อาร์เจนตินา เป็น
ประเทศหนึ่งในอเมริกาใต้
ยาวกว่า 2,000 ไมล์ (3,219
กิโลเมตร) ทางภาคเหนือ
ร้อนมากในช่วงหน้าร้อน
ทางภาคใต้มีธารน้ำแข็ง
ตลอดปี

ในอาร์เจนตินาเรียกควายอย่าง
gauchos พวกเขาเลี้ยงวัวควาย
และม้า

คนจำนวนมากซื้อ
อาหารที่ตลาดกลาง
แจ๊จ เด็กผู้ชายคน
นี้กำลังช่วยคุณพ่อ
ของเขาแบก sandia
หรือแตงโม

พบเพื่อนบางคนของเรา จากอาร์เจนตินา!

เมื่อประธานรัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน
นำเสนอโปรแกรมใหม่ของเป่า
หมายสำหรับเด็กและเยาวชน ผม
ตั้งเป่าหมายว่าจะวิ่ง เป็นเพื่อนที่ดี
และทำให้การสวดอ้อนวอนของ
ผมดีขึ้น ผมแสดงประจักษ์พยาน
ในการประชุมสี่ครั้งแล้วว่าผมรู้ว่า
ถ้าผมทำโปรแกรมนี้ พระบิดาบน
สวรรค์จะทรงช่วยเหลือผม
กอนซาโล แอล. อายุ 7 ขวบ,
บัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา

เมื่อเราอ่านพระคัมภีร์ เราเรียน
รู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และรู้ว่า
พระองค์ทรงรักเราอย่างไร นั่น
ช่วยให้ฉันมีความสุข ฉันรู้ว่า
พระองค์ทรงรักฉัน
เอ็มมา แอล. อายุ 5 ขวบ,
บัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา

ท่านมาจากอาร์เจนตินาหรือไม่?
ช่วยเขียนบอกเราที่!
เราอยากฟังเรื่องราวจากท่าน!

ขอบคุณที่สำรวจ
อาร์เจนตินากับเรา
แล้วพบกันใหม่!

อุซัวยาเป็นเมืองใกล้ขั้วโลกใต้มากที่สุดเมืองหนึ่งใน
โลก! มีสามวอร์ดในเมืองนั้น

เด็กผู้หญิงคนนี้ไปเยือน
พระวิหารกอร์โดบา
อาร์เจนตินาในวันอาทิตย์
ไม่นานอาร์เจนตินาจะมี
พระวิหารสามแห่ง!

ภาพประกอบ โดย เทลี แม็คคีย์

รถเข็นขนมปัง คันเล็ก

โดย กายล์ คินนี-คอร์เนเลียส
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

“เมื่อท่านอยู่ในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ของท่าน ท่านก็อยู่ในการรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่านนั่นเอง” (โมไซยาห์ 2:17)

แชมมีลืมหิวและหาว เขาได้กลิ่นอาหารอร่อยบางอย่าง

อืม คุณพ่อกำลังอบขนมปัง! ชมมีคิด คุณพ่ออบขนมปังให้ครอบครัวทุกวัน เสาร์ ชมมีชอบดูท่านเอาขนมปังสีน้ำตาลกรอบออกจากเตาอบ คุณพ่อให้ชมมีกินชิ้นแรกทุกครั้ง

แต่วันนี้ไม่ใช่วันเสาร์ ชมมีคิด ทำไมคุณพ่ออบขนม?

ชมมีลุกจากเตียงและเข้าไปในครัว เขาถามคุณพ่อว่าเกิดอะไรขึ้น

“ลูกจำไม่ได้หรือว่าอริการขอให้เราทำอะไร?” คุณพ่อถาม

ชมมีพยักหน้า “ท่านขอให้เราช่วยผู้คน และผมช่วยซิสเตอร์มาร์ตินถือกระเป๋าขึ้นชั้นบน จำได้ไหมครับ?”

“ลูกทำได้ดีมาก” คุณพ่อตอบ “พ่อสวดอ้อนวอนให้รู้ว่าพ่อจะช่วยเหลืออย่างไร แล้วก็มีความคิดว่าจะอบขนมปังแจก”

ชมมีมองเข้าไปในเตาอบ เขานับแถวขนมปัง

“หนึ่ง . . . สอง . . . สาม . . . สี่ พ่อจะเอาขนมปังให้ใครครับ?”

“นั่นแหละที่พ่ออยากให้ลูกช่วย” คุณพ่อตอบ “มีขนมปังหนึ่งแถวให้ซิสเตอร์มาร์ติน สองแถวให้ครอบครัวมิลเลอร์ เราควรจะเอาแถวที่สี่ให้ใคร?”

ชมมีคิด

“คุณสี่เป็นใครครับ?” ชมมีถาม คุณสี่อาศัยอยู่ในตึกอพาร์ทเมนต์ของพวกเขา ไม่ค่อยออกไปข้างนอก ส่วนใหญ่เขาแค่มองดูผู้คนทางหน้าต่าง

“นั่นเป็นความคิดที่ดี” คุณพ่อบอก หลังจากอบขนมปังเสร็จแล้ว ชมมีก็ช่วยคุณพ่อห่อขนมปัง จากนั้นเขาก็ไปเอารถเข็นมา วางขนมปังไว้ข้างใน

“รถเข็นขนมปังพร้อมออกเดินทางแล้วครับ!” ชมมีพูด

คุณพ่อช่วยชมมีจูงรถเข็นใจ ชมมีรู้สึกดีและอบอุ่น เหมือนขนมปังที่พวกเขาจะเอาไปแจก! ●

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเวอร์มอนต์ สหรัฐอเมริกา

ต่างกัน แต่ อยู่ด้วยกัน

โดย เบธานี บาร์โธโลมิว
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

“ให้พวกเขานมัสการโดยวิธีใด ณ สถานที่ใด หรือสิ่งใด ก็ได้ที่พวกเขาจะนมัสการ” (หลักแห่งความเชื่อ 1:11)

เอลลีกับครอบครัวจะไปเยี่ยมลูกพี่ลูกน้องที่อยู่ไกล เอลลีตื่นเต้นมาก! เธอไม่ได้เจอพวกเขานานแล้ว ก่อนเดินทาง พ่อแม่ของเอลลีบอกว่ายากพูดอะไรบางอย่าง

“เมื่อเราอยู่กันเป็นครอบครัว เราสวดอ้อนวอนก่อนอาหารทุกครั้ง และบางครั้งเราคุยกันเรื่องโบสถ์ ภูเก็ตไหม?” คุณพ่อถาม

“ภูเก็ต?” เอลลีตอบ

“แต่การเดินทางครั้งนี้จะต่างกันนิดหน่อย” คุณแม่พูด

“คุณลุงคุณป้าของลูกไม่ได้ไป โบสถ์แล้ว พวกท่านไม่ชอบเวลามีคนพูดกับพวกท่านเรื่องโบสถ์”

เอลลีหันหน้า “ทำไมล่ะคะ?”

“เราไม่รู้เหตุผลทั้งหมดหรอก” คุณพ่อตอบ “แต่พวกท่านรักเรามาก พ่อคิดว่าพวกท่านไม่อยากเถียงกับเรา หรือทำร้ายความรู้สึกเรา ก็เลยขอให้เราไม่พูดเรื่องโบสถ์กับพวกท่าน”

เอลลีพยักหน้า

“เรายังอ่านพระคัมภีร์ของเราและสวดอ้อนวอนขณะอยู่ที่นั่นได้เหมือนเดิม แต่เราจะทำเฉพาะครอบครัวเรา” คุณแม่บอก

ภาพประกอบโดย เฌอ นที

“แล้วตอนกินอาหารล่ะคะ?” น้องสาวของเอลลีถาม
“ไว้ค่อยดูกันอีกที” คุณแม่พูด “ถ้าพวกท่านไม่สะดวก
อ่อนนอนก่อนอาหาร เราต่างคนต่างสะดวกอ่อนนอนใน
ใจก็ได้”

“โอเค” เอลลีพูด “หนูทำได้ค่ะ!”

วันต่อมา ครอบครัวของเอลลีเข้าไปในรถ พวกเขายับ
ไปถึงตึกคั้นนั้น เมื่อมาถึงบ้านลูกพี่ลูกน้อง คุณลุงคุณ
ป้าของเอลลีช่วยพวกเขาขนกระเป๋าลงจากรถ จากนั้น
ทุกคนก็เข้านอน

เช้าวันรุ่งขึ้น เอลลีกล่าวคำสวดอ่อนนอนก่อนเข้าครัว
ไปกินอาหารเช้า เธอรู้สึกประหม่านิดหน่อยที่ได้เจอ

ครอบครัวเธอ แต่คุณป้ามานั่งข้างๆ เธอพร้อม
กับยิ้มให้เธออย่างอบอุ่น

“พวกเราบางคนจะไปร้านเสริมสวยของลูกพี่
ลูกน้องของหนูตอนสายๆ วันนี้ อยากไปด้วยกัน
หรือเปล่า?” เธอถามเอลลี

“ร้านทำผมหรือคะ?” เอลลีถาม

“ใช่จ้ะ! หนูกับน้องสาวจะได้ทำผมถ้าอยากทำ”
เอลลียิ้มและพยักหน้า น่าสนุก!

หลังอาหารเช้า พวกเขาขึ้นรถประจำทางไป
ร้านเสริมสวย เอลลีชอบดูลูกพี่ลูกน้องของเธอ
ทำงาน นิ้วของเธอขยับไปมาอย่างรวดเร็วขณะที่
เธอหวีผมและถักเปีย หลังจากทุกคนทำผม
เสร็จแล้ว พวกเขา ก็ทำทำเดินแฟชั่นโชว์หน้า
กระจกเสริมสวยแล้วก็หัวเราะคิกคักกับทรงผม
ใหม่ของพวกเขา

วันต่อมา ฝนตกหนัก ทุกคนจึงตัดสินใจเล่น
เกมกระดานอยู่ในบ้าน เอลลีกับลูกพี่ลูกน้อง
คนหนึ่งอยู่ที่มิดเดิลวูดแข่งกับพี่ชายสองคน
พวกเขาหยอกล้อกันขณะเล่นเกมแข่งกัน

“พวกเราชนะ!” เอลลีตะโกนขณะเธอขยับตัวเดินไป
สุดกระดาน ทุกคนแปะมือกัน—แม้แต่ลูกพี่ลูกน้องที่
อายุมากกว่าซึ่งแกล้งอารมณ์เสียตอนแพ้

หลังจากอยู่ที่นั่นไม่กี่วันก็ได้เวลากลับบ้าน ขณะเอลลี
ขึ้นไปนั่งเบาะหลัง เธอได้ยินครอบครัวเธอกล่าวลา

“พวกเราคิดถึงคุณ!”

“กลับมาเร็วๆ นะ!”

“เรารักพวกคุณมาก!”

เอลลียิ้มและโบกมือขณะรถเคลื่อนตัวออกไป เธอ
สนุกมาก ถึงแม้พวกเขาจะเชื่อต่างจากพวกเธอ แต่พวก
เขาก็ยังเป็นครอบครัวที่มีความสุข ●

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา

ตัดหน้าเหล่านี้ ออก แล้วทำเป็นหนังสือ โดยทากาว ใช้ลวดเย็บกระดาษ หรือผูกเข้าด้วยกัน

ศรัทธาที่ กำลังเติบโต ของฉัน

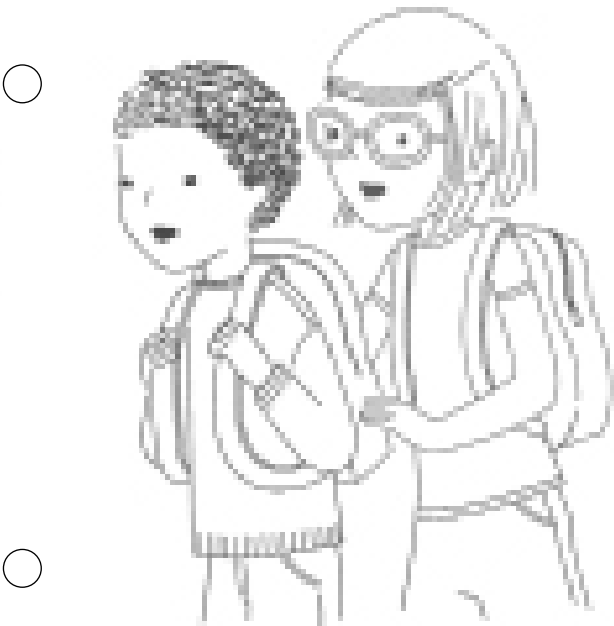
ชื่อ: _____

1

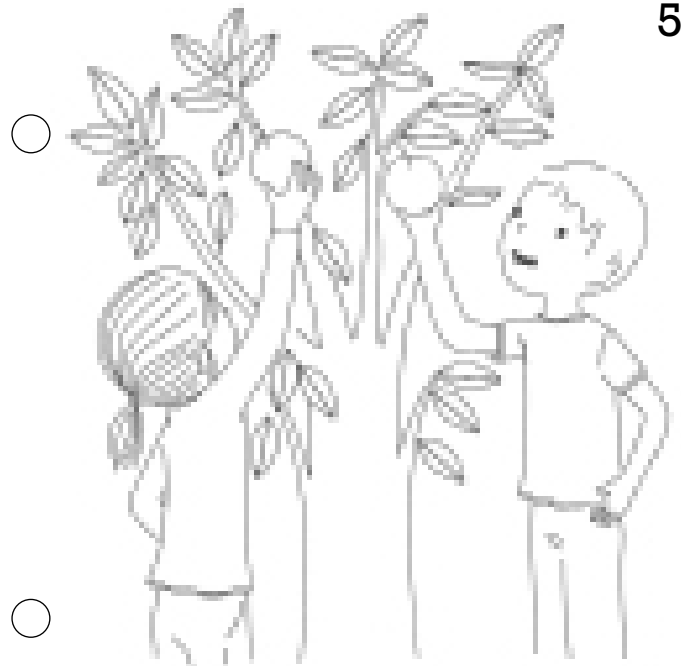
ในพระคัมภีร์มอรมอน แอลมากกล่าว
ว่าศรัทธาเปรียบเหมือนเมล็ดพืช

4

ฉันช่วยให้ศรัทธาของฉันในพระเยซูเติบโตโดย
การสวดอ่อนน้อมและแสดงน้ำใจต่อผู้อื่น

5

เมื่อต้นไม้เติบโต
มันจะให้ผลหวานแก่ฉัน

2

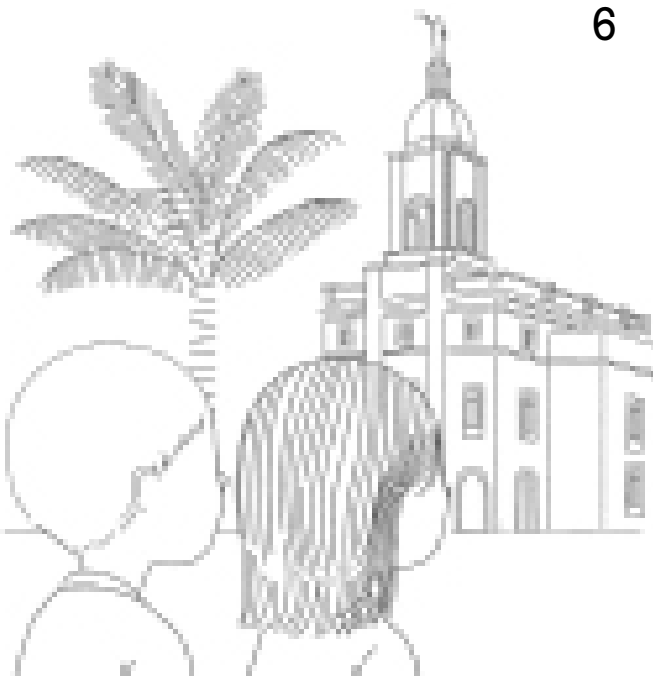
ฉันสามารถปลูกเมล็ดแห่งศรัทธาได้โดยฟัง
สิ่งที่ศาสตราจารย์และพระคัมภีร์สอน

3

เมล็ดพืชต้องการน้ำและแสงแดด
เพื่อช่วยให้มันเติบโต

6

เมื่อศรัทธาของฉันเติบโต มันจะนำพร
อันหอมหวานเข้ามาในชีวิตฉัน

7

ฉันจะทำให้ศรัทธาของฉันเติบโต
แข็งแรงอยู่เสมอ พระบิดาบนสวรรค์
และพระเยซูคริสต์ทรงรักฉัน!

โดย ชิสเตอร์
คริสตีนา บี. ฟริงโก
ที่ปรึกษาที่สอง
ในฝ่ายประธาน
ปฐมวัยสามัญ

ส่วนผสมที่ เป็นความลับ

พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เราปรับใช้ผู้อื่น ครู
ปฐมวัยของดิฉันเป็นแบบอย่างที่ดีเยี่ยมของการ
ปรับใช้ เมื่อเรามาปฐมวัย ชิสเตอร์อันโตเนียตตีจะนำเค้ก
ช็อกโกแลตมาด้วยทุกครั้ง ดิฉันเกลียดเค้กช็อกโกแลต!
ทุกคนชอบกิน แต่ดิฉันไม่กิน

วันหนึ่งเธอถามว่า “ทำไมหนูไม่ลองชิ้นเล็กๆ ละคะ?
เค้กนี้ใช้ส่วนผสมพิเศษนะ”

ดิฉันจึงลองกินดู ทายสิคะว่าเกิดอะไรขึ้น? ดิฉันชอบค่ะ!

หลายปีต่อมาคุณแม่เล่าให้ฟังว่าส่วนผสมที่เป็นความ
ลับของชิสเตอร์อันโตเนียตตีคืออะไร “ชิสเตอร์อันโต-
เนียตตีมีเงินไม่มาก” คุณแม่บอก “ทุกอาทิตย์เธอต้อง
เลือกระหว่างจ่ายค่ารถประจำทางมาปฐมวัยหรือซื้อส่วน

ผสมมาทำเค้กช็อกโกแลตให้ชั้นเรียนของหนู เธอเลือก
เค้กช็อกโกแลตทุกครั้ง ด้วยเหตุนี้แทนที่จะนั่งรถประจำ
ทาง เธอเลือกเดินกว่าสองไมล์ [3 กิโลเมตร] ไปโบสถ์
โดยไม่คำนึงถึงสภาพอากาศ”

ส่วนผสมที่เป็นความลับของชิสเตอร์อันโตเนียตตีคือ
ความรักที่เธอมีให้คนอื่นๆ! ●

ดัดแปลงจาก “ปีติของการรับใช้อย่างไม่เห็นแก่ตัว,” เลียโฮน, พ.ย. 2018, 55-57

ภาพประกอบโดย มิเชลล์ นิลเดอร์

ฉันสามารถทำตามพระเยซูคริสต์ ในวิธีเล็กน้อยและเรียบง่าย

(ดู แอลมา 37:6)

หมายเรียกเป็น ผู้สอนศาสนา ที่ทำให้ประหลาดใจ

โดย ลูซี่ สตีเวนสัน
นิตยสารศาสนจักร
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เอ็ดวิน ธรรมราชูย์มีขณะเดินออก
จากสนามบินกลางแดด เขาเห็น
ต้นปาล์มเรียงรายข้างถนนและได้กลิ่น
เครื่องเทศจากตลาดแถวนั้น เขากับ
เอลซี่ภรรยา กลับมาอยู่ในอินเดีย! พวกเขา
อาศัยอยู่ในชามัว แต่ตอนนั้นพวกเขากลับมาบ้าน
อีกครั้ง

แต่เอ็ดวินกับเอลซี่ไม่ใช่แค่มาเยี่ยม พวกเขาได้รับ
เรียกให้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาสำหรับศาสนจักรของพระ
เยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เอ็ดวินรู้สึกกังวลนิด
หน่อย แต่เขารู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยเหลือ
พวกเขา พระองค์ทรงช่วยเหลือพวกเขามากแล้ว

เอ็ดวินกับเอลซี่เกิดในอินเดีย แต่เอ็ดวินได้ยื่นเกี่ยวกับ
ศาสนจักรครั้งแรกขณะไปเรียนในสหรัฐ เขาไป โบสถ์
ที่นั่นครั้งหนึ่ง แม้ถึงกับอ่านพระคัมภีร์มอรมอน แต่เมื่อ
เขากลับมาอินเดีย เขาลืมศาสนจักร

หลายปีต่อมา เอ็ดวินกับเอลซี่รู้สึกเหมือนพวกเขาควร
ย้ายไปชามัว เอ็ดวินเป็นนักวิทยาศาสตร์ด้านแมลง และ
เขาเริ่มทำงานวิจัยบนเกาะ เอ็ดวินกับเอลซี่พบผู้สอน
ศาสนาที่นั่น เมื่อเอ็ดวินอ่านพระคัมภีร์มอรมอนอีกครั้ง
เขามีความรู้สึกพิเศษบางอย่าง เอลซี่อ่านพระคัมภีร์
มอรมอนด้วย พวกเขาเลือกรับบัพติศมาพร้อมบุตรชาย
และบุตรสาวของพวกเขา

หลังจากเข้าร่วมศาสนจักร สิ่ง
ที่เอ็ดวินต้องการมากที่สุดคือให้
ครอบครัวของเขาในอินเดียเรียน
พระกิตติคุณ ปัญหาคือไม่มีผู้สอน
ศาสนาในอินเดียสอนพวกเขา! เอ็ดวินกับ
เอลซี่เขียนจดหมายถึงสำนักงานใหญ่ของ

ศาสนจักรขอให้ส่งผู้สอนศาสนาไปอินเดีย
สิ่งที่เกิดขึ้นต่อจากนั้นทำให้พวกเขาประหลาดใจมาก
ประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์เรียก พวกเขา
ให้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาในอินเดีย
และเวลานี้พวกเขาอยู่ที่นั่น
ที่แรกของพวกเขาในอินเดียคือบ้านพี่ชายของเอ็ดวิน
พ่อแม่พี่น้องของเอ็ดวินอยู่ที่นั่นด้วย เอ็ดวินกับเอลซี่
เริ่มสอนพวกเขาทันที ครอบครัวของพวกเขามีความสุขที่
ได้เรียนพระกิตติคุณ

ไม่กี่สัปดาห์ต่อมา เอ็ดวินกับครอบครัวของเขาสามารถ
กันรอบสระว่ายน้ำในสวนของพี่ชาย สระว่ายน้ำสะอาด
ทาสีใหม่มีน้ำจืดสะอาด ทุกคนสวมเสื้อผ้าสีขาว ผู้หญิง
สวมสำหรับผ้าปลิว ชายผ้าพาดบ่า ผู้ชายสวมเสื้อและ
กางเกงขายาวแบบชาวอินเดีย

เอ็ดวินยืนอยู่ในสระกับคุณพ่อของเขา “แซมมิวเอล
เดวิด” เอ็ดวินกล่าว “โดยได้รับมอบหมายจากพระเยซู
คริสต์ ข้าพเจ้าให้บัพติศมาท่านในพระนามของพระบิดา
และของพระบุตร และของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

เอ็ดวินรู้สึกมีความสุขขณะที่รับัพติศมาคุณพ่อ เขา รู้สึกมีความสุขยิ่งขึ้นไปอีกเมื่อเขาให้รับัพติศมาคุณแม่ เป็นลำดับต่อไป หลังจากหมดวัน เอ็ดวินให้รับัพติศมา 18 คน!

วันรุ่งขึ้น เอ็ดวินกับเอลซีนั่งรถไฟหกชั่วโมง ไปเยี่ยม สมาชิกครอบครัวคนอื่นๆ และสอนพระกิตติคุณให้ กับพวกเขา เอ็ดวินให้รับัพติศมาญาติอีกสี่คนในแม่น้ำ แกลวนั้น

สุดท้าย เอ็ดวินกับเอลซีนั่งรถไฟ 16 ชั่วโมงไปเยี่ยม

พ่อแม่ของเอลซี คุณพ่อของเอลซีเป็นหัวหน้าของอีก นิกายหนึ่ง เขาไม่รับัพติศมา แต่เขาคิดว่าพระคัมภีร์ มอรมอนเป็นหนังสือที่ดี เขาช่วยแปลพระคัมภีร์มอร- มอนเป็นภาษาเตลูกูซึ่งเป็นภาษาหนึ่งที่พูดกันในอินเดีย

เมื่อเอ็ดวินกับเอลซีจบงานเผยแผ่ มีสมาชิกใหม่มาก พอให้เริ่มสาขาแรกๆ สาขาหนึ่งของศาสนจักรในอินเดีย! เอ็ดวินกับเอลซีมีความสุขเมื่อได้กลับซามัว พวกเขา ขอบพระทัยที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงส่งพวกเขาไปเป็น ผู้สอนศาสนา! ●

เอ็ดวินกับเอลซี
ธรรมราชูรับใช้งาน
เผยแผ่ในอินเดีย
ในปี 1978 ขณะ
นี้ศาสนจักรกำลัง
สร้างพระวิหารที่
สวายงามที่นั่น!

ภาพประกอบโดย แนน โจนส์

ท่านคิดอะไรอยู่?

ฉันไม่เคยทำไม่ดีเลย ฉันยังต้องกลับใจหรือ? —คนโลเลในเมืองอูดีเน

เรียน คุณโลเล

ทุกคนต้องกลับใจ เพราะไม่มีใครดีพร้อม! การกลับใจเรียบง่ายได้เท่ากับการสวดอ้อนวอนทูลพระบิดาบนสวรรค์ว่าวันของคุณเป็นอย่างไรและคุณต้องการทำวันพรุ่งนี้ให้ดีขึ้นอย่างไร เราทูลขอการให้อภัยจากพระองค์เมื่อเราทำผิดบางอย่าง และพระองค์ทรงให้อภัยเรา บางคนคิดว่า การกลับใจเป็นเรื่องน่ากลัว แต่จริงๆ แล้วเป็นเรื่องที่มีความสุข! การกลับใจเป็นของขวัญที่พระเยซูคริสต์ทรงมอบให้เราเพื่อเราจะได้เรียนรู้ เติบโต เปลี่ยนแปลง และเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น ประธานเนลสันกล่าวว่าเราควรกลับใจทุกวัน เมื่อทำเช่นนั้น คุณจะรู้สึกสงบและมีพลังมากขึ้นในชีวิตของคุณ ด้วยความรัก
เพื่อนเด็ก

ลองสิ่งนี้!

ในกิจกรรมนี้การกลับใจเหมือนช้อนที่คุดพริกไทยขึ้นมา การกลับใจสามารถทำให้เราสะอาดจากการเลือกผิดๆ ที่เราทำทุกวัน—ไม่ว่าใหญ่หรือเล็ก เพราะพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ เราทุกคนจึงมีโอกาสกลับใจ

คุณจะต้องมี:

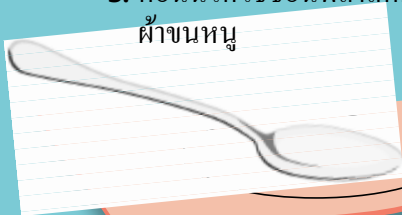
เกลือแกง
พริกไทยดำ
ช้อนพลาสติก
ผ้าขนหนู

1. เทเกลือใส่จาน นี่หมายความว่าเราบริสุทธิ์และสะอาดก่อนเราทำบาป

2. โรยพริกไทยเล็กน้อยบนเกลือ นี่หมายถึงการเลือกผิดๆ ที่เราทำ

3. ตอนนีให้ใช้ช้อนพลาสติกถูกับผ้าขนหนู

4. ขยับช้อนไปมาช้าๆ เนื้อเกลือและพริกไทย พริกไทยจะติดช้อน! สิ่งนี้เหมือนการได้รับการให้อภัยเมื่อเรากลับใจ

ภาพตัวต่อที่เล็กและเรียบง่าย

เหมือนเลียโฮนาทาง
ครอบครัวของลีไฮ สิ่งเรียบ
ง่ายสามารถช่วยเราแก้ไข
ปัญหาใหญ่ๆ ได้
(ดู แอลมา 37:6, 38-44)

ท่านหาตัวต่อแต่ละตัวที่อยู่
ด้านล่างเจอหรือไม่?

วิธีเล็กน้อยและเรียบง่ายที่ท่าน
สามารถทำตามพระเยซูมีอะไรบ้าง?

แอลมาผู้บุตรกลับใจ

โดย ฮาเลอี ชันซีย์
นิตยสารศาสนจักร

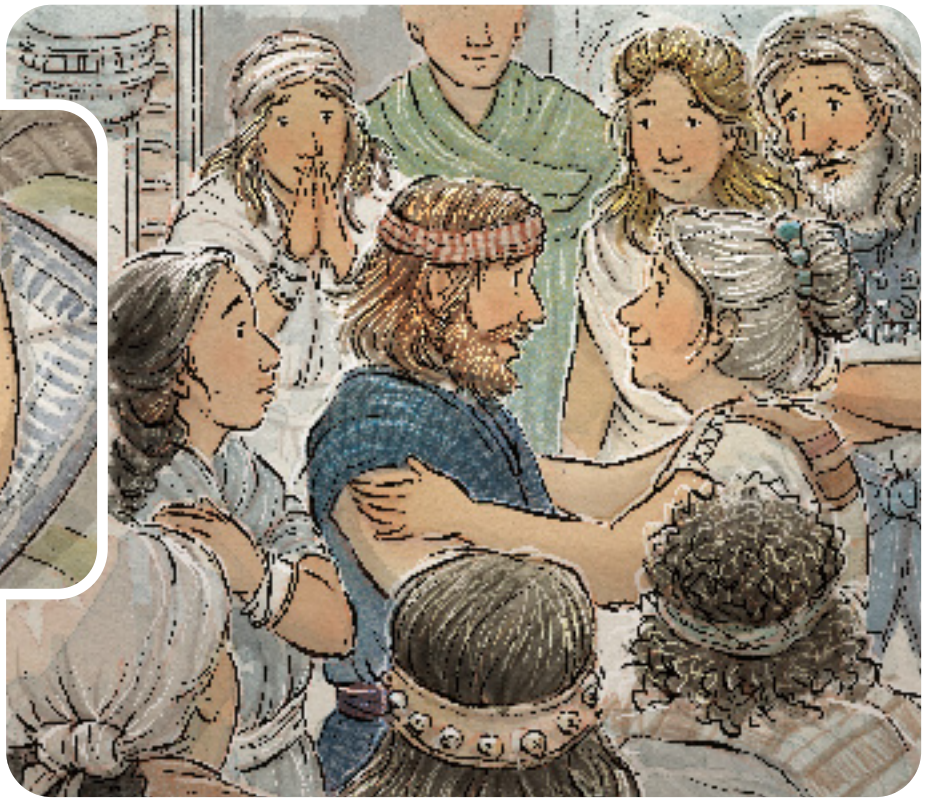
แอลมาเป็นบุตรชายของศาสดาพยากรณ์ ท่านมีชื่อตามบิดา แต่ท่าน
ไม่เชื่อสิ่งที่บิดาสอน ท่านบอกผู้คนที่ว่าศาสนจักรไม่จริง

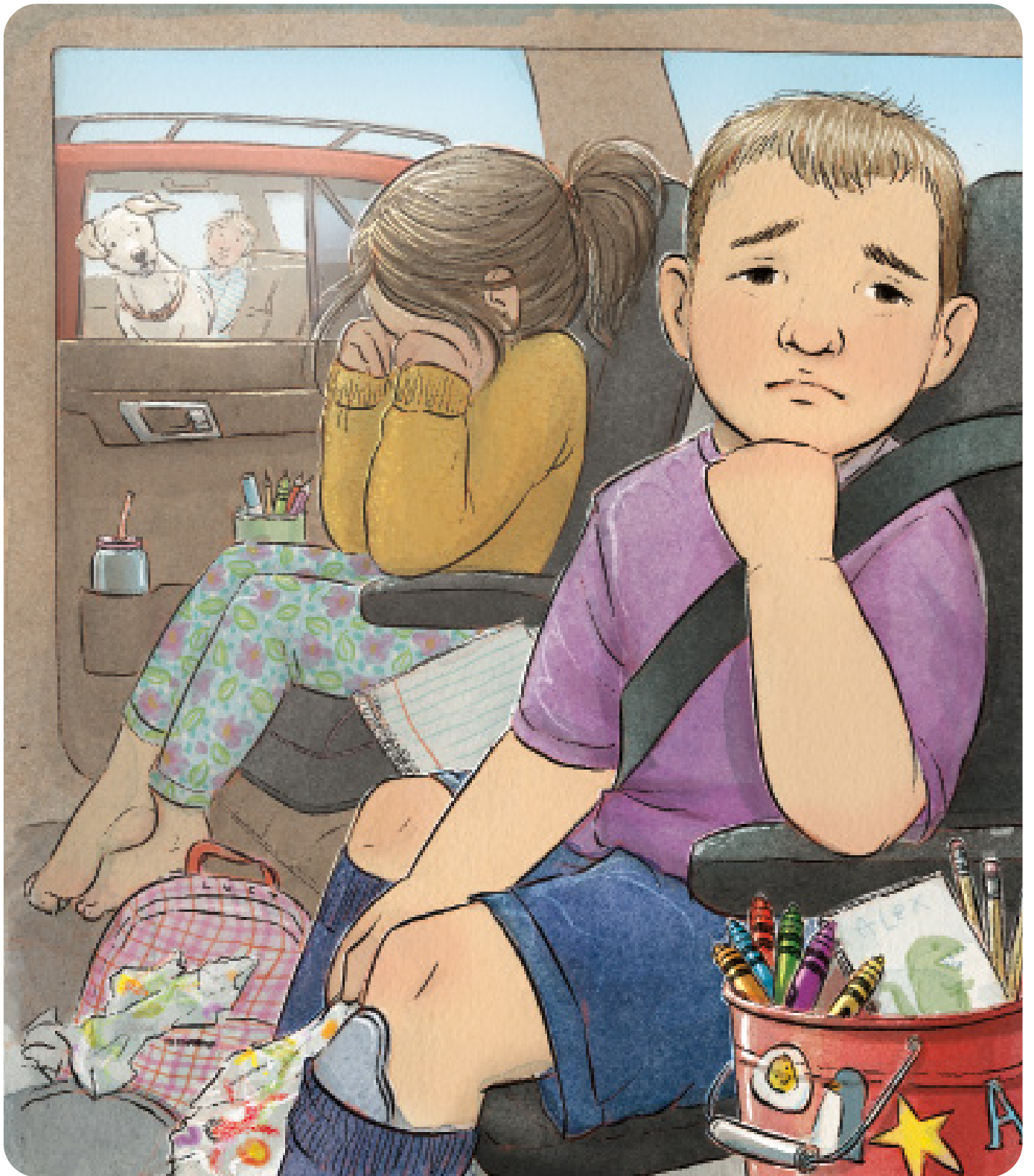
วันหนึ่งเทพมาปรากฏต่อเอลมา เทพบอกเอลมาให้กลับใจ

เหมือนเอลมานอนหลับ
ไปนานสามวัน ท่านกำลัง
คิดถึงการเลือกที่ไม่ดี
ของท่าน

จากนั้นเอลมาก็สวดอ้อนวอนขอการอภัย และท่าน
ได้รับการให้อภัย! ท่านรู้ลึกถึงความรักของพระเยซู
คริสต์ เอลมาตื่นขึ้นมาสอนคนอื่นๆ ว่าพระเยซูทรง
ช่วยให้ท่านรอดอย่างไร

ฉันสามารถกลับใจเมื่อฉันเลือกผิด พระเยซูจะทรงอยู่ที่นั่นเพื่อฉันเสมอ •

แอลมากลับใจและ ติดตามพระเยซู

เมื่อท่านเลือกผิด
ท่านควรทำอะไร?

เรียน บิคารมาดาทุกท่าน

บางครั้งเราเห็นแย้งกับคนอื่น แต่เรายังรักพวกเขาได้ เราสามารถยึดถือสิ่งที่เรารู้ว่าจริงได้เช่นกัน อ่านเรื่องราวใน หน้า พ10 กับบุตรธิดาของท่านและพูดคุยกันเกี่ยวกับคำถามเหล่านี้:

ครอบครัวของเอลลีแสดงความรักอย่างไร?

ครอบครัวของเอลลีทำอะไรเพื่อให้ศรัทธาแรงกล้าอยู่เสมอ?

ครอบครัวเราจะแสดงความรักต่อผู้อื่นได้อย่างไรแม้เมื่อเราเห็นแย้ง?

เราทุกคนต่างกัน แต่ทุกคนเป็นบุตรธิดาของพระเจ้า

จงแบ่งปันความรัก

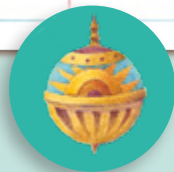
เพื่อนเด็ก

วิธีส่งงานศิลปะหรือประสบการณ์ของบุตรธิดามาให้ เลียโฮนา

ส่งมาที่ liahona.ChurchofJesusChrist.org และคลิกบน "Submit an Article or Feedback" หรืออีเมลมาที่เราที่ liahona@ChurchofJesusChrist.org พร้อมระบุชื่อนามสกุลของบุตรธิดา อายุ เมืองที่อยู่ และคำอนุญาตนี้ "ข้าพเจ้า [ใส่ชื่อของท่าน] อนุญาตให้ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายใช้สิ่งที่บุตรธิดาของข้าพเจ้าส่งมาในนิตยสารศาสนจักร บนเว็บไซต์ศาสนจักรและแพลตฟอร์มสื่อสังคม และอาจจะใช้ในอุปกรณ์อื่นๆ ของศาสนจักร" เรารอฟังเรื่องราวจากท่าน!

สารบัญ

- พ2** จากฝ่ายประธานสูงสุด: การทำตามผู้บุกเบิก
- พ4** การเลือกของโลลา
- พ6** สวีตตี้จากอาร์เจนตินา!
- พ8** รถเข็นขนมปังกันเล็ก
- พ10** แตกต่างแต่อยู่ด้วยกัน
- พ12** ศรัทธาที่กำลังเติบโตของฉัน
- พ14** จากเพื่อนถึงเพื่อน: ส่วนผสมที่เป็นความลับ
- พ15** คมวาตะ
- พ16** แบบอย่างที่กล้าหาญ: หมายถึงเป็นผู้อ่อนศาสนาที่ทำให้ประหลาดใจ
- พ18** ท่านคิดอะไรอยู่?
- พ19** เรื่องสนุก: ภาพตัวต่อที่เล็กและเรียบง่าย
- พ20** เรื่องราวในพระคัมภีร์: แอลมาผู้บุตรกลับมา
- พ23** หนัรระบายสี: แอลมากลับใจและติดตามพระเยซู

หาเลียโฮนาที่ซ่อนอยู่ข้างใน!

ภาพปก เพื่อนเด็ก
ภาพประกอบโดย รีเบกกา ซอร์จ เจนเซ็น

